benguy@netanya.ac.il 17/10/10

(1)

דיני עונשין.

איך זיהו בן-פורת.

מרצה: שרון רשפסקי (עז"פ)

מהות ומטרות של המשפט הפלילי

1. מטרות המשפט הפלילי.
2. המבחן "עבירה פלילית"
3. שאלת ההפללה.
4. הנימוקים שבין אוטונומיה הפרט ותועלת הכלל.
5. עבירות מסוג HALA INSE !- HALA PROHIBITA
6. הקשר המשולש בין המדינה עם המשפט הפלילי.
7. מאפיינים של הדין הפלילי.
8. כוח משפט פלילי לגיטימי.

המשפט הפלילי

1. משפט מהותי. 2. משפט דיוני (=פרוצדורלי)

דיני עונשין (=ד.ע.)

אופן כללי "גוף העשה". מדברים לנו אלו התנהגויות הן אסורות.

שונים למשפט המהותי, כי עוסקים במהות ההתנהגות האסורה.

משפט פלילי מהותי, לדוגמא, אסור לגנוב, לאנוס, לרצח כתוב בתוך

העונשין מי ש... נאסר כך ... שנים.

דיני עונשין הם הליבה של המשפט הפלילי.

ד.ע. סביב המונח "עבירה".

ההגדרות של ד.ע. מצויות בתוך העונשין משנת 1977.

כל עבירות הסמים מצויות בפקודת הסמים ולא בד.ע.

כניסה לרשת שאינה חוקית מצויה בחוק נזקי אחר.

משפט פלילי דיוני = פרוצדורלי.

משפט פלילי קובע לגורמי ההתנהגות אסורות = במהותן, הפרוצדורלי

עסק בהסדרה הפלגה של המשפט הפלילי

המשפט האזרחי הפלילי

סדר דין פלילי דיני ראיות.

סדר דין פלילי = כללים שמנהים הסדרה דרכי התמודדות לדין של נאשם.
כללים שמאפשרים להפעיל משפט פלילי, היכן מתנהל, מעצר, האשמה נגד
אישום וכו'.

סבירות אינוס = הבוגר אשה ללא הסכמתה נעדר/נאשר לכך ובן שנים.
פונים למשפט המבוגרי לבדוק הסם ישנה סבירות פלילית = חוק אומר
האם ההתנהגות הונה אינוס, ומי שלמי משפטו יהיה עדיר.
משפט סדרי הדין קובעים את אופן בנות הטיעון; ובן את הסדרים
עדאמה של אין להתנהל, תוך כמה זמן להגיש כתב אישום, כתב עילה במיקום
הדירוג עדי. חסד = חוק סדר דין פלילי 1982. כמה זמן ניתן לתקוף
אותו, מי יכול לתקוף אותו וכו' וכו'.
מעל דינים שמסדיר לנו את שאלת ההוכחה =
מסייע לבית המשפט לבסוס את אשמת הנאשם. האם ניתנה
בהודאות? לשלם המשפט מתנהל על כלים, דיני ראיות.
מהו סדר הדיון? איך מוכיחים אשמה? למי להרשות להעיד?
עדה עדות ... הפעלת

להסדיר את תיי התפרה על הסדרת התנהגות מסוימות כבתי
חוקיות, הבאמצעות כלי אל אשה.
כל מה שיגיע אסור - מותר!
כום אפשר הפר את הכלים הקיימים בחוק - "עשה!
חוק העונשין קובע עבירות פליליות והדיר ישנה סנקציה/עונש.
הבוגר אשה ללא הסכמתה החוקית פיגע מעוסר 16 שנים ...
בדיר ההתנהגות הנוכחית ישנה סנקציה, והא חלק מהעבירה הפלילית.

17/10/11
(2)

רלוונטי – אשמר עולם. כן הלאה..

למה צריך סנקציה?

– כדי הרתעה, גם של היחיד וגם של הציבור. אם אין סנקציה

זה רק עיוני, ולא נגרמה פגיעה. בלעדי נורמה אומרת אומרה ישנה סנקציה.

– צריך סוג של איום.

פיני מרגשין מנסה לבנות את הנקודות להבאה, של הפרטים

בהבאה.

חוק המרגשים לא משקיר את מטרות המשפט הפלילי, מטרות המרגשין.

הסיבה היא שהבין הינו מטרי – פילוסופי, ולכן אין לו מקום בפיני

מרגשין שקבועים מראש.

קיימות שתי הגישות תאוריות כאשר למטרות של המשפט הפלילי.

<u>הגישה – התועלתנית</u>, <u>הגישה – תאוריית הגמול</u> (הקמוניטרי).

<u>התאוריה התועלתנית</u>

מנקודת מבט תועלתנית, הקבוצה פני העתיד ומדגישה את מרשת הסבירין

מאמץ להשיג תוצאות חברתיות; מתיש את הסבירין יכן אם בלמת

תוצאה לחברה. אפי' גישת התועלתנות הקלאסית בנתיים ומיל

(מייסדי הגישה) מטרתם של החוקים היא למקסם את התועלת,

מיקסום הנאה ומיצער הסבל של החברה. מיקסום הנאה הכללי של החברה.

מטרת המשפט הפלילי להשיג את התועלת המקסימלית בכל שניהם.

הפשיעה פוגעת וגורמת לנזק, סבריונות מעמיד את התועלת ופוגעת

בהנאות של החברה, אז מטרת המשפט הפלילי לצמצם את הפשיעה.

והסבריונות ע"י העמדת הסבריין למקסם את התועלת החברתית בדרך לו.

הסכם של הסבריין עדיף אם תהיה לו תועלת חברתית (מאשר 7-10

שנה ומעל שלא יאונים שוב).

שלוש פתרונות שמציעים לתאוריה התועלתנית: 1) הרתעה.

2) מניעה.

3) שיקום.

ગુણ્ય – ક્રિયાપદ તેના વિભક્તિ તથા વાચ્ય પ્રમાણે વિકાર પામે છે. ૧

વિભક્તિ – કારક તેના વિભક્તિ પ્રત્યયો/વિભક્તિઓ દ્વારા દર્શાવાય છે.

ગુજરાતી ભાષાનાં ત્રણ મુખ્ય વાચ્ય છે. કર્તરિ વાચ્ય, કર્મણિ વાચ્ય અને ભાવે વાચ્ય.

કર્તરિ વાચ્ય – જ્યારે વાક્યનું કર્તા પ્રધાન હોય અને ક્રિયાપદ કર્તા પ્રમાણે વિકાર પામે.

કર્મણિ વાચ્ય – જ્યારે વાક્યનું કર્મ પ્રધાન હોય અને ક્રિયાપદ કર્મ પ્રમાણે વિકાર પામે.

ભાવે વાચ્ય – જ્યારે વાક્યનું ભાવ પ્રધાન હોય અને ક્રિયાપદ ભાવ પ્રમાણે વિકાર પામે.

* વાક્યના પ્રકાર – વાક્યના બંધારણ પ્રમાણે વાક્યના પ્રકાર પાડી શકાય. તે નીચે પ્રમાણે છે.

૧. સરળ વાક્ય – જેમાં એક જ કર્તા અને એક જ સમાપિકા ક્રિયા હોય તે સરળ વાક્ય કહેવાય.

૨. સંયુક્ત વાક્ય – જેમાં બે કે તેથી વધારે સરળ વાક્યો સંયોજક અવ્યયથી જોડાયેલાં હોય તે સંયુક્ત વાક્ય કહેવાય.

૩. મિશ્ર વાક્ય – જેમાં એક મુખ્ય વાક્ય અને તેનાં અવલંબક વાક્યો હોય તે મિશ્ર વાક્ય કહેવાય.

* વાક્યના ઘટકો – કર્તા + કર્મ + ક્રિયાપદ = વાક્ય

કર્તા – જે વાક્યમાં ક્રિયા કરે તે કર્તા કહેવાય.

કર્મ – જે વાક્યમાં ક્રિયાનું ફળ કર્તા પર પડે તે કર્મ કહેવાય.

ક્રિયાપદ – વાક્યમાં જે શબ્દ કર્તા કે કર્મ વિશે કંઈક કહે તે ક્રિયાપદ કહેવાય.

ક્રિયાવિશેષણ – ક્રિયાની વિશેષતા દર્શાવે તે ક્રિયાવિશેષણ કહેવાય.

* વિરામચિહ્નો – વાક્યમાં વિરામ દર્શાવતાં ચિહ્નો વિરામચિહ્નો કહેવાય.

૧. અલ્પવિરામ – , ૨. અર્ધવિરામ – ; ૩. પૂર્ણવિરામ – . ૪. પ્રશ્નચિહ્ન – ? ૫. ઉદ્ગારચિહ્ન – ! ૬. અવતરણચિહ્ન – " " ૭. અપૂર્ણવિરામ – ...

שיקום - שיקום העשם.

שם בוש לא הפיכת הטבריון לאלבת שמאר תיקי. התבוא הטבריון למוסד, לחברה. מי כן שנאלה אות הסיבות לטבריונות, נטפל בהן וכן נוכל לשקמו.

בלא מכה. אשה מגוננת על כן שבאלה מכה אומה. מאידה סשונה תיקים לה יחסיב. המטרה היא לא טו שנות מאסר אלא לנטות לשקמו. להנישו על כן סבנאות בכלא/מחוץ לכלא לאבדים מבים;

המטרה השיקומית היא בעיקר בנעדר/לקים, הסיפור ביקסנים דרך להיות שונה, לא בגלל מסיבות אחרות מבלבלים, נגרר אחרי אחרו, ולא מוכן לתגובה, ולא לסיבה מנלאה, מכנה שיבוטה לגרום למולם שלא לא אחר. גיל אחריות פלילית - 12, שנים. = בר אחריות פלילית מגיל 12 שנים. קבעה פורמלית.

המטרה שיקומית - למה בשל? ונטות לתקן, משפחה אומנה? בס"ד שלא טבריונים - להתיק מבהלה לבי"ס אחר, יותר קל לשקם לא.

התשובה שלו טבין אינה מספקת. מטנות טבריונים של לבם - שם יש מבינים שמוקדים לחנוך למוסר. לפעמים לא טלבר, טוב הנער תנר לטבירות נשהמל מרוחה יבוים הנער מבר לבוטש לבגרים ונכנס לבלא. גם בנושאו סמים - מנסים לטפל, חלק מבחינתם הכלא הוא בטל לטבריונות. יש כולה שעברים שינוי.

שיום בשנה בגלגנות... הופן את הטבריון לגרם תיבו לחברה וכך תרם לאנשה ולהטות החברה במקום לפגוע בה.

מעניים את הטבריון כדי להחנירו לעמוסב, הגוות המלחמה של התל אלה, כי יש פחות טבריונים שיגרמו סמ לחברה, הטבריונים יהפכו לשמרי חוק.

מניעה - מטרת מניעה אשר שמאפר להפסיק את התנהגות הבלתי חוקית של הטבריון, לא ההתנהגות מהחברה והמבלתו לבלוע טבירות נוספת.

במרכבה של המנעה מומים שקולים של הגנת שלום הציבור. מפי הנשה המניעתית מתן לרמן לא שלום הציבור נרחיק את הטבריון המסוכן לציבור,

תקופה ממושכת בעבר של מאסר ממושך, ההנחה היא שבזמן הכלא
לא יבצע עבירות נוספות היות ולרוב מהם העבריינים המסוכנים
לציבור ואותם להרחיק מהחברה.
שיקום – אומר לתקן את העבריין ולהחזירו לחברה, להגביר [illegible] החברה.
הרתעה – להרתיע כמה שיותר, להגביר עונש [illegible] מרתיעה של החברה.
תאורית הצפייה פני העתיד – שיבצע עבירות בעתיד.
אלו 3 אותם עבור שיקום בהפחתה לכל אחד גורמים [illegible] שקשורים
אליו: חברה משנית, נישואין ועוד וכו', שיכולים להשפיע על סיכוי השיקום שלו.

לפי התאוריה הגמולית מטרת המשפט הפלילי להשית על העבריין
עונש שיהווה גמול צודק למעשהו.
בניגוד למטרות התועלתניות למשפט הפלילי
לתאוריה הגמולית אין הבט תועלתי – לא צופה פני העתיד, לא
מעוניינת לשקם את העבריין / להעניש כדי שהוא או הציבור ירתע.
התכלית של הענישה הגמולית = לגמול לעבריין על העבירה מידה
כנגד מידה ("שן תחת שן", "עין תחת עין").
העונש יעשה עם מידה לפי העבירה שהעבריין עבר.
העונש יצדק ללא שום קשר לתוצאות שלו, או לתועלת שלו לחברה.
התועלתניים מסתכלים קדימה – עונש אם יש תועלת.
הגמוליים מסתכלים אחורה – עונש כי מגיע לו.
עקרון ההלימות = מידת העונש צריך להלום את מידת העבירה.
התאוריה הגמולית = הגמול הוא התגובה, מעין סוג של נקמות.
אבל העונש החמור הוא גמול; לא ישקם, לא ירתיע...
לקחת חיים של אדם, ניקח את החיים שלך.
חברות מתוקנות – אף המתוקנים ביותר רואות את כולם. העונש לפי...
התאוריה הגמולית: אין צורך במניעה, שיקום, כי אין חשש שהוא יחזור.
לפי התועלתנית, שוטר ולא יקבל את עונשו. לפי הגמולית – כן מגיע תגמול

17/10/10
④

יענש, כי עבר עבירה.

המטרות (שהן) לא מוסדרות בחוק העונשין, שם נמצא כללים, סייגים;
אם הענישה הינה גמולית - הינה תמיד מצומצמת לכן שופט ויש הגבלה ל
שיקול דעת של שופט, אין מקרה שדומה למשנהו לכן קשה לתת כללים
ספציפיים לכל ענישה. וישנם שתי גישה.

בפועל, שופטים מתחשבים גם בתאוריה הגמולית וגם בתועלתנית.
רצח - עבירה יחידה שאין שיקול דעת של שופט,
אם יש רצון ינסו לשנות לכיוון הסיום.
עבריין שגנב וחזר על כך שוב ושוב, וזה שישב בכלא מקסימום כבר
שירגע.

אי אפשר להחליט מחומרת העבירה ולכן לפעמים השופט פונה גם לפי
התאוריה הגמולית. אין שופט שיתן עונש מקסימלי תמיד.
לפי מטרת חוק העונשין כן יסוד גם העונש.
עפ"י התאוריה התועלתנית גם עונש, אי ידיעת החוק אינה פוטרת
מעונש - מה משנה ידע או לא ידע הגמול מחפש צדק;
תועלתני - הרתעה, עושים כדי שידעו שזו עבירה וירתעו גם.
אם ניקח תאוריה אחת ולא אחרת, ניתן להגיע לתוצאות שונות.
גם הגבלה הינו סוג של מניעה הרחקה פדופיל מקטינים, וכו'.
אין טיפול במוסד סגור/גמילה ללא הסכמת הלוקה. אם אינני מוכן להיות
במוסד כזה אין טעם לשלוח אותי ואין צורך לאפשר לו להיות שם.
עבריין שהשתמש בסמים שנים רבות ועכשיו רוצה שנוציא אותו ממנו
שישימו בכלא...

מטרות השימוש במשפט הפלילי.
המשפט הפלילי נועד לקיים מסגרת של חיי חברה תקינים ולשמור עליהם.
התפקיד של המשפט הפלילי לשמור על נורמות ראויות בחברה ולמנוע מצב
של כל דאלים גבר, שהחזק מי שמנצח שורד.
שמירה על גוף, חירות, קניין של כל פרט בחברה.

৩.৫

৭,৫৫০ + ০৫৮

মুদ্রণ ৩৫৫ – ১৮৩ ১৮৮৭৩

মজুরি –

রাজস্ব –

নগদ –

24/10/10
1

דיני עונשין, שיעור מס' 2.

- מבוא: השימוש בנשפט הפלילי.
- האפרת "עבירה"
- שאלת ההפללה.
- ההתנה בין סוגי עבירות

הנשפט הפלילי נועד לקיים את הבטחה תקנים ולשמור עליהם. בנוסף, נורמות ונורות רבות בחברה ולמנוע מלא שלא יפגעו אבל קיימות מחלוקות לגבי התפקיד הנשפט הפלילי.
חלק נאמר שמעבר בחברה חלק שלהם פשע בקנין.
בהסכמה פליל יש אלמנטים של מנוי, ולכן להשתר במנים של פעילה מוסרית או אלמנטים שאינם רלוונטי מבחן תרבות אין אינם מתקיים מבחן מעל הנשפט הפלילי.
ופתרון הנשפט הפלילי לאכוף כללים מוסריים תרבותיים שבלעדיהם יש ודאי שלא תנאי מינימום.
בתור דוגמה הנציגים לנטל עבירה ע"י הפרה, הנטל מיקום את הדבר, ובודקת את התנים. הפרה מפנים את הנבדלות והמרכב בין הנטל ראיות המאוזן.

האפרת עבירה.
זהו עבירה? הגדרה פלילי, הגדרה ומנוחה לחוק הפלילי כדי לתן הנחיות ותנים אחרים הקדמים לבית פלילות.
הבעיה איזו פעולה הינה פלילי משנה בין מדינות לבין הדבר שנוגע
דוגמה: בהיאמה - עבירה לפי חוק הנוגעים הפלילי.
- מדינות מוסלמיות שבהן היאמה מותרת.
דוגמה: חלק נשים - ישנן מדינות שמאפשר לה מותר, בפרקטיקה הרבה פעמים.
דוגמה - הלה A חלק בפוד המשפחה - כאן לבין הלה וחונשה משטר אלים. ישנן מדינות שבהן אחרים פלילי ומשרה לחוטין אין חוקתית.

שם המשפט הפלילי נוצר שינוי מ-80' ועד היום

ב-1954 בוטל עונש מוות לעבירת רצח.

עד 1988 הייתה עבירה שאסרה קיום יחסים ~~[illegible]~~ הומוסקסואליים

שנענשה ב-10 שנות מאסר, והחוק בוטל.

עד 2004 היו מקרים בארה"ב שאסרו קיום יחסים הומוסקסואליים,

וביהמ"ש העליון החליט שמנוגד לחוקה;

גם כיום ישנן עבירות שקיימות בכל קודקס פלילי.

קשה למתוח את קו הגבול בין מעשים מותרים ע"פ הפלילי לבין

אחרים.

פק' הפכונר : [illegible] 1 (הספר שלו עמ' 188)

המחוקק לא <u>מגדיר</u> מהי העבירה איזה מעשה שטעון ענישה?

אם בהגדרה עונש: עונש לעניין [illegible] – (קנס, מאסר או ענישה אחרת.

ההגדרות מעגליות ולא מציינות אילו מעשה ברי הפללה ואילו לא.

השאלה העקרונית – מהו נדבך הפללת מעשה מסוים? <u>אלו המנחים</u>

<u>ולפיהן איסור פלילי</u>?

זהו בעצם, שאלת ההפללה?

שוד = דוגמה אין שינוי בעולם

ביחס לעבירות הקלאסיות: רצח, אונס, גניבה, שוד, הריגה יותר קל להצדיק

את הפללתן.

ככל שמתרחק מהליבה של העבירות הפליליות שאלת ההפללה מסתבכת.

קל להצדיק סחר בסמים => מתפשט אחרים, שימוש בסם/אחזקת סם

לצריכה עצמית – קשה יותר להצדיק ברמה הפלילית.

בכל <u>שאלת הפללה</u> יש להביא בחשבון שני עניינים:

1) אוטונומיית הפרט. 2) טובת הכלל

1) אוטונומיית הפרט.

בכל בחינת שאלת הפללה יש להביא בחשבון את העיקרון החשוב של

אוטונומיית הפרט. לפי עקרון זה, יש להותיר בידי הפרט את החירות

לפעול בחופשיות ובלי שהשלטון יתערב בבחירותיו. עקרון זה בא להגן

על זכות הפרט, למנוע שימוש מופרז בכוח השלטון

לא לשלטן, כי כוחו, הלקרון הזה הוא להאבק גם השלטון.
לפרט יכולת להחזיר, אין, כאשר נאנס עליך ע"י הפרט לאחרים, נאמר
שבמקרים האלו נאבדת את האוטונומיה שלו.
מישהו נאנס לטקרון תנוך, לזו נגיש אדם, כל מה שיש אורם עליך
לאחר. בהאנס לטקרון הזה - טקרון הנוך, כשנאנס עליך לעשות
בלבד לא נפגע אוטונומיה; (נוך עשוי לא נישון כאופן פגיעי אולא אורמי).
כרהאדם מסכן אוד עשוי, את רולה לאנס עליך לעשות, אולי מנקנוב,
המבלבל של תוכנו האדם מפני כמיקה עשוית מ' ותוך קרויה

פטרנליזם

ישנן מס' שאלות המפעילים את הבעיה הפטרנליסטית.
השלטון מנסה כדי להאבק מפלגה עשוי.
קשה!
היאורים, אבל שאסר על הבחנה מקום לדרך היאורים, היאורים אריקה וכו'.
אבל מדוע היאורים הנשמרים הרי שיאים עליך, אולם להמנע, עניים
לשפעות בשל איבוד הבית וכו'.
להיאורים. מ אולם - שוא של כספי מפגע כלפי, אשר להקיים במקומם שבדרשים
ניתנים, ההיאורים הם אומני עליך עשוי.
המדינה משבילה את כל דרגת ההיאורים, המדינה אוסרת על הפרט להמר
היאורים = חוק פטרנליסטי. שאומר על הפרט כך שלא יאבד את ביתו ונכסיו.
פגיעה באוטונומיית הפרט, ובחירותו.
קשה:
תפיסת הסדה החוק מחייב כל אופנות לחבש קסדה אז לחלוי תקנות הבטיחות.
חוק פטרנליסטי, - הקסדה הזו לחשן על הפרט בעמן תאונה ולכן מחויבת
קסדה אז חשות בטיחות.
בינוני:
ניתוק חולה סופני ממכונות החישוה - אין צורך לנתק מכונה בעמקן/
לקרוני השפעתה. הוא יש חוק החולה הנוטה למות - שבנסיבות מסוימות אופשר.
קשה:
הריגת סמים - הריגה שחוקת סמים לדרך עשוי.
פעולת הסמים אוסרת שימוש/אחזקה, אחזקת סמים שלא לדרך עשוי
פב שנות משוסר (כמו הרשה) ולדרכה עשוית - ב שנות משוסר.

אמר לי שאם אני אגיע לגן עדן אני אראה שם אנשים
שלא יכולים לבוא לגן עדן, למרות שהיה שלום מלא בין
אלו שיכולים לבוא לגן עדן לבין אלו שלא יכולים לבוא
(הנשמה כמעט לא מלוכלכת) ונשאר שאלה
כמה אחריות יש לאדם בזה שנקבע שנעשה ע"י
בנו בגיל שלוש. האדם הראשון בעצמו
לעיל לא הרי שעשה מספיק ואז אחריות בא רק אחרי
שקרה לבן הרי כמה אחריות יש לאדם בזה שבא מבנו
בגיל בגיל מוקדם יותר
מוקדם לבן הרי אין אדם יכול את עצמו אחרי שנעשה
לדון לך ואת לבן שלמרות הטבע
יש מלאכה אחרת שזורקן אותה אומר נגרם אחרי - שלמרות
הטבע "הרע" (שנעשה לבן מבלי שבא בן עוד אבל בן עם' אבל
הרי - שלרע יש אדם יש בם אמת ש) לקרוב אומרים אחרים
אחרים הר
בגלל כך מתוך יש אחרים מתנהגים פחות כך מאפשר
בגלל כך לרוחם שמלאכת אחרים
מקבלים בגלל שאדם מבטלים יש לו אדם נגרם אחרים
לגרום לבן - נגרם אחרים
אחרים שבאים
אחרים
שאתה לא נמצא לגן עדן מפורש אומר אלא רק ל"ל
לאחר שלוקח בשביל שאתה מבטל אותם אחרים לגרום לבן
לבן לגרום לבן אחרים אחרים
אחרים לגן עדן אחרים אחרים אחרים

ואם נלמדים לגו מקומות נאף הוריה מ.

כפי לביקש איסור ראוי בין אוטונומיית הפרט לטובת הכלל;

נהוג לשנות מב שיקולים:

(1) טבעון המינימליות - לפי הסנקציה (=העונש) החברתית היא תרוכה ויקונה (=סלה)

ותרוכה ולכן דרין לחשוב בה שימוש מינימלי.

הסנקציה החברתית פוגעת בחירות: כלא, מקלר-בית, ענש = פגיעה קנין.

ולכן דרין לשמור את הסנקציה החברתית למקשים הגדולה תמורות בשיון

אלטרנטיבה אחרת, בהנות חריגה.

(2) יעילות ההפללה - לטובת התבת הפקלה ללא הנקבות שלטונית.

האם בשאת ההפללה יעילה? הקבוצה שאסרה יחסים מינים בין הומוסקסואלים,

קשה לאשוף ראיות, יש טעם לפחד, לא שגם לא הלו לדין אל אותה

אמר לא ניתן לאשוף ראיות - נכנסו אות התוכן. לא אחשוב אלו דרין אל התוכן לגמל.

(3) אפשר לא לקבל אוסרים שהפקר בינם לבין האמירה האמוסרים ביבר:

חוק אחרשי שיהיו לאסור אין - אין פעילות לאשה.

אם יהיו לאסור אל תוכן זה ובמ צאת לו אפשרה פעילות בתוך התבה,

לא נכנסה. אחשים שאונשים אמוסיל תרגלי - קשה לאכוף אות הפרקטיקה.

שני סוגי אפשרות.

IN SE

I- MALA INSE = רע כשלעצמו.

II- MALA PROHIBITA = רע כי אסור.

I MALA IN SE = אפשרות רחת כשלעצמן, אפשרה לאוסר אוניברסלי אשר

רצה מטרה הרשלם, ברור שיטה השפט ניומים חוקים אל האוסרים אל

לגרות אלו, רלתו אונשו שיש סרוטה הנוכחים.

לדוגמה,

II MALA PROHIBITA - האפשרות שאין בהם פגם אנטרי, כשלעצמן, אלא הן

קיימות משום שהן נאסרו באמצע הרחוק. לא פשוטה במיוחד, אז בתרבות

ותקבאים, אוסרים הסדריים. לדוג: אסור לחנות בחנות אסור, אסור לנסוע

בדרך שחוק של הכביש, אפשרות של הפרק נוצר ליצור סדר.

הלוגיקן - האומר הפיך: אסור לנשוא בלבד יחיד.

הטבירות בתוך הטונשקן רוכן בלשון כמו מושגי SE MALA IN

מלל האומרים אנו לומדים שיש הצדקה טובה למונח קבוצה אין הצדקה

חפ-שמיעת ישר לקבל הרחבת סוגיה/אסורה מתוך פליות.

הצדקה אחת של פרופ' יוגל לי ופרופ' אולי לדרמן מאומצים הבדרם

הצדקה למונח קבוצה = הרחבת המשפטים הלוגיים בהלסמרוגם שלו כל אחד

וגרסיות. קיי האופני הרבים:

פשיטה בטיונטרם הבדורי המונח, שבגינה לפני אדם להטעה

הקבוצה הלין ושפטי, שפשטה לשמי כאיתנו ניהולו ומימוש אידאולוגי

אסורה בדי הריבון.

סבירה היא מושה בגל מרבוי הטיפולים הבאים:

1) שיטת הריבון בהלין.

התוכן הפלוגי נוגד לחלק על הטונטרים הנוגעים של הכלל ולכן

מי שטוען בהלין הפלוגי לבו הריבון הדגינה ולא הקורבן.

מדינת ישראל נגד תנשם ולא הקורבן. לאורה פלוגי מנוהלת מ

המדינה לטמא הלין הטוענים נשטה מ הילדים אבל ונמקל

אלימות בשפתה. אשה מולתה לבלה ורולה שיקוי הכוחה המדינה

אם מדלה מבטל אם לא לא. הלין לא ביקר תנשם.

2) הגישה על פיקה הטונטרם הבדורי ולכן אין משמעות למחולת

הקורבן. אין אשם תורם - אשה תורם של הקורבן, הוא לחוקה

במהלך הטונס ולכן אולי המונח יופה.

בגל שפסד הגשמי-כסף בגין בדורי של הבדרה. למרבי שאולי נשלחה

הקורבן מלתה לקרבן על שהיה את האשה אז הכה אותה

אין צורך בשל אשם תורם.

3) אידאות הלין - הלין פלוגי מטאים בדבר בגיבוי אז המלחה

ולמשה גו הטופשרות היתרה. המדינה מגשה כתב אישום להוא

יסגנים כן אז כן. בהלין אורתי ← פיקון בטיסה נחלק נחלק

מונע מאוד - שיקום, בגלל שבפלוגי יש כן הרמה אז בגבוה אל

הגישה ומאוד אם יש לקרן שיקום - הגישה בנשמה מקולה

פולטוויב
(4)

ואז רוטישה ומשנת לחומיאו... אז לעולמו.

המנהג לא נסיון לבדוק אמיתה ולא בידיעה אותי הבאו מאחר וההבדל

היינה הוא רק המלה, אבל שהמנהג צורה אבל המלה מנוסחת

בעקורות המשפט העליון.

אבל לפעמ להביר את המעורב הנורמטיבי לפני מחשין.

הינו מוגבלת אמיתה, מה יתן וכו

אם חוקיקה ראשית:

המשפחה: 1) חוק המחשין תשל"ז 1977.

ב) המהפכה הליברלית (1917 - 1922)

ג) המהפכה הדמוקרטית (1922 - 1948)

ד) המהפכה הציונית (1948 - היום)

- אז המהפכה הליברלית - הסוציאליסטית הליברלית כבשה אבל אז בא דגל, שמ

שבר כאורלי-ישראל משפט פלילי מעשי - משפט ישן לעבר, אבל בירוס לאותה

תקופה, הר 1859 תיקן הקוד הפלילי הליברלי. המהפכה על הקודקס הפלילי

הדרום. הקודקס הפלילי הליברלי היה מודרני אין עניין... עניין בו ושבר

של משפט מעשי מעבר. (קיסן), הקוד הדרומי הבלבל בו.

הגל הדמוקרטיה 1922-1948, הפרטים הנמצאים לאחר סטל שנה לפני כיבוש

של אז בפני הדרום הבריטי. הקודקס הפלילי הליברלי הנשאר לתוס ולמוד.

הבריטים אם בגל הדמוקרטיה הבריטי לבד מלות סימן טל לבד ומלון בהוצאתו

על אז משנת 1922, סימן טל רק שהמשפט הליברלי ישאר לתוס אם תהי

הפרטים הבריטי. ויעניים בלי הבדלו בהשפעה הקודקס הקל, ביהמש ובלו לבטון

לפי פיני הדין והיו המקבלים על המשפט הסוציאלי

הבריטי ומלק הדמוקרטיה תיקני שהבריטי הדמוקרטי את הקוד הפלילי הקל.

המלק הנו הבדל מדה פיני מחשין בו שנת 1936, תיקנה פקודת התוק הפלילי.

(= פח"פ) ופקודה הנו, הייתה מהוסמת על הקוד הפלילי ל מעשה הבוסטרלית

הפח"פ נבדה מחוקה לחוקה בעקבות הבריטים ומת בא"י.

הפח"פ הבסיס בעיקר על המשפט הסוציאלי, שמקורו ה- Common law. המשפט

המקבל בבריטניה ואין לשפט נהיג

הפחד התישה לתושבים את כוחם הפוליטי הקיים משנת 1859.
המשך השיטות משנת 1948 ועד היום.
1948 נולדה מדינת ישראל ונקלטה הפחד אל תוך המשפט הבריטי ואת
מרבית שטח 11 לפקודת סדרי שלטון ומשפט, המעיד כמה שהמשפט המקל
המנדטורי הבריטי ישמש לחוק וישמור בתוקפו, ומכוח זה הופחד הפנה
לחוק מוגשים מרחיק במדינת ישראל.
בהמשך השנים נתקבל חוקים נוספים ובאמת כן הפחד תיקון מס' קיימים.
1951 - בוטל חוק מוות בקבורת רלת.
1996 - בוטל חוק המלקות, וכן תיקונים נוספים, הושבו ובוטלו חוקים
שונים.
ב-1977 נחתה מגמה חדשה, חוקן ומשפט שמנסה את הפחד ובולקה
בו קודיפיקציה שמי מינו המוגשים. ידוע לחוק: "חוק המוגשים הנשלם- 1977
נוסח משולב" משלב את כפופת החוק הפלילי (הפחד) ומשלב את כל
החקיקה עד שנת 1977. כלומר לא מהרת הקבריאת אותה כי לא
הייתה יכולה ישראלית מקור.
חוק המוגשים שולב שמי תיקונים מהכנסת, כמו בית המשפט העליון וכו'.
לאורך השנים מ-1977 ועד 1994 היו כמויות שפכסו ליפוי חוק מוגשים
חדש, לאורך כל הדרך מגמה ומגמה שמפקידה בעיקר קודיפיקציה
חוק מוגשים חדש. ב1994 הוקם תיקון לחוק המוגשים, תיקון חדש
בעיקר: "תיקון מס' 39" = תיקון 39 לחוק המוגשים.
נכנס לתוקף שנה לאחר פרסומו 8/1995, רק לאת לשופטים ולמלומדים
כמה ללמוד את החוק.
חוק 39 לכל היו תיקונים נוספים, אחד מהם תיקון מס' 43, מסך
הטיקר בהוספת האמה: בין החוק הישן לחוק החדש.
לפיכך, החלק הנוסף של החוק המוגשים בו נמצאים הם תיקון 39,
החלק שהוחלף בהמשכת תיקון 39, שינה מאוד את חוק המוגשים, שקל
מינה מלכתחילה, מודרני, ישראלי, הנמצאים בינו לבין הישן בטרם עלומים.

* מבנה חוק המונשים.

בעקבות כניסתו לתוקף של תיקון 39 לחוק המונשים מונה התוכן ב 3 חלקים, הכוללים יחד 48 פרקים בחלוקה הבאה:

החלק ה-I - החלק המקדמי. שיפים 1-17, העוסקים בהגדרות של מונחים החוזרים בחוק.

החלק ה-II - החלק הכללי (סע' 18-90), מדובר בו הוראות העוסקות במדינה האחראית הפלילית ומן שלה. הוראות יסוד פרוצדורליות שיחולו לאחריות פלילית (לא-שפיות, הגנה עצמית וכו')

אלו החלקים שתיקנו בעקבות תיקון 39.

לא שינה את הסדרת אותו קבל עקרונות מהי רשלנות? מהי מחשבה פלילית? וכו'

החלק ה-III - עבירות (סע' 91-505). בחלק הזה מופרט רוב העבירות של המשפט הפלילי. בחלק הזה תיקון 39 לא נגע. (הוסר מן הימים העבירות בדרגה לעבור שינוי ונוסף עקביות שתתקן מה את החלק הזה)

[חוק העונשין מבוסס על עקרון היסוד, האשמה
מבנים, פרוקדורות שקבועות.
מלים ו כל העבירות הספציפיות. פומאות.]

בחלק העבירות שבחוק העונשין לא כוללות כל העבירות הפליליות שבספר החיקוק הישראלי, על העבירות הקיימות בחוק העונשין, ישנן עבירות הקיימות בחוקים ספציפיים.

ב) חוקים ספציפיים שקובעים עבירות ספציפיות

דוגמא: פקודת המסים (אישור כל עבירות המסים)

חוק הכניסה לישראל. (שב"ח, הסדרת שמה ועוד 25 וכו')

עבירות מס בחוק המס.

חוק הגנת הצרכן וכו'.

דיון עונשין, שיעור מס' 3 — 31/10/10

(1)

מקורות המשפט הפלילי:

(א) חקיקה ראשית (לדוגמה פלילי מחוקק) בשם

- חוק העונשין התשל"ז 1977

- חוקים פרטיקולאריים, לדוגמה פקודת הנזיקין.

(ב) חקיקת משנה: לדוגמה הנחיות היועמ"ש.

*החלק המקצועי והכללי של חוק העונשין הוא כולו תחומי המשפט הפלילי. בין אם מדובר בחוק העונשין ובין אם לאו. סעיף של אי־שפיות הקיים חל A כל עבירה לא רק בעונשין. עונשו של ראיית־עד מחוצה מעונשו של מדליף, לפי החלק הכללי של חוק העונשין. באיזה תנאים ישנו כמחבר מעונש המדליף גם אם מחוץ העונשין אבל עבירה ומלך פרטיקולארי אחרי.

(ג) מקור נוסף לחקיקה הפלילית - חקיקת משנה - לדוגמה הנחיות היועמ"ש.

לעומת, החקיקה הראשית והמשנית כולם מתבלבל לחוקק חקיקת משנה, אשר בה נושם נורמה פלילית. חקיקת המשנה הזו מוגשות את הסמכות לא מבנה של הדרג המנהלי המנוסחת כנורמה פלילית לפי הדרג המנהלי.

מהי חקיקה? = הבדל חקיקה שהמחוקק הראשי האמין עליו אחר להתקין. הנושא האחר, האמיר הנשא מחוקק המשנה, יכול להיות שר, כפרי ומנהלים רבים אל אחרים, עדיה ובכן הלכה מיקרה לנושא חקיקת משנה, נעלה בדיון לאופציה לרשות המנהלית המקבלת כסות ומלקות להפקיע הנחיות החקיקה.

הגדרה והבחנה לגבי הנורמה הפלילית הקיימת.

כמה: הגדרה פלילית שאינו לוקח את האמיר. חקיקה בשונה ומשפיעה אין לה חקיקת משנה הכל לאומות הסביבה יכול להתקין תקנות לגבי % ליום % ויותר ויותר הרשויות פליטת הקש, המחוקק הראשי שם אינו מספיק מחסור בנושא, שבו ושרד ספציפי. הוא יש מומחים שיכולים לבדוק את הנושא ולתקן תקנות בהתאמה לזו לא אקנה - הפרת סנקציה. אבל יש סנקציה פלילית כמו קנס לא מגורה פלילית, אבל אין סנקציה לפי חוק פלילי אין.

ואם בהמלצות המחוקק השפוט? כדי שלא יפגום את עקרון, כדי שלא להפ.
למדה של עריכות הכנסת המבקרת -- שלא נבחרה בהחירות דמוקרטיות (
שנבחרה: היא המחוקקת-בפועל)
כאשר הרשות המבקרת מעקיבה אבנים, כמעט מהיום להיום, כדי לחוקק ו
חוק הרשות המחוקקת הליכי החקיקה אוטיים, מורכבים...
רשות ומבקרת - ויהיה פחות מורכב ושונשים מומחיות בתחום.
כפופה שפרי שלטון ומשפט מאוזנת כל שר להמקין תקנה לפי הליך חקיקה
שבתחום הפיקוח של ושרדו.
(מ' 6 בפסק שלנו)
סעיף 2 לחוק המונים
מושגרת התקנה התקנה יכול לקבוע עבירות (כל מי שמפר את
ההוראה פינו עונשים), לרבות סמכות בחוק.
הפיוון החקיקה ושנית לרבות לחיישות לבירור, ומשום שבשיחנש יתר
בסמכות המחוקק השני ושני להביא לבטול המשמעת של המחוקק
ובאחיונתה אף כדי עריכות של הכנסת המבקרת ולכן הלכרן הנה
לנהוג המשנה לבירור החקיקה השנית. מחוייבת את המחוקק לקבוע
מגבלות ~~על~~ חקיקת ושנה הוולדת נורמה כללית.
- איך מגבילים את כוחה של הכנסת המבקרת?
שם עניה יכולה לקבוע עבירות כלליות. המחוקק קובע:
(1) המסגרת החקיקה הרשות (סעיף 1 לחוק המונים)
אין עבירה ואין עונש .... בחוק, גזר על פיו.
תקנה הרשות תקנה
חייב שיהיה חוק ומאיים שיש אותן, הגבלת סמכויות למחוקק
המשנה.
(2) הגבלת עונש המוטר. לתקנה עונש המוטר עד שנה.
ושם הקנס ומשהו. (ראה סעיף 2 לחוק המונים)
(3) תקנות בהן נקבע עונשים/עבירות ועונשים סמכות אושר של עדה
המשפטית הכנסת. (סעיף 2ב' לחוק המונים) - הוסמכה תקנה עבירה ועונש
בלבד אושר של ועדת הכנסת -- ומשנון ביקורת ופיקוח על הכנסת
המבקרת.

טו/טו/30
(2)

(ב) חוק יסוד - המרחב 1992 נחקק בכנסת בידי חוקי יסוד חופש.

חוק: בהיבט האדם וחירותיו, וחוק חופש העיסוק, הוכרע להגנה, לפרטיות, לאנושות ולכבודו ואינו בסמכות חוקי יסוד.

לחוקים שאינם המנויים בחוקי יסוד רואים בנורמטיביות לעתים הם שוויונים על חוק רגיל ודרוש להגדר בין חוקיה אם אינה תפיסה בסמכות חוק יסוד 1992 - חלה והפיכה חוקתית, שהוכלו אותה אחרון בדרך המהיר של השוויון.

חוקים רגילים ומעליהם חוקי היסוד שכוללים ושוללים לכנות מסוימות.

* הגדרת הנשפטים החוקתי על פי מרשין.

פסק הדין כי מצרתי פסק מבוטן של המהפכה החוקתית נקבע שם שחוק רגיל של הכנסת שאו יכול לפגוע בזכויות יסוד שמנויות בחוקי יסוד שלאו אם כן, הוא מחמיר ב-4 תנאים, סעיף 8 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו:

פסקת ההגבלה, ומה התנאים של חוק שפוגע בחוק יסוד דרוש לעמוד בהם תנאים שם סעיף 8 (פסקת ההגבלה):

1) הפגיעה צריכה להיות דרוש - או מידת האונה המפורשת.

2) הפגיעה צריכה להיות מתבקשת בחוק הולם את טיבה של מדינת ישראל (כמדינה יהודית-דמוקרטית)

3) החוק נחקק לתכלית ראויה.

4) הפגיעה בחוק בזכויות האדם אינה חלה על הנכסים (מתי המיבתיים) תנאי המידתיות.

האם חוק פוגע בזכויות יסוד:

(א) האם בדי הקיקה פוגע בזכות אדם חוקתית?

(ב) נבחנת בכלל האם הפגיעה מקיימת את פסקת ההגבלה.

בסקירה המהפיכה החוקתית הזו אתן חוקתיזציה השפעה החוקתי הזו
לדרוש להשפעה על כל תפקידי השפעה וכללה השפעה הפנימי
מאוד = פגיעה בחירות האדם. קנס = פגיעה יכולת לקנין.
ועל פרק אחרון שהשפעה הפנימי ואדם מי פגיעה בהמון זכויות ולכן כל
פגיעה דרכה לבחון את מבחן החוקתיות.
על חוק לגיטימי פנימי דיון לבחון אותה לפי מבחן ההגבלה
- סעיף 10 לחוק יסוד כבוד האדם וחירות
פסקת שמור הדינים - משמע זה חסר שחוק יסוד: כבוד האדם
וחירות אינו יכול לפגוע בחוק בתוקף שהיה קיים טרם כניסתו של
חוק היסוד לתוקף.
חוק היסוד אומר שכל חוק שנקבע רק מ-1992 נתון לתקוף בהקשר
כפי שיאמרו בפסקת ההגבלה
חוק סו אומר שכל החוקים שיאמרו 1992 - שמרו כמו שהם
הפגיעה קטנה שדיני הטונטין (בסיס גיאוגרפי דגל (נפ)) ערב דנטל
לתקוף משורינים ומפני כניסה חוקתית ויאמרו כאילו, אולם שפגיעתם
גישה כרוח חוקי היסוד החדשים.
אין לפסוק את הנורמה הפנימית כרוח טכרונר חוק היסוד ואז אפשר
יהיה להפוך סנקציה מסוימת.
מיהו 34 לחוק הטונטין הוא מ-1992 ולכן כפוף לחוקי היסוד 1992.
אין חוק שפוגע בזכויות אדם כמו דיני טונטין.
בסיס סלמון - כי הש"ב פיהן את הוראות של סעיף 34 לחוק הטונטין,
(הרבו מרכיב לאזור השפעתו).
34 אך - נודע בחלק הכללי, מיהו 34, שנת 94', כפוף לביקורת
חוקתית. (לא 13 - הסבר שלו)
משפט מחלטא האם, יודע מבחינה המבחנים

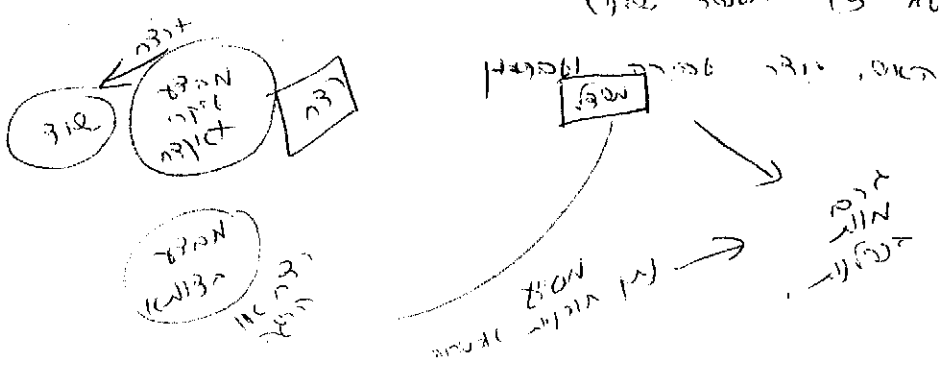

31/10/10
5

בהמשך הטיעון ברדה שם את המתפלספים מדפו אל חוקתיות הטיול
לעומת הטענה. בפעם כבדות החירות על רקע המיפתיות בעוסקל ובמעשה.
הטענה: לא יהיה להשיג אמיתות על השומרים כי אולי לא יהיה שום
לו אופק, המיפתיות אינה מאוימת ואת הטעם שלו היה על רקע שיטתו
חלקי המיפתיות.

הוא ברק פוסק שכן, כל טהירה שקבעה מעשה בכבוד האדם,
לכן ברירה לאחוד בעניין פעמי ההשגלה. כל טהירה פלילי פעמי בכבוד
האדם לכן ברין לטבור לשלה שכן, הטעם הפעמי בעמדה חיבת לאמר
לפעמי ההשגלה. וברק אומר שכן. מאז על אוקמת הטלהים;
הפעמי בחוק? - כן חוק כדי לחוק העונשין.
הלה את מרכז מדינת ישראל? כן, לא מהוקמי הטהירה, פעמי הבולה, בלבד.
התמ נחקק לתקלה ראויה! בהמשך, שאתה רמאי ומשקל, הבינה מה
ליבה קה בתרהין שיגרן שמשלם על טהירה שלא בילה. כוח הרגלה
ארבע לשנות שעולות קה את מבנה הדרך אולי, על מיקה אוקדה, ...
הטהרין להתבטאות פרוגרסיבי של הטהירה!
בוקר מ מדבר של אדם בין הטעות לא של לפרין, לפי שיקול דעת של בית הדין.
בחמה נהפכת הטעה של הפך הדרך לפי שקרבנות - כהן?
שניהם בוקרים מדברים של אילו אבל, שניהם אומרים שחונה, אין בעיה
שקנה? הפך שקרבנות - כהן בחנה את האילו לפי 2 טעמים:
שקרבנות - כהן
שלא הוא אבל בעמד בכבוד יסוד
לכן אין דרין בעמד ההשגלה.
בדרך פעמי בכבוד יסוד - כן!
בעמד הבולה ← כן
וזו שלה 2.

* ברור יתכן שאין בעיה בכבוד היסוד לפי
אילו מבל אל? (1) אינה חרות חוזנת של אדם רוצים לבו אבל שהנשל
הטבירה אחרת לכן אינו חופשי. (2) החרות שלו מאין חוק יסוד בכבוד האדם וחרות
חרות הבעיה חרות הקרקע שלא יפגעו בעלים והמדינה שלו, הנחת המוליכו
שינה אינו של הפך הדרך.
לו נראה לקבוע מרשם שכל טהירה בין מאדם בנה וכנה - בעיה בכבוד
יסוד חוק יסוד כבוד האדם אין לבנות הטהרה ואבו הטהרין שהחנה לו
אינה ברירה לחוש בל בנות הקרקע, הבדר הטהרה הקין שהוא לו הטהרין

הפנה לו חוות הקרקע ומאיבה השלמת חוות הפרויקט אפיל שטרסברג-כהן.
המשפט הפלילי כשאושר מעשה ומאיבו, ההנחה שהמשפט הפלילי מלקק אינדיבידואלי.
ולכן ההגיון את מבלל הקביעה ומנוש הדיבה.
המורה לפי שטרסברג לא ניתן לבדוק חוקיות ולכן משמעת ההשלמה
לא חוק/טבירה, ואם ויקהו תעשה שאולי הטעון לא חוקי ומדיין שויד
את מסקנת ההשלמה, כי ווידאתי, מקיים אחריות הפלילים לא מי שעשה
ומעשה. לא כלפי הטעמו הרלה.

ורפרס המאירה: הרלה — רבהחלק שלך פחות מעל המאר, ובקי מדרש המלוש
הרשה. אולה מיקתי. אבל כלפי הטעמו הרלה - איינו מוקתי.
ערם מוות הטלנות

במשפט הפנימי יש איזון פלילי בין הפעלה הכבחה בין חירויות הנאשם
לבין הטמורה על בטחון הקרבן. כל אדם האיבון ראוי, אני שיין הבפיה
הלבות לאותו חוק פגיעה בחירות.

שטרסברג-כהן: מסכים אם החרות להתנגד לנוחות שבליקון מלוש הטו החרות
הוויתנו לפי חוק הישלב

(ד) פסיקה

פסיקה של בית המשפט. לבית המשפט אין סמכות לדון בחירות תקשורת יש
ישאין. ומאחרת הפסיקה מגמתית בפסיקותיה של חוקים ריאים.
לעיתים הפסיקות ומלב ומתאמות ולעיתים רחבה בחלקן ומעלה הפגיעות
הרטרוספקטיבית רחבה, אבל ניתן לאמר בוקיפין שמה בגין כדי לדון
נורמה פלילית חדשה. משונה במהותה מהנורמה הפלילית שהייתה
לפניה, סדר החלת הפרשנות הרחבה.

אבל שינה נורמה פלילית שאינה ברורה הפסיקות של בית המשפט יכולה
לגזור תקדים. אש"ל - פירוש "תקלה פיבורית", נולדת רוקיקה פיבורית
שיכולה להיות קלוטה.

לחה לא נולדה שבית המשפט יקבע נורמה פלילית יש רק נשום רוקיקה
למפרע, בעיקר בתחום בית המשפט יולה נורמה מאיות פרין הפיגיה, הוסי חלה

31/10/10
(6)

על האדם שהיה אם הקהילה בקבה, לא יקח שמקום בקהילה בקהילה,
לסורה, לא תמשן, אם יתיש שמעבה ואין הנוכחה תהיה בקהילה ומישא
האנשי. אין כיעד, הוחש מתיש הרשות הקהילה ש אשך תשאו בקהילה
"הקלה דיאורית".

סעיף 24 - סיווג עסירות עמ' 11.

נחיש לחלק עסירות לפי חומרתן: 3 שלבי עסירות.

1. פשע - כל עסירה שבגירה עונש מעל 3 שנים. רצח, הריגה,

2. עוון - כל עסירה מעל רח ועד 3 שנים כולל, גרם מוות בהמנות.

3. חטא - כל עסירה עד רח, כולל.

עונשים שקבועים בחוק הינם עונש מקסימום:

בחלק מעבירות החוק יש עונש מינימום גם, שיפוט לא יכול לחת פחות המינימום
עסירות עוון שעונשה 2 שנות מאסר, שופט יכול להטיל מאסר לא רק ל-2 שנים
ויש עוון אלא גם לשנה ויש חטא.

תמיד יותר עבירות - העונשים יהיו גם מה, גם מיונים וגם רח,
יסודות כל עבירה בנפרד.

עבירות התוקפות

בדיני עונשין היו עקרון יסוד, וקובע את הגדרה (הרשעה) של הנורמה הפלילית
עקרון החוקיות אינו קובע את עצם הנורמה הפלילית אלא קובע כללי יסוד
לגדרתה. בעוד שעצם הנורמה משוי להסמנות (מה אומרים כעבירה) הגדרה
עמיד תהיה קבועה. אולם גם עקרון החוקיות - כדי שנורמה תהיה לגיטימית
בתוך העונשין אין הכרחה לעקרון החוקיות, שיפיה 6-1 קיימים מג כללים
המהווים נגזרות של עקרון זה.

פרופ' פלר הגדיר הפרו עקרון זה:

"אין עבירה ואין עונש אלא לפי חוק, שמאז התוקפו בה עת עשיית העבירה
ושאל אליה גם מהה וקום עשייתה".
פאולר

המשמעות היא: הטלת איסור על הריבון להעניש של הנהגות אלו אם כן
היו נאסרה קודם לכן לא חוק תקף.

ביחד הסמי של עקרון התוקיות - כל אשר לא נאומר מפורש בחוק כבילוי המשפט - אומר!

ניתן למצוא את עקרון התוקיות בכל המשפט הקנוני הן פנים, אין מתנשקים אלא אם מעניינים, יפעל שקיים הדה הרוחה הטעמים קונוש- אלא שקיים לו יכולת היה ללמוד מהחוק, ומאחר שאל לא היה חלקו וכמו כן לא למד מנטיין אחרים, כי היה הרשעיון ולכן הין לא נענש, ילא בטלה ומטע ה' הבריא שכל מי שירצה - פינו מוקה!

ה' שם לא מלחו של הין "אות-הין!", אבל, הבא כבר שונש.

וזאת הטעמים שמאפשרים הבטים עקרון התוקיות:

(א) הסינות, הריהין אינו יכול לפטור מהפרט לקבל את עקרון ההאם לחוקים שלא היו קיימים בזמן בילוי העבירה או ההאם לחוקה שבר.

(ב) שמירה על התכלית המנוסחת והחיוכית של הדין הטונשי - מניעה ההאם לחוק שלא היה קיים בעת בילוי העבירה, ללא מיון אלהרה הישנה לפרט אינה משיגה את התכלית הבסיסית של הכוונת הפנהגתי של הפרט. סעיפון החוקיות משגיח את השגת מטרת החיוכיות של הדיכוי ושמירה על הוגה כלי לחיוניך והכוונת הדברה.

שם

לקרוא פסיקה ב* שמאפרת על פסנות

שיעור מס' 4: ענישה. 7.11.10

I- החוקיות

II- שמירת ה[illegible] מניעה והחוקיות

III- חשש מפני שרירותי של הריבון והצורך להגן על זכויות הפרט.

המטרה- עקרון החוקיות חייבת להיות מוגנת לערך כמו של הריבון ותפקידו של השיטה על מנת מניעת השלטון. החשש שלו הוא מפני שימוש שרירותי [illegible] בכלים של המשפט הפלילי. עקרון החוקיות מבטא את הצורך לאזן בין הכח הרב של השלטון לבין חרות הפרט, שהוא [illegible] מוגבלת בכח השלטון.

איך נוצר האיזון בין כח השלטון לבין הפרט?

חוקים צריכים להיות מפורסמים ומוסברים מראש. לכן (כי) אחריות על אזרח שעבר עבירה שלא רשומה בחוק. בנוסף החוק יהיה כתוב וברור וכך ניתן יהיה להטיל אחריות פלילית וניתן יהיה להבדיל בין עבירה להתנהגות, ולאחר התנהגות שאינה מנוגדת לחוק.

אם ישנה עבירה שלא קבועה בחוק - לא ניתן לפרש מהטענה לצורך הרשעה בה.

עקרון החוקיות מציב חסם בפני הריבון, מפני האפשרות להעניש אזרחים באופן שרירותי בגין התנהגויות הנראות לשלטון כלא ראויות ואלו אם כן הן הוגדרו במפורש בחוק.

נגזרות/היבטים של עקרון החוקיות:

הנגזרות של עקרון החוקיות במשפט הפלילי באות בכמה עקרונות משנה, אשר מצויים בסעיפים 1-6 בחוק העונשין. אין הגדרה מהו עקרון החוקיות, יש לנו היבטים שלו.

1- הסמכות ליצור עבירות- הסמכות היא רק בחוק או על פי=חקיקת משנה. אין עבירה אלא [illegible] מואר. עקרון החוקיות מחייב שהעבירה והעונש שבצדה יקבעו בחוק. [illegible]

מוזכר תיקון 39 והשארת הזו מצויה בסעיף 1 לחוק העונשין.

רק רשות לא יכולה ליצור עבירות, המיוחד לו שופטים (הרשות השופטת). אם יש לקונה (החסר) במשפט הפלילי בית המשפט לא יכול להשלים את החסר כי בית המשפט יקבע עבירה חדשה בהיקשים.

דוגמה: תקופה חמורה וקשה בית המשפט לא יכול ליצור עבירה אחרת. [illegible] /

גניבה [illegible] והיה עונש חמור מ-3 שנים לא ניתן להרשיע.

חקיקה שיפוטית היא חקיקה רטרואקטיבית (כמו האוס"ד). השופט בפועל מלא את כל הנאשם לא בהתאם לעקרון החוקיות, הנאשם יכול להאשים עפ' הנאשם [illegible] לו/או לא לדעת את העבירה. כשהכנסת מחוקקת חוק - 3 קריאות, ופרסום ברשומות. קובעת חוק - במהירות.

יחסית.

2) איסור ענישה למפרע + איסור חקיקה למפרע. הפניה. לתרגום.

אוסרת חקיקה/ענישה למפרע, הקבועה בסעיף 3 לחוק העונשין. סעיף 3 לחוק העונש
הכלל הזה קובע כל הוראה חוקית שיוצרת עבירה - תחולה מכאן ולהבא ואינה
חלה למפרע, אין תחולה רטרואקטיבית.

העקרון מצוי בחוק העונשין, ובמשפט הבינלאומי. עקרון יסוד בכל מדינה שומרת חוק
ביסודו שני חריגים לגזרה הזו

* חקיקה רטרואקטיבית: חוק 1 - חוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם (1950)
בזמן השואה לא היתה מדינת ישראל, אעפ"כ חוקקנו את החוק הזה ואנחנו תופסים
את שותפי הפעולה עם הנאצים ומענישים רטרואקטיבית...

* חוק בדבר מניעתו וענישתו של פשע השמדת העם. 1950
שני החוקים קובעים עבירות לגבי מעשים שנעשו טרם חקיקתם של החוקים הללו,
ואף טרם הקמת מדינת-ישראל. ישראל העמידה לדין פושעים נאצים
ברנדט, דמניוק, אייכמן. איך אפשר להצדיק חוק רטרואקטיבי זה?
התפיסה היא שהחוקים הללו אינם מהווים חקיקה למפרע אלא הם יישום נורמות
של המשפט הבינלאומי המנהגי שהיה קיים בעת ביצוע העבירות.
מדינת ישראל הוכיחה בזה שאסור להשמיד עם ומי שיעשה יועמד לדין.
מעשים של הנאצים בלתי מוסריים בעליל, כנגד המשפט הבינלאומי; המעשה הזה
אסור גמור, בלי קשר לקום מדינת ישראל.

פומביות הדין
3) ~~[illegible]~~ הדין -

באה לביטוי בחובה לפרסם דברי חקיקה ברבים, ענישה על חוק שלא פורסם,
מהווה ענישה בהתאם "אין עונשין אלא אם כן מזהירין". הציבור אינו יכול לדעת
ענין בהתאם לחקיקה סתר, ומעבר לכך חקיקת סתר אינה יכולה לכוון התנהגות.
החוק צריך להיות מפורסם ונגיש לציבור. גם החקיקה הראשית וגם המשנית.
לאחר פירסום החוק, לא ניתן לומר "אי ידיעת החוק אינה פוטרת מעונש",

4) בהירות החוק -

העקרון שהחוק צריך להיות ברור והיה מופנה למחוקק כשבא ליצור עבירה
פלילית. הנורמה הפלילית צריכה להיות ברורה ומובנת, על המחוקק להמנע
ממונחים רחבים ומעורפלים. מי שנוהג שלא כהוגן פועל [illegible] מוסר.

10.11.ד

(2)

מהו תום לב? למשל, לתת למישהו תומר למחוק ולהחליף פסקים שלמים והמסקנה נכשל- נמצא שזו בעיה לב. עקרה פרורית? אסף, לו לקחתי את הבנו מהמן - תום לב?

הסכמה בתום לב לעיניים - השאלה זה מה תום לב; כשמחוקק משנה או ביהמ"ש יודע נורמה פסולה - הוא חייב להיות ברור כדי שהציבור יוכל להתנהג, אחרת לא מקיים את עקרון החוקיות. עקרונות החוקיות - קדומים (קין הוגה ולהי הפומביות) אות הין לא מלחו ואם שלמה נידון למיתה). החוק נוסף למחוקק אין יש לך השלכה מהי בהמש, כשחוק לא מנוסח כשורה - איינו מיפתי, אפשר לחיות כל נורמה פסולה כי סוגרר את חוק כבוד האדם וחירות. עקרון החוקיות - עקרון זה שמאפשר לחוק כבוד האדם וחירות. עקרה לא הנפרץ, אני כאזרח לא יכולתי לבדוק את עצמי.

מיפתיות:

אך כה בית"ש לא בטל חוק מעיקרו, אלא פרש אותו הלאה.

בהירות החוק ערך. פס"ד אסף:

(תשובה לדפוק שעת הפס"ד לפני/אחרי תיקון 39 - סעיפי חוק אחרים, חלק מקדמי)

(לפני תיקון 39 היה פחות - הסעיף הזה כבר לא קיים כיום)

פס"ד אסף הוא שנת 1954 ולכן החוק הפלילי שברר דמאינה הוא הפחות שהיו שנת 1936 (עד 1977 היה הכי הרבה)

איזה עקרה פרורית - סעיף 105 לפח"ע - הסעיף הישן לסעיף 198 לחוק העונשין. הגשמה - הסעיף הזה ברור.

"כל העושה מעשה הגלול לגרום או להאיר ליד הצבור ישלם בעוון".

חג אסף - הקו אוטוריטרי פרורי, נפטר עקב מחלת הצבור, ההנהלה החליטה לחסום את האחורה הפרורים החיפה בשעה 14 ל-2 שעות שלא 10 כבר הסתלק מעצם כוונה לחלק לו כבוד ולהיות לוויה. ההשלכה הייתה רבה הלילה.

ההשלכה כמעט בשעה השש 17 ב-10, הלוויה הייתה כשעה לפרור. נגרמה עקרה פרורית. אסף השבתה את המאינה.

טענת אסף - לחוק כבוד לסדרן ורדתה שכל הנחים יכולו לתת כבוד לסדרן ולחיות.

לו הייתה השאלה מהי עקרה פרורית; ולכן אסף לא יפעה ולכן יכלה להתנהג בהשלום. הוא בלבד מאשר את מחסרת החוק הפלילי גם אם בדין יש רוחקנה, לא ודאים מה לעשות - עקרה פרורית - בעיה מקום.

הוא חשן - בעיה רוחנית, משפיע את אסף. עקרה פרורית, פחד מפיע מה בריטים נפקה

על הפסיקה הזו נפנה עכשיו כדי להשוות ולסתור מהם ההגדרות לעקלה בדברים לגבי הכיוון המחוקק המנדטורי?

בפס"ד אשונקיה - 1981 אדם תובע בעקלה בדברים שבגלל עסקה לגנוב אופונוע

- 1981 אדם השיג בהיתר בעבורת שלו - יכול להוות סכסוך בינלאומי

- סיפקים הדיג מעדות מצויים גלו לגרום לעקלה בדברים.

- אשה העלה על אדם מהירות שניכה - עקלה בדברים.

ישנה בעיה בביטוים בדברי, המקנה השטח, שיין מקנה משטח, נעשה עפ"ש מהי עקלה בדברים - אין סדרין אחד מדר בין כולם.

לאומר הפ תשין הם נשכון אנו עקלה בדברים כי מהירה שכל הגדרה איננה מוסמת בה כי מערה נידון לפי נסיבות. הפ' תשין אומר שאם נמדיר אליו עקלה בדברים ניהי טוב שלו תקיקה מהירה רחבה ללו מהירות, וכל מעשה יכול להכנס לתחומה. תפקיד המחוקק הוא להגדיר מהירות.

שיין מיפתיות - הנסיבתה המפינות אשר רצה "להגיש" את הדבר, מנוש רוקטנה הפעה לו הייתה מיפגיות ולכן יש כאן עקלה בדברים.

הפ' גילדין בעלת מיעוט מנכה את אשה - אומר לו כופטים לגת לעבירה יפ. עקלה בדברים כשאדם מתכוון רשות בדברים, הייתה הפ מונופולטר ולכן לו ההתאחדות רשות בדברים.

בשנת 1954 לו היה פס"ד מערבי. לו היה חוק כבוד האדם וחרות, לו היתה פעמת ההגבלה - אם היה הדבר יכול להיות שבגלו אשה הייתה שונה. המחוקק בטל את החוק הזה.

ב-1970 לביתמש לו הייתה סמכה לבטל חוק והוא כפוף מפסק את הנורמה הקבועה בדמוקרטיה.

תס"ח 2008 בטל החוק - אך כבר ב-1970 בית המ' לפק שהחוק איננו בהיר דיו. 54 שנים לבית המחוקק לבטל את החוק הזה.

היום אין סעיף שלא עקלה בדברים אם ישנה עבירה נמשכו סעיף אחר שמאשים למה שיש. לדוגמה לא נעשים.

פס"ד גנור: כהן דומה רצו להתחתן ל' הבנות לא אפשרה את נישואיהם. הלכו לעזה שנשאו אותם. הגישו כתב אישום נגד העז' תה בעקלה בדברים

אבל אין פה "תקלה" מבחינת הסעיף של "תקלה בפורמט", אין עבירה שלא ניתן לבצעה לדין. העבירה תקלה בפורמט בוטלה כשל הגיונה החרגה של ביהמ"ש הקיים כנגד סעיף זה.

האם בימינו ביהמ"ש יכול לבטל חוקים שנוגעים בזכויות/או בהגדרת מסגרת?

- כן. מדמה להפרת אמונים. ברור שביהמ"ש לא יבטל סעיף חוק כזה, אלא כשהר אמין הנורמה הפסולה ברורה מדי ומגוחכת. כל סעיף נועד לשמור למה התכוון המחוקק! אך, סמכותו של הנורמה הפסולה איננו ברור והגדרה הסביר לא יכול להבין מהי נורמת ההתנהגות. ← ביהמ"ש יכול לפסול שבטר מעד ... למן היום שנים...

ביהמ"ש עלול שלא בשדר וכסוף המחוקק יבטל (יקח זמן)

מדוע החוקים רלבנטי גם ביחס למנשה. הפוסט לא יכול לשנות עבירות אך גם לא מגנים.

לכן רק התנהגות שני הדברים בנוגע למנשה:

1. מגנים דינן להיות ראוי בלבד העבירה - ומעשה!

כאדם רלבנטי אני רוצה לקבל מה הענוש, שמגיע או לא למדוד את העבירה.

כמדינה פוטנציאלי - אם אין מגנים מנשה

מקום לטוות בתנאה שביצע חוקת מגנים מנטלי כמנשה שמונה על מדוע החוקים המחוקק כבר משה אינדיקים: החוקת סדין-מלח שנות מאסר, דבירה- 5 שנות מאסר

אינו מוסרי.

הטכניקה של החוק/המגנים דינה להיות שווים מטון למדים שמנשה בתי שוונים ומלקטיבים פועלת בקרון החוקים.

פס"ד שמדבר על ארכיפה סלקטיבית של החוק: הלנה תרנשמן - 1993

- הטשמה בסרטות לבנות+החזקת אקדח לשם בנות.

בשעתו היה סעיף דמלל (- בנוסח תשס"ו) אומר, חייב הטלת מגנים מאסר תובה, לפי שיורשע בעבירת סרטות לבנות. 5 שנות מאסר=פשע, המחוקק מתמיד על עבירה בו, ביהמ"ש המחוקק-מעניק 6ר מאסר (בעבודת שירות).

אבל מעבר לזאת: המשטרה אינה ארכיפת חוק כה, כיצד השמה כי שכן הלוגם. הלנה יכולה שהשופט חייב להטיל עליה מאסר, ומאחר ארכיפת גם בעבירות ומיים שלשה סדרה משפטית הזונות. נכון שהעבירה סרטות לבנות אין, המשטרה לא מלה כשיטה על מקום לולי אם כמוש הלוגם של הבנים אם רעטה.

המשטרה יודעת ונוכחת, בספר כ"ז שם לא מתלונן. אינם טוענים להפרה ולשבירת ההסגר החוק. פרסומות בתיבות למבנים ליוויי. משום שהמשטרה מוקדת אותי ע"י הפליה; לפי עקרון החוקיות.

ב אזרח נגד לוי - מאסר 2-3 ימים - החוק יהפוך לפלסטר,

המחוקק לא להחמיר ל שנים, שות מרגשת. ומאיים-שלשה החוק הרפה לפלסטר.

המחוקק קיבל מרגש מאסר - חודה! (כמו בדרכה מאסר עולם!) נדיר, אין להיתפס שיקול דעת. הכל לא יכול לתת שכר דין כנה.

המשטרה לא בספר כי חסר כח אדם ולא מתקנים פרט ל כסם, ולעת הרוח התלוסה לרשויות את המרגש ל כנו.

ב תשין: מדין שלמשרתת הסרסרות לנות שתי פנים, פן אחד מסרי. לא רוצים שהמשירה הזו תריכה לשמור ל המאסר הבדרין למנוע תשחתת מידעתם הסרטור נעשה כאדם אולים המנסה נשים - לא רוצים שהמידע תנשחתנה.

פן מסרפי - מנון לוי בבית מעלרים, לבדם נוחים, טריקת בלתי בלילה ובכ. המשירה נוסדה בין הגר גם למנוע הטרדה

רק כשאין הגלגל - השנאמה הזה. מטון שהפן המסרפי גרם לסוכבת החוק.

המשטרה מבקשת נגד הסרסרות לנות כשש מטרים, שם בי המפינות שלרה

המשטרה והמבאות הזו כלה תוהאן. אם רק מסרפי לא מוסרי - הטרגש

בדרין להיות טוולו מבחה מטירה מטרפות לאל, אמר אם בקבי הייתה מיקל-

הגרי משר לא ה יום מאסר. מדרין החוקיות מאין לא יבדרת בבירה לא

יבירת הנוחה הפלילים החוק בדרין להיות פומבי, בהיר ודרין לאוכלוסיה

בדרה שוונת. כל הרשומים פסקו לפי מדרון החוקיות כל הרשם ניתן

אור עקרון ההקיות לפי הבדור, ותשאר לפי מדרון החוקיות בזני המחוקק-

פס"ד דמת - תקפו אות חוקתיות של סעיף 237 אל לחוק הפיסוק הפלילי.

ב דמת, חוק הפיסוק הפלילי לפני תיקון 39, הייתה הוראה שהקלה על הנאשם,

ודמדמה מאסר חיל מ-8 ימים ל-4 ימים. הים הוראה בי מומדת בחקיקה

החוקיות אור לאל הוראה שנחקקה לאחר חוק כבוד האדם וחירותו, אינ

בהתאם לחוק. מ-8 ל-4 מוקל מם החיל. אך, מדין 4 ימים מומר בהחינה

לאור חוק כבוד האדם וחרותו, 4 ימים לא מוגדרים לא מוגדרים שחיל יהיה

בעדר 4 ימים בלי לשוות שום. שם הבעיה טענה שה-4 ימים יותר מדי
וס"ד פחות - כולם הסכימו שיש לבטל לגמרי בוטל.

מדרון החוקתיות בגישה לפי סעיף 35 הוא לחוק המדינה:
מה 18 בספר שלנו. נמצא שם מדרון התנועה, המחוקק מאזן אות הטוב הפוטנציאלי
המפיגה אות הסוגרת הקטן. קבוד מנוש מקמלי עין אפשרות לגבי יותר ממנו.
נוחה ומעקבה בדרך היא נוחה מליון.

שיב.

בר-שלום, ברנבלט, מעלחי, בירונוב ן יפתח אהובה לוי,
בקובץ.

14.11.10

פרשנות בפליים. (פרשנות הנורמה הפלילית)

אחד מהמרכיבים המשנה של עקרון החוקיות מסוך בפשטנות של הנורמה הפלילית לעניין
פשטנות של הנורמה הפלילית מתבטאים בין שלבים מרכזיים:

רק מתייחס לנסיבות של הנורמה הפלילית מלבד לה' המחוקק ומחוקק המשנה,
נורמה שאינה להיות מנוסחת באופן ברור וברור גם באופן מפורט ומדויק.

בנוסף בפשטנות הנורמה הפלילית מתייחס לדיאלוגה של הנורמה הלא בפלילית.
ומתייחס לפשטנות ל' בגי-המשפט.

וקיומה תשובות גם לדרך שרתיסות ל' הסתכלות וגם ל' פשטנות בדיבור.
נסקור את ההבחנות של הפשטנות בפליים.

בשלב הב, בעבר הדתיך, היתה מקבלת פשטנות מבמבמה לשון הסעיף. ובחירה
בפשטנות המלה מ תעשה. שני פסקים הבקשים לפשטנות דוקנית, <u>פס"ד בר-שלום:</u>
<u>עפ"ב 281/69 בר-שלום נ' מדינת ישראל פ"ד כג(2) עמ' 1969]</u>.

אדם שנה את רכבו ברחב ביטוק בדק ב-13 בלהבים, וזה תמורה:
אסורה החניה בין השעות 19:00/07:00 אשר הנעבירה גורר אין הנס, בר-שלום
לבו מוותר, בר-שלום מבקש עתר לאלון. בעניין בנה בר-שלום משפט, שבמת
קיבל לטענת לקבל אם התמרור אוסר על החניה מ-7 עד 19 או מ-19 עד 7.
הסלום מבחינתי גורמו שספרות חסרים משמעות לימין. ובמו כן רק בה סעיף מוקד לגו
כל יתכן שקונגו בשעה הלהבים, שהיו שקה עמוסה מהיה החניה אתרת.
תמרור בו נורמה פלילית חניה עמו נחוק, הפרת נורמה פלילית ובר-שלום. לכן היה
לפסק את התמרור/=את הוסרת הנחוק, מבבה את בר-שלום מחר לחפרת הפסנת (ערר לג)
הפעה להבדיל תמרור להבליט כוונה בדרה ברורה, שאינה משמעת לשני פנים.
כן שהבאת בתמרור אינו חייב להיות בתמרור ולהבות לאת כוונו.
בדומה לפשטנות מבמבמה פשטנות מקלה, הנוסרת חניה מ-19 עד 07,
הם עכה הנשם, מאוחה עדרה. פשטנות דוקנית = נבמבמה לשון החוק ומקלה ל
הנשם. פשטנות כבר עלה הבנה אחרת ל עקרון החוקיות כי החוק לא ניתן להיות ברור
לגו מקלה בדברים, מה? איך משפרה? (כרי), ולהקל ל הנצרה להבינו. החוק פומבי רבים,
אך אינו ברור לכל אינו ודאי. מחוקר והתמרור לגו נוסח כשרות, הנצרה לא עבר שום
עבירה.

בסלב ברנבלט:

נורמה פוליטי סעיף 5: מתי יש למסירה של אדם נרדף ליד שלטון מדין כאילו מדינת בתקן העולם

-פינו מאוסר 10 שנים.

ברנבלט היה מקבל המשטרה היהודית - בהנחה בפלסטין הנשטפת שמסר יהודים ליד

הנאצים, הטענה הייתה שמסר על היהודים במקום סלוניקי, ומנע מהם לעזוב

מקום לקה, לא רק היה הגיע שלה, שהיהודים הבינו שיש רק לחתנו לעבודה וקל

להשמדה, וברנבלט גם אנשים מנע את המעבר מקום לקה.

אם אכן מסר יהודים לגרמנים בגיבור מסירה פוליטית אם כן **מסירה** = מניעת

מעבר מקום לקה פירון לעמוד לפני ולשאול בדין.

הטענה של ברנבלט שהם מבקשת לו מעלות מסירה פוליטית אומר שגם כן הוא

תחת שלטון גרמני, ולכן לו נמסרו לגיבון. גם אז לו היה עושה את מה שעשה

הוא יהיה כן ומשהו אחר היה "מוסרם" ליד השלטון המדין.

המילה "מסירה" מגדרת שני פירושים בתקשר הזה: (1) מסירה פיזית שברנבלט

לקח פיזית יהודים ומסרם לגרמנים. (2) מסירת מידע שהיו

ליד תפיסת הקורבן. בהנחה אומר שמלבד היהודים לו מלבד אליו נמסר

בגלל שלא מדר המדינה טענה שברנבלט נתן יד למסירת יהודים לא מניעת

בריחתם מהשלטון המדינתי אי מנעה כמוהה כמסירה.

גם כן יהודי בנדין הם מרוכזים במגשי ספורט שהיו גם כן בידי השלטון

הנאצי, ומנקים גרמנים שהלוואת הינן המלכה השלטון העוד נידה לא

המדינה. אם ברנבלט לא נתן יד למסירת יהודי פולין, אבל הם כבר שמור

אין בדין מסר יהודים לשלטון העוד משמעם גם כן מאוזכים לא תיקים

נוספים. מניעת בריחה לו נאסרה בחוק, והמדינה לו יכולה לתת פטנט כל

בריחה לחיקו. לכן בהנחה נקיים בפטנט פוקנוית; גם בברנבלט וגם בבר-שלום

מקום פטנט מגמפת בדוק נתן לשים הפטנט הפוליטי בדיבה להתאים

המילולית של הקרקע הכללי, בהנחה מטיל כן מכח חוק בדור, שיין לקבל מהפיגוע

שיקיים מעבר למה שהחוק הכללי דרש.

ברנבלט לו אומר להיות מעמדן ולמה איך בהנחה יפה את המילה "מסירה".

מגוונה מהפטנט הפוקנוית, מבחינים בין לפי פסק כלל:

האם שליח מבחר של מכונית שלה הקיבה מפרים לא מכשיר

הקלטה, הוא היו "מסוכן" בשביל מסירה של בוץ ממך?

ציון מסמן מודגר בסעיף 4ב לחוק המונשלם. 14.11.10

(2)

בנקודה, בייחוד שלפי מתכת, תיק של הרכב, משייפים את השלבה ומטביעים מס' אחר. ציון מסמן הינו עבירה פלילית. היהמ"ש בפעם רוח אומר שהמילה "מסמן" משויה לתיקון בכתובות עולם ולהכניס את בגין אחוזה המונה הנה פברים שהינם מלבד לפשעות סבירה. היהמ"ש אומר שבעטו לפשע הוטוא תוך כדי שהי לאדם אינו מאפה את כל הסמן בעוצמה הנסתר אלא אשר בלת פגיעה לאיכות הנקבי;

המשמעות מצמצמת מקרים שהמחוקק לא חשב שיהיה מלכתחילה

השפה הדיוקנית שאומר "מסמן" אינו שלבה של רכב, כלומר, יש סוג תיבה מהשפה הדיוקנית של בן-פורת בעקבות מעטה אומרת שחתימה או מספר סימן לא מה שאינו מסמן אין יכולתו להפכו למסמן. הש בן פורת בשפה הדיוקנית בפרטנות המשמעותית: פס"ד מרחי שם נאומר במפורש שאין להלמד לפשעות המלמדות אלא יש להתחקות אחר מגמת החקיקה, פס"ד משנת 1980.

סעיף: דבר לחוק המונשלם: "הלכה ממשמעת חוקית שהשו נתון בה בשל עבירה פלילית..."

מרחי אומר בפשוט רמלה, קיבל חנפה ל-24 שעות אלו חבר, המשטרה תפסה אותו, והשעם בעריכה. מרחי אומר שלא ברח, הטו לו חבר לבאו, אך לא ברח מעצלו הבאו = שהיו משמעת חוקית פשעות עונשי — השטר שבפק).

* היום אומר שלא חבר לבאו לאותו חנפה לעבור התנהגה המלמדת לא, הוא ניתן לאומר כמו ש"הלכה" "משמעת חוקית":

המדינה רוצה שיורשע בעבירה של בריחה.

הש ברק בשלב הראשון. ניתן לפרוק מהי "משמעת חוקית"!

1) משמעת חוקית — מלא מלאה, המשמעות פנים-פסיקות ושיטה הלכה למעשה (פשעות מלמדות)

2) — " — מלא משפטי של שליחת חנפה התנהגה, פנים אם מפיקה הלכה למעשה ואין אם לאו. (פשעות מרחיקה)

בשלב השני, אומר הש ברק שקיומו של פשעות לאונת "משמעת חוקית" שאז הש ברק מהי המשמעות שש לעת לאונת בה לסעיף 25ב לחוק המונשלם, הוא לדמות משמעת חוקית למלא המלמדת או להרחיב למלא המשפטי.

לפי פשעות מלמדות הנוגה בלבד מלא מלבד. הש ברק בוחר בפירוש המרחיב ואת הכשיר משמעת חוקית בסעיף 25ב דם למשמעת משפטית הוא הפירוש הסבה והנכון, שיש לדמות אונת בה למשמעת פנים-

ગુજરાત સરકારે ગ્રામ્ય વિસ્તારોમાં ખેતી અને ઉદ્યોગ વચ્ચે સંતુલન જાળવવા માટે એક મહત્વાકાંક્ષી યોજના અમલમાં મૂકી છે. આ યોજનાનું નામ છે "ગ્રામ્ય સમૃદ્ધિ અને રોજગાર યોજના". આ યોજના હેઠળ ગ્રામ્ય વિસ્તારોમાં નાના પાયાના ઉદ્યોગો સ્થાપવા માટે સરકાર સબસીડી અને તાલીમ પૂરી પાડશે. આ યોજનાનો મુખ્ય હેતુ ગ્રામ્ય વિસ્તારોમાંથી શહેરોમાં થતું સ્થળાંતર અટકાવવાનો છે. આ યોજનાનો અમલ ૧ એપ્રિલ ૨૦૨૪ થી શરૂ થશે અને તેનું સંચાલન ગ્રામ્ય વિકાસ વિભાગ કરશે.

આ યોજનાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ ગ્રામ્ય વિસ્તારોમાં રોજગારીની તકો ઊભી કરવાનો છે. સરકારનું માનવું છે કે જો ગ્રામ્ય વિસ્તારોમાં નાના પાયાના ઉદ્યોગો સ્થાપવામાં આવશે તો ખેડૂતો પોતાની આવકમાં વધારો કરી શકશે અને તેઓ શહેરોમાં રોજગારી શોધવા માટે સ્થળાંતર કરવાનું ટાળશે. આ યોજનાનો અમલ ગ્રામ્ય વિકાસ વિભાગ દ્વારા કરવામાં આવશે. વિભાગ દ્વારા જિલ્લા કક્ષાએ એક સમિતિ રચવામાં આવશે જે યોજનાનું નિરીક્ષણ કરશે.

આ યોજનાનો અમલ કરવા માટે સરકાર દ્વારા રૂ. ૨૦૦ કરોડનું ભંડોળ ફાળવવામાં આવ્યું છે. આ ભંડોળમાંથી ગ્રામ્ય વિસ્તારોમાં નાના પાયાના ઉદ્યોગો સ્થાપવા માટે સબસીડી આપવામાં આવશે. સરકારનું માનવું છે કે આ સબસીડીને કારણે ઉદ્યોગકારો ગ્રામ્ય વિસ્તારોમાં રોકાણ કરવા પ્રોત્સાહિત થશે. આ યોજનાનો લાભ લેવા માટે અરજદારે પોતાનું આધાર કાર્ડ, રહેઠાણનો પુરાવો અને શૈક્ષણિક લાયકાતના પ્રમાણપત્રો રજૂ કરવાના રહેશે. અરજી ઓનલાઈન પણ કરી શકાશે.

આ યોજનાનો અમલ કરવા માટે જિલ્લા કક્ષાએ એક સમિતિ રચવામાં આવશે જે યોજનાનું નિરીક્ષણ કરશે. આ સમિતિમાં જિલ્લા કલેક્ટર, જિલ્લા વિકાસ અધિકારી અને ઉદ્યોગ વિભાગના અધિકારીનો સમાવેશ થશે. આ સમિતિ દર મહિને એક વાર બેઠક યોજશે અને યોજનાની પ્રગતિનો અહેવાલ રાજ્ય સરકારને રજૂ કરશે. સરકારનું માનવું છે કે આ યોજનાથી ગ્રામ્ય વિસ્તારોમાં રોજગારીની તકો ઊભી થશે અને લોકોનું જીવનધોરણ સુધરશે.

આ યોજનાના અમલમાં કેટલાક પડકારો પણ છે. ગ્રામ્ય વિસ્તારોમાં વીજળી અને પાણીની અછત એક મોટો પડકાર છે. ઉદ્યોગો ચલાવવા માટે વીજળી અને પાણી અત્યંત જરૂરી છે. સરકારે આ પડકારોને ધ્યાનમાં રાખીને સોલાર પેનલ અને બોરવેલ માટે સબસીડી આપવાની જાહેરાત કરી છે. આ યોજનાનો અમલ કેટલો સફળ થશે તે તો સમય જ કહેશે. પરંતુ યોજના સારી છે અને તેનો અમલ યોગ્ય રીતે થશે તો ગ્રામ્ય વિસ્તારોનો વિકાસ થશે તેમાં કોઈ શંકા નથી.

בסעיף 6 יש נוסחה פלילית, בומב"ם הקדום צריך את המתנגדים, אשם שנטל 14/11/10 (3)

שם בהגדרה הנשמה לשון הרע אך במסורת אין אצרתה ולא פליל. שם צריך כי

המשיך לו פרסם את הגדרה כוונה לפגוע אלא פרסם משנל תפקידו מתנגדו.

אסור לשון הרע = עולה עליה גדול להיות נזק.

סעיף ד לחוק אוסר לשון הרע "פרסום לשון הרע היו עולה אצרתה".

אם פרסמה לשון הרע לא כוונה - מפחד בעולה אצרתה ולא הכוונה לפגוע, לן

לבוא אצרתי ויקבל קנס, וכדו'. אולם, אם רצה לסמוך תשלום ופרסמה כדי לפגוע

מפחד בעבירה פלילית.

בומב"ם הקדום אומר לן מצד בעלין, לו פרסם בכוונה זו הם נזרם לן נזק הקדוש

יפלה אותן. הרוכל לו מוכר מפיר עתר לחתונה, הנתנו אותה את עלמה

ומכנס נשמר לאדר לעלין - אסור לו.

יש כאן גם המונח "כוונה", לפי סעיף 6 בחוק לשון הרע.

"כוונה לפגוע" מהי הפסנת נחוה הוא יכשל לפי זו לא?

למונח "כוונה" משמעות רבות. בהיקף המשפטי 2 פסנות:

(1) כוונה משמעותה רצון לפגוע, רק אם מאמר רצה לפגוע בו רק אז, נקיים אותן.

(2) לפי פסנת שנייה למונח "כוונה" - כוללת גם מצב ש יודעה ברמה גבוהה של

הסתברות שמתחש פגיעה, ללא רצון לפגוע. (פסנה רחבה)

כך, לפגוע בו

ראובן ישב A בסבון, מי שמן נוסע לו מכה בסוס. יש כוונה - נתן לו מכה כדי

לפגוע בו. לפי משמעות שנייה - לו הכוונה לפגוע, היה צפוי בכתב, הצבוע הישב

A בשם של ראובן והצבוע מאוד פרסם לו לקם חדש בו בבוקר הלפ.

שמעון אדר שלא הכוון לפגוע בו רצה להרוס את הצבוע, אנו המדינה תשומר

ש שמעון יודע ברמה גבוהה ש הסתברות שמתחש פגיעה בטיפוס ש פיר שמעון מת.

לפי ש בהקף שתי משמעויות רחבה ומצמצמת, וכיצד בוחר בין לו לזו?

אינו להתקות אותו תכלית התקיקה ולא- שיה נבחר את הנוסחות הלשונית המקיימת

את תכלית התקיקה. מהי תכלית התקיקה ש סעיף 6?

למה יש את סעיף 6 - לעניין נוסחה פלילית? להיחין אחריות אזרחית ופלילית אין

פמצם הנתונים הפלילים בהשוות לבר האזרחית. פסנת יותר גבוה.

כלומר, בין לקיים פסנת גבוה יותר מהעולה האזרחית בסעיף ד תנסים 100%,

ב. לדין לפגוע תנסים אינו שהוא כמות (פחות 100%) | הסתברות לפגיעה | תנסים אינו שהוא כמות (פחות 100%)

שאינו מפמצמת בינם להלין האזרחי לפי הנוסחה מבטלים את רמה בעל המתנגד

לדעתם אחריות פליליות ביחס לאירועים דורשים לפנות לתקנות הכלליות של המשפט ותקנות אלו מהוות "מטריה נורמטיבית", הפרשה מול דרכי התקיפה כולם ותקנות אלו פונים לשניון דעתו, הפחד בשוויים שטיון החוק, חופש הדתי, חופש התנועה מתוך כבוד לאדם וחירותו, טוהר המידות, שלום הציבור ובטחון. וכן גם דמוקרטיה של מדינת ישראל, דרך טיבו הגיונו וסבירות.

כל אלו דרושים לתקן להגיע לפשרות תכליתית וסבירה.

אלו נורמות/ערכים רלבנטיים ללשון הקו: - (1) בכות לשם טוב של האדם הנפגע, לחזן על בכות הקורבן, (2) חופש הדתי של הפגיעה - מרון. יסוד שדרין לשמור עליו. כדי לחזן על חופש הדתי רצון לפגיעה כדי לתת לתמונתו לומר ולבר. חופש הדתי (הדתי) של הפגיעה מפני מנקודה פליליות ושלום הציבור.

מהות הסבירה הפליליות אינה מתמצה רק לחזנה על שמו הטוב של הניצרתי, כפי לשם בה ש את המולה הנוצרתית - מול זה

הוא דרך מסוים, שחייב להיות שהו שלשו בינוניים הציבורי כדי שיגרום לאותנק לחוק הנה. הדרון לפגיעה בחוק מדגיש את הנקודות המשפט הפלילי, שם שלום הציבור נפגע בשני אדם מפרסם לשם הרע מתוך מנע, מטרה לפגיעה בזו אבל דרך - רצון לפגיעה; כי יש פוגע לשמור על שלום הציבור, מתוך מטרה שהמפרסם בשם הרע, במונח כוונה ביותר בהשפעה הנשיגה. אדם שיבע דרגה גבוהה של המדרגה שמשהו יפגע אין, לא בכוונה, בלב מספק לסמל זה מלמדים מונה בוונה לרצון לפגיעה ולא פחות מכך. פחות לא הנכון לפגיעה, בורוכוז היה דרון להבנים שבאיזה פגע בו פחות - יש הסברים שגם לייתם יותר מקל למילות החוק. סמכו את מקרון החוקיות כי יבם והמשמעות הנשה מהמשמעות אין שום הם דרך פרוטה "מטריה נורמטיבית" שבולטת שם מקרון החוקיות לא הפשרות עדין עלה עם מקרון החוקיות.

פרופ' קרמניצר אומר רק חוק שיפגע מהשם "בזה את ההרתעה ויכון את הרגעות הציבור. תומן הפשרות המלמדות. הפשרות המתוארות הוא הוא המליצות.

משלה הפו: והאחרון:

סעיף 34 כנ"ל; נתון 39. ראה ספרו.

א. סעיף זה הוסף במסגרת תיקון 39.

ב. בודקים מהם הפירושים הסבירים לפי התכליות וכך אם יש יותר מפירוש אחד המתישב עם התכליות, יש לפרש המקל. מדיניהם, עד מי שאומר לשנות פסיקות הפקידות. כמו פס"ד אהרוה לוי משנת 1999:

נהגה ברוכה עם משפטי סלוני המתודה לאוזניה, עברה A תמנה 169 לתוק התקבורה, "לא יינתן אדם בכך כשאוזניו פמוקות אוזניות המתוארות למשפר להשיעת פגיעים/קולות המכלולות המקבלה במילים אלו "אוזניו" "אוזניה", שהרוה לוי אומרת אוזניה אחת רגילות אחת, המתיחס מקרה שני אוזניות ולא אחת.

המדינה טענה לפי סעיף 5 לחוק הפטנטים יחיד כולל רבים נרדים כולל יחיד. לכן אפשר לפרש גם כשאוזנו פמוקה אוזניה - לפי המדינה.

בית המשפט בודק מהי הפטנט שמתישבת עם המלה:

תכליות המלה למנוע מקרה שבו מתמקד הנתבע בדבר מסבירות, אם כן שני הפטנטים מתיימים. סיג של ניתוק בשני המקרים עפי התכליות.

בית המשפט אומר, שקיימות שני פרשנויות המתיישבות לתכליות התקיקה, נעדיף את המלה עם השפעה מסוגן שהפעולות למלות החוק שני אוזניות לשני אוזניים מול עם אחורה לוי. אין בית המשפט מגיע לכך ששני הפטנטים מונעת את המכליות אלא סביבת מטרה נורמטיבית לדפוק את מטרת התכליות.

שני אוזניות נתפס בדבר מתמקד מהסבירה אוזניה אחת כרסום ביכולת הכרסום של הנתבע. אם המתנגד רצה לאמר כרסום בקשה הנתבע, היה אומר צוות במפורש, נפרד, יש לפרש בדבר, המתמקד אז רצה להפריד בכרסום יכולת הקשר אולם בנוסף מהסבירה. פרופ אלי לפרמן מדגיש, שסעיף 34 כבר מיותר, משום שלפי שמשמש של דרך גם אם תהיינה 2 פטנטים סבירים לפי התכליות עדיין לדפוק בין הימר בעמעמים הפטנט לתכליות את מרוונים היסוד של הפטנט ובכלל גם אם מקרים התנגדות. ומאידך בעקרון זה עפי מקרים התנגדות אין לחתור בפטנט המלה כשיש אחרונה אחרת הפטנטים המכליות מרווחת הוא לפי סעיף 34 אז ולפי הפסיקה הפסיקה שקיים זה מנסה לשים גבולות לשפטי הפקידים ובית המשפט רוצה עשות כמו ששומר על מקרים התנגדות, לא רק במובן הטכני, אלא גם בהיבט המהותי עד כדי שקולך ע"י פטנטים את גבולות השפטי הפקידים ישנה דיון, לפיה הפעולה המכליות גוטשת לתקיקה שפרטיתכי בית המשפט לא מוסמך ליצור נורמה פקידים. הרחבת נורמה פקידים הינה פעולה בתקרן התנגדות. אין תומכים בעקרון התקיקות מהסדר שבויים במהלך השיפוט.

בספרות עדויות היו רבות ונלמדו לעומק ואין מה שהמחקר כתב מ-1948 לכן
חשוב את המתבאר שם היום, אין צורך לחזור משקל למילות התוכן, נוח
מעניין לתלמידים מהתוכן יש חשב לפיתוח בקרבן התוכנות.

שיר

פקנפיל, מרסקין, שקה-אור, אלבה.

היסוד המעשי של העבירה. 01/11/16

כדי שיהיה להגשים אדם בעבירה פלילית צריך להוכיח התקיימות של 2 יסודות:

(1) יסוד מעשי. ACTUS REUS

(2) יסוד נפשי. MENS REA

(1) יסוד מעשי = חיצוני, אובייקטיבי של העבירה ומשמעו המעשים שצריך להוכיח עבור להגשת אדם בעבירה כלשהי.

(2) היסוד הנפשי = יסוד פנימי של העבירה שמשמעו הלך הרוח שגרם את המעשה הנפשי. יסוד נפשי הינו יחסו הנפשי המסוגן של האדם להתנהגותו.

סעיף 34ד - עבירות אינוס

הבוחן אישה שלא בהסכמה המהווה בדרך עבירה פלילית יש לבדוק יסוד מעשי ונפשי, והדרך נכון לבדוק סוג עבירה פלילית (סמים וכו').

המעשי = ההשפעה עליו; יסוד חיצוני, אובייקטיבי, צריך להוכיח שהאונס ולא הסכימה

הנפשי = צריך להוכיח מודעות, צריך להוכיח שהאדם היה מודע שבוגד, ובוגד אותה, ומודע שלא הסכימה, אם היה מודע לכל הרכיבים הללו, רק אז אפשר להשלים עבירת אינוס.

- סעיף ד לפקודת הסמים: מי שמחזיק סם מסוכן פיגו...

היסוד המעשי - החזקה עליה, מחזיק I, סם מסוכן II.

היסוד הנפשי - מודעות לכך שמחזיק, ומודעות לכך שמחזיק סם.

- האדם נכנס למכונית ויש שם מס שקיות: האדם רוצה לקנות אוטו.

בתוך 3 שקיות ו-2 מהן אוטו ואחת סמים. אם פתח ויקח שיש סמים - ניתן להשיב כי מודע לכך שהן סם.

אם לא היה מודע לכך שבשקיות יש סמים. האדם אשם ל שה למוכר, ויש מוחזקות, מדבר אותו שנסר - הוא ניתן להשתמש בהחזקת סם?

- יסוד מעשי מתקיים - אכן מחזיק סם. יסוד נפשי - איננו מודע לכך שהן סם ולכן לא ניתן להשיב כי לא מתקיימים שני היסודות הנ"ל.

אם מסגיר אחר המוכר אומר לו שהשקיות הנ"ל אוטו מדבר 20,000 שח

ઉપર આપેલ કલમો પૈકી કયી કલમ હેઠળ નીચે આપેલ કેસ નોંધાય છે?

(A) ગુનાહિત કાવતરાં

(B) ગુનાહિત ધાકધમકી

(C) ગુનાહિત દુષ્પ્રેરણા

(D) ગુનાહિત અતિક્રમણ

૧૦- ગુનાહિત ધાકધમકી માટે સજા

(A) ૨ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(B) ૩ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(C) ૭ વર્ષ સુધીની કેદ અને દંડ

(D) આજીવન કેદ

૧૧- ગુનાહિત અતિક્રમણ માટે સજા

(A) ૧ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(B) ૩ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(C) ૭ વર્ષ સુધીની કેદ અને દંડ

(D) આજીવન કેદ

૧૨- ગુનાહિત અતિક્રમણ માટે સજા

(A) ૧ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(B) ૩ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(C) ૭ વર્ષ સુધીની કેદ અને દંડ

(D) આજીવન કેદ

૧૩- ગુનાહિત અતિક્રમણ માટે સજા

(A) ૧ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(B) ૩ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(C) ૭ વર્ષ સુધીની કેદ અને દંડ

(D) આજીવન કેદ

૧૪- ગુનાહિત અતિક્રમણ માટે સજા

(A) ૧ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(B) ૩ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(C) ૭ વર્ષ સુધીની કેદ અને દંડ

(D) આજીવન કેદ

૧૫- ગુનાહિત અતિક્રમણ માટે સજા

(A) ૧ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(B) ૩ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(C) ૭ વર્ષ સુધીની કેદ અને દંડ

(D) આજીવન કેદ

MULLUM CRIMEN SINE LEGE

(ગુનાહિત કૃત્ય વિના કાયદો નહીં)

૧૬- ગુનાહિત અતિક્રમણ માટે સજા

(A) ૧ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(B) ૩ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(C) ૭ વર્ષ સુધીની કેદ અને દંડ

(D) આજીવન કેદ

MULLUM CRIMEN SINE ACTUS

(કૃત્ય વગર ગુનો નહીં)

૧૭- ગુનાહિત અતિક્રમણ માટે સજા

(A) ૧ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(B) ૩ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(C) ૭ વર્ષ સુધીની કેદ અને દંડ

(D) આજીવન કેદ

૧૮- ગુનાહિત અતિક્રમણ માટે સજા

(A) ૧ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(B) ૩ વર્ષ સુધીની કેદ અથવા દંડ અથવા બંને

(C) ૭ વર્ષ સુધીની કેદ અને દંડ

(D) આજીવન કેદ

21.11.10

(2)

עדרון השפה מעמיק בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, סעיף 18 בהשוואה של דרך
" יש מקום למחשבה כי העדרון שלפיו אין עבירה ללא אשמה מעמיק בתנאי היסוד,
נטוה לראותה כי חקיקה פלילית לפחות כו המטילה עונש משמעי, הקובעת עבירה
פלילית בלא לפרוש מחשבה פלילית וללא פרישה של השלכות אישי לרוע מעבר למידה
הדרושה" - לא תהיה מידתית (מדובר על פסק ההלכה).

בעת אומרת אמר להפעיל אדם בעבירה פלילית יש פגיעה בסיסי וברגשי
שהיו היתה הפעם כלפי העדר המיון. רוצים לראות שהאדם לא עשה לו נעשה לו
לראוי שהיתה מעניינת ופעל לא, שאמרה לו כן ובסוף התחרטה.

- אתקת סם: נפיעה רק את האדם שמחזיק סם ויודע שמחזיק סם. יחס נפש הפסול
מידע שמחזיק שקיים וזה יש סמים. לכן לא נפיעה אדם שלא מודע-מה יש שקיים
רק לאחרון מתקיימות שני הדרישות עבירה ונפשי.

אדם שיודע שהמכולת יש יש סמים. אז סובר, שלקח 20,000 שח היום היה מודע?
לא. המנהר אומר שקיים מיתחם שמתירה כך וכך, הטוענת מודע אין, תשב שאולי,
מבחינת החוק המפלגי "עדים את מינון" יודע שהמכולת תהנה למנהר סמים שלמת מחיר
מופרז ביותר לשקיים אי סובר. בעת קבעת המחיר הגבוה לא סובר, אדם אומר
לשאול למה המחיר כזה ... וכו' יתכן ושומר לו שהמדובר בסם.

(ג) עבירה מנה בפרקליט עד 3 שנות מאסר. (ב) הריגה עד 20 שנות (א) רצח במחשבה תחילה - מאסר עולם.

*היסוד הנוכחי: לבה- אך הגיע למסקנה, המשבר מינוק קשור בעונשו ויעשו תעד אחרי 3
שנות ואלף מת. ההבדל מתי בין היסוד הנפשי:

(ג) הנוגע בחוקיות ובמודע הפשיר את גופו למות ברכבו; כלל שבודע מתוך כוונה תחילה
לגרום הפשיר את גופו ברכבו, הרצח היה מתוכנן אין, אולי רצה לשנות למערכה מסוה
של מקרה. היתה המשונה לעבירה רצינית שהגיע ימות.

כוונה תחילה יש רק ברצח. היסוד הנפשי החוק ביותר שש.

(ב) אך שהיה פגיע לתוצאות המוות. הסשמן הבנוין שמגיע ימות כשני לו רצה
שהגיע ימות הטו נגד סיכון אלו סביר לתוצאות יודע שאינוק יכול להתנק אבל קיים
שלא יקרה כלום, חשב שאולי יסתיים המעיין באופן לא יקרה כלום.

פציעות - עבירת המתה תוך כדי פציעה, 20 שנות מאסר. נגרר ששבת את הגיד
אין הנשין בסיסיו יגיעה שלא יקרה כלום.

(ב) אם מוות כפלגנר - הפרי נפל סימן כלפי סביר שהלך יומנו הפרטי לא תפר לא היה מודע לכך שמנוון שנשאר שלמעשים דרכך עשה למעשה.

אם לא היה מודע - אין יסוד נפשי, אין כרשע?

כפלגנר הינה יסוד נפשי מלא חלש, הוא מונעד בכל זאת, הוא לא היה מודע, אבל, אם סביר במעמדו היה צריך להיות מודע. לא נחשב כאדם סביר.

אם גם אדם סביר לא היה מודע - לא היה ניתן להטיל את האב.

בהריגת - מודע לסכנה אך מעמדה שלו יכולה כלפי נפלה סימן כלפי סביר.

כפש ארוך מטעים ורופאים לדיוק הוא אפשר להכשיר את הנאשם בקביעה פליליה:

שלב 1: לדיוק את מצב הנוכחי. פותחים את הנוכחי ובוחנים איך הקבירה מוגדרת. לפרוך יסוד מדרגתי ויסוד נפשי.

שלב 2: לדיוק הוא שני הסיבות מתקיימים אפשר הנשם הנלי, שמאפ לפין.

שסר מהלנטן לא אדרת שתקל אוגו

הנוכחי שנסר דרת מלוו תבקיבדר פינו ... 3 יה לטוף מדרגת

יסוד נפשי - הוא האדרת היה מודע לכך שנקל, הוא מודע לכך שנסר לא - לא אומר שנסר ולו מפה, לא נרשע הטל לה - כי אין יסוד נפשי, אין מתקיים יסוד נפשי לסבירות גרוסה רגילה - רלה יתר.

אדרת שנתן בהרגות מופרכת ללא שמה לתמרורים - נסל סימן כלפי סבר שיפוד במישהו לכן ישנם הריגה, אם הראנה היה מקולל/מוקל יכבן וישנם הרגה מוות כפלגנר, לא היה מודע - אין אדם סביר היה בוחר מודע בדאדם הסביר הינו ביהמש, יכבן ויש עבירה נוספת רלה יתר מצד שלו מתקיים.

בתוכל הדברה לחונת יסוד מדרגתי יהיה בהלק המקדמי והכלי.

בספר שלנו עמ' 10 - סעיף 18.

סעיף 18 א' - שלשה רכיבים

I - מעשה בהתאם לרשפרת העבירה. (חובה)

II - נסיבה. } רכיבים אופציונליים, לא מחייב שבכל מעשה יש תוצאה. בוחן אשה.. אין תוצאה לא מתנה
III - תוצאה. } בהתנהגות כשלו שחרור או נזק נפש כגון אחר. אם כתובים בסעיף העבירה חובה להוכיחם, אם לא כתובים לא חובה להוכיחם.

I - מעשה. אין מעשה - התנשה לא מתבצע, ולכן חייב להיות מעשה.

21.11.15
(4)

פסק דין. הוסף בהיתר המתוני בעבירות שבגין פגיעה במוסלמים
הנמת כאשר רוצה לקדר מוסלמי בנשק.

היתר הכניס אותו לפי עבירת נזק לתופס.

כניסה ללא כשיר למקום פולחן/קבורה. פינוי מאסר 3 שנים.

המתוני הסיטו ב-2 תקופות

נכנס שלא כדרשת למקום פולחן או קבורה
מעשה נסיבה נסיבה
(א)

נהיה כמו שלא כבבוד.

המתוני מנשיר, פנוהיל גם נכנס שלא כשורה למקום קבורה/פולחן אם נהיה כמו שלא כבבוד

פנוהיל מעלה בשל הנסיבה "שלא כשורה"; הוא קמן מקום בבורי אבל יש תקופה שבה
ניתן להשתמש בו להתייחס לתקופה גם. אולם,

היתר תקין מפרש את הנסיבה כן שישנם שני קשיים טיעוניים.

1) קושי משני - הוא קבוע מקום בבורי, אבל פתוח לבבור לא משנה אם נכנסת
כשורה/לא כשורה, אין, נכנסת אם כשר תקין = לבאור בהשר פתיח.

2) הטרן המיון - היתר אומר שהגבול של הסעיף הוא כדרך הוא לא
ראשון בתיים, ואם תבלית החוק כנו הסיבה שנכנס בשבת או לא בשבת לא מעניין.
היתר הבין לפשנות הגבלתית, שנת 2000. מדין שבגלל הסעיף (פוקנית-
לא קיבל רשות - אל אחד לא אומר אומר לכנס - לא מבית מקרה)
אולם תבלית סעיף זה - הגנה על רשות בתיים בקשר למקום שבו מצוי המת ולא
הנסיבה שלא כשורה. אין לפסקה מקרה הבלית הזו, שלא כשורה = הכוונה לכל כניסה
שיש בה כדי לפגוע בכשורה הין אם משתמה בכשורה/שלא כשורה.

לא פשנות פרוקנית בלי ובלי, לא להקש הקניינו של הסורה. מי שנכנס וכניסתו
כדי לפגוע יש בכך כדי לקיים עבירה פלילית.

בינתיים ובדרך שפנוהיל מגנה על 2 התקופות של הנתון.

שיב. אלדה, שפרה-שוורץ, אליהו בהנאו, סיסקין,

מונשין - שאר מס' 7. 28.11.10

(1)

- פר, אדם רבין לבחור אחד לדתן מקור מעניין למיפץ לגבי העבודה.
- פסיקה הבנתית בנושא שיבתיות כלים, במיקר *.
- לגשת לעבודה.
- מסקנה בסוף לאור האמור לעיל, לפסוק שלאור כתיב, הפרנס בהעדר שלום.

נושא - היסוד העובדתי של העבירה.

אין הגדרה ליסוד עובדתי שנם רכיבים, מורכבה ממעשה = שהינו תזוזת כל אחרת נתון מ מתבקה - ההתנהגות פיזית של אדם/בוקה פיזית של אדם, הנסיבה = המצב הינה אובייקטיבית, אוננה תזוזת נאם יש עבירה גם מעשה, נסיבה ותוצאות ליין להוכיח שעשה אם בסעיף כזה מעשה ונסיבה - להוכיח שני אלו. אם הנסיבות איינן כתובות לא צריך להוכיח אותן.

* ~~בסיבה שלישית~~: מהה העובדות, פורסם שמאר ע"י הרב אלדד בבוקר במעת המכפלה אלדד הושם ב-5 אנשים, הנשק בשין פרסם שמאר "בירור הלכות הריגת גוי" ואי אוגר לפגיע בעבדים? - להו תוכן השמאר. השמאר הופץ בקרב גלמידיו, וקיבו השמיד לדין והנשק גם בעבירת פרסום והסגה לגבולות / סעיף 144 ב סוג לחוה"ע.

בשמאר שלו הרב דיין שמטרת השמאר ליין לא מעשה. בשמאר יש מיפץ מתי לעשו מוגר לפגיע בעבדים, אך, שאנשים שיבכן ואי מגלמיפם יפגע לפי השמאר. 144 ב רשון לפרסום דבר מתוך מטרה להסיג לגבולות (דינו ... 5 שנים מאסר) 144 ב רשון אדם העבירה לה שפירסמה מתוך מטרה להסיג לגבולות ולא משנה הטוב הפרסום הבהיר אם לא הביא לגבולות.

שאלה משפטית: מהו "דבר"?

דבר ← I - דבר תמים, התוכן לא משנה, משנה הכוונה, אמה נתת לתלמידים לקרוא את השמאר? זה תשבר שיקרה? תוכן תמים.

II - דבר הסגה לגבולות. תוכן מסית.

המדינה טוענת, דבר לפי 144 ב (1) גם תמים, כל דבר גם בעם תוכנו תמים, עין בו הסגה, יתשב לרשות לגבולות, עבייר פרסום לגבולות אם נעשה במטרה להסיג לגבולות. הסנגור אלדד טוענים, ברור שלו כל דבר, בכפנות מלמדמר מופ: רק דבר שיש בו מסר / תוכנו בלי הסגה לגבולות, התיבה קרוא קריאה מפורשת לגבולות נשלל פי מבחן הדעות הקדומה יש בו נפי לסכן את שלום הציבור, רק דבר בצה מתיים את היסוד העובדתי של העבירה.

סנגור: תוכן נטיה + דעות קדומה לשיבון שלום הציבור + מטרה להסיג, רק אם יש 3 אלו. לפי הסנגור יש רשי בפסנות המדינה.

1 – נימוק פתרון. יסוד:

אם נעמיד לפני אנשים תמימים שללא כוונה להסית - מענישים על דברים שבלב.
מטרה => יסוד נפשי. אין מענישין על דברים שבלב. אין לדבר שום מחשבה לעשות.

2 – האיסור הפלילי שבסעיף 144 פוגע בחופש הביטוי. ולפיכך צריך לפרש את
סעיף זה בצמצום.

חופש הביטוי הינו מוגבל, הסעיף מגביל את חופש הביטוי ולכן צריך לפרשו
בצמצום, עיקרון הביטוי - רק שתוכנו מסית, שיש ודאות קרובה לשלום הציבור, לא רק
אומר לא אוהב ערבים אומר צריך לעשות מעשה, צריך לפגוע; תלמידי הכהן (יבינו
מיד מהפירסום שיש מקום שבהם אכן מותר להרוג ערבים למרות האיסור לרצח,
כל השופטים הסכימו שתוכן הפירסום ת"ל מסית לאומר קומו ועשו משהו.

הייתה מחלוקת בין השופטים:

דבר =
דבר תמים
(תוכן תמים)
+
מטרה להסית
לגזענות

* ~~הש' מצא~~ בוחן את סעיף 144 ב(ו), בוחן את הצעת החוק, מטרה נורמטיבית
צריך לשאול ולשקול הכל. כשבוחן את הצעת החוק היו שתי חלופות
אחת - מפרסם (דבר הסתה לגזענות) מתוך מטרה להסית לגזענות דינו...
שניה - מפרסם (דבר), מתוך כוונה להסית לגזענות דינו...
בסוף אחת החלופות נכנסה לחוק והשניה לא. המחוקק העדיף הפרשנות השניה.
דבר הסתה לגזענות => תוכנו מסית.
דבר => כל דבר, נבחרה האופציה השניה למרות שהייתה גם הראשונה, ולכן
לדעת הש' מצא המבונה/המחוקק רצה שזה יהיה הנוסח, גם דבר שהוא תוכן
תמים שאינו מסית, הנפגעות ההגדרה - אינה מגנה, ויתכן שאינה קיימת.
המחוקק התכוון לפרשנות הרחבה מה חשוב המטרה, הסתה לגזענות, למה הפיץ
את המאמר, אם המטרה של הפירסום פסולה - ניתן להרשיע.

דבר =
דבר הסתה
(תוכן מסית)
+
מטרה להסית
לגזענות

* ~~הש' ברק~~ פירסום "דבר" אינו כולל פירסום דבר תמים, טקסט שאפי תוכנו אין
בו כל הסתה לגזענות אינו הופך לטקסט אסור רק בשל קיומה של מטרת
הסתה. ביסוד הקביעה שלי מונחים שני שיקולים עקרוניים אשר יונקים מאופיו
הדמוקרטי של המשטר.

אמירה
לפגיעה
(בדרך דין)

I שיקול 1: הטלת אחריות פלילית על אמירה תמימה, המלווה במטרה להסית לגזענות
מתקרבת יותר מסוכנת להפרת הכלל הבסיסי האוסר על ענישת דברים בלב.
מותר לפגוע בחירות בחופש הביטוי אך במידה.

II שיקול 2: קשור לחופש הביטוי. הטלת אחריות פלילית בגין הסתה לגזענות, פוגעת
בחופש הביטוי. הפגיעה מוצדקת מותר ונועדה לתכלית ראויה של מניעת הגזענות.
מותר לפגוע אולם אם עומד במבחן בפסקת ההגבלה; נעשה לתכלית ראויה, (144 [illegible])
למניעת הסתה לגזענות. למה צריך לאסור פירסום כזה?

28.11.10 (2)

אוסרים פירוש מצוי, מצוות פרטיות בכבוד האדם. פרטיות בשיון בין

בני האדם. המצוות חוברת אחת הסדר התברגן הטובלנות התבריאת אלת שלום הפנון,

מוגי מוגר להרים ספרים - יש תקש כבד שמשהו אבן יפעל בספרים - כי זה שם הדרך

שלו שאומר בגוי. יש בה סגירה ליתרונה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמו.

אי אפשר הפירוש רק כן שיוליאו מסמן שמאפשר/מגיב להרים ספרים אינו מתיישב עם

הסדר התבריאי באופנה.

הפשיטה בחופש הדיבור בשין הסגה למצוות דרכה להיות מיפגעת. אם אומר בדיבור

מצוי, דרך שלא יהיה על הנפש. ההשפלה דרכה להיות מיפתית.

הטלת אחריות פלילית על אדם בשין פירוש הסגה למצוות כאשר הפירוש תמים

לתלמידין והסגה למצוות הינה רק באיתסבל של המפרסם הינה מעבר למידה הדרושה.

אם המאמר הזה היה מפורסם בבמגזין זוי בכתב בכולל, ההסתברות לפשעות קרובה

בפירוש המאמר בכולל אלו לגרום למשהו לפשוט בספרים שבוהה יותר מעניין אלו היה

מפורסם בבמה אולמן, הפופולרי בדרך נשאר נק' בלבד מין.

הדרך לא מדויק בנוסף להסתברות, כי אי ברור שתוכן דברי המאמר מאוד

מסיגים, כתוב מגוי מוגר לפשוט בספרים, מחלק אות המאמר לתלמידיו שקיבלו כאלו

ואלו ההסברות שבוהה למדי שיש סיכוי רב שמשהו יקום ויעשה מעשה.

מאפה מחמירה. - ברק.

* = הליכה של הפירה הטו היסוד הנפש (ויון מטית המפרסם להסיר

למצוות ואולו לתוכנו של הפירוש, אין בה מן ההכרח כי יסיר ברורות למצוות אלו

שיהיה בלא פוטנשיאל הסגה למצוות אולם חובת שאדיה בו ציקה ישרה / לקיפה

לנפשו המצוות. רק משהו שתוכנו מסיר, ולא תשובה ההסתברות.

בלא ציקה לשון מסיר.

ברור תשובה.

לא משהו תמים לתלמידין לא משהו בלא תוכן מסיר. - מהו תוכן מסיר? אין הגדרה

לזה. אולם יכול לומר שהפסוקים מהתנ"ך, מישהו אחר יאמר שאם יחלק בפרקים אחר

אין פוטנשיאל הסגה אם בפרקים כמו כולל מעבר המכשלה - פוטנשיאל אלה.

אולדרים אומר, שלפעמי אין דבר שהוא אמיתי, ולא ברור מסיר אך בלא ציקה

ישרה/לקיפה להסגה למצוות; כלומר, גם אם תוכן המאמר יפורסם במגזין נתניה,

עדיין ניתן היה להשיגו. ברק אומר שמופיע למידה ההשפעה של הדרך לא תלמידיו.

אולדרים - קשה מרחיקה. ברק - מחמירה ומלמדת.

שאתם אומרו שתוכן הפירוסים מסיר, אין הדרך שונה לחלוטין שהתוצאה שונה.

פרסנות תכליתית ומשמעה לאותה תוצאה אך הדרך שונה פירוש המילה "דרך"

בדרך שונה.

3. תולדות

כל עבירה כוללת מעשה ונטיה ותולדות בין אופציונליות.

אבל בדיוק המודפסי יש נטיה/תולדות שתיהן חובה להוכיחן.

I עבירות פריצה.

ישנן עבירות שהמחוקק קבע תולדות מסוימות בחלק מרכיבי העבירה עבירות ההמתה למניהן תולדות מוות. חייב להיות קורבן שמת: ולדת, הריגה, גרם מוות בכלונס. התולדות המסוימות היו מות הקורבן, ההפרה של עבירות ההמתה מתרכזת בתולדות. כל עבירה שגרם לתולדות מוות יסומך לדין בסין העבירות תל. מרכז הכובד של העבירות הוא בתולדות = עבירות פריצה.

לפי הדיבור הנפשי

גרם התולדות

ולדת ← 300 - הגרם למוות של אדם בכוונה תחילה ...

הריגה ← 299 - הגרם במעשה/במחדל אסורים למוות של אדם...

גרם מות בכלונס ← 304 - הגרם בכלונס למוות של אדם...

כאן המעשה איננו מוגדר, התולדות מוות הוא התוצרת ותוצר שהמעשה/מ מעשה שגרם לתולדות נכלל בסעיף הכל; לא משנה איך. אלו עבירות פריצה.

-הגרם לחבלה חמורה ... עבירת פריצה, הדגש על התולדות לא על העבירה יש עבירות שהמחוקק לא פרט תולדות: פריצת אינוס, גניבה - אין תולדות, תקיפה (מעשה נטיה נטיה אין תולדה).

מקום לחלק את העבירות לשני קטגוריות:

I. עבירה התנהגותית

II. עבירה תולדתית

I עבירה התנהגותית - נטיה אסור על ההתנהגות כשלעצמה ללא התייחסות לתולדות. מוגדר בעבירות שאינן כוללות בסוף הסעיף המסוים אמירת של תולדות, יש מעשה או נטיה. ההתנהגות כשלעצמה אסורה: אין תולדות. מעשה/מעשה+נטיה

II עבירה תולדתית - כוללת בעמדת הסעיף המסוים - תולדות.

אם ישנה תולדה חייבים להוכיח את קיומה. לכל מיני עבירות יש גם תולדה.

עבירת האינוס = עבירה התנהגותית ללא תולדות,

המעשה אשה נטיה אשה בהסכמתה החופשית פיגוי... (לעמ' 34 לחוק)

עבירה כשאין תולדה בסעיף החוק, לא צריכה הוכחה.

28.11.10
③

הכה אשה אך נגרמו לה חבלות ונזק נפשי וכו'.

עבירת אינוס היא התנהגותית ואף אם נגרמו תוצאות זה לא שייך לעבירת האינוס,
התביעה צריכה להוכיח ① גבר ② בעל ③ אשה והיא ④ לא הסכימה.

העבירה עניינה התנהגותית בלבד.

$\overset{\text{מעשה}}{\text{הגורם}}$ $\overset{\text{יסוד נפשי}}{\text{בכוונה}}$ $\overset{\text{תוצאה}}{\text{למותו}}$ $\overset{\text{נסיבה}}{\text{של אדם}}$ → עבירת גרימה. אם הניתוח נכון בהתחלה.

פירוק היסוד העובדתי כנכון יגרור אחריו ניתוח נכון.

העבירה הינה תוצאתית.

$\overset{\text{התנהגויות}}{}$
סוגי ההתנהגות אסורה – גניבה, עבירה אסורה ≠ תקיפה: עבירה ללא הסכמה
ואילו שבר את הרגל תוך כדי, או עבירה התנהגותית

ב) עבירה תוצאתית – הסבר הטלוגית כתוצאה מההתנהגות
יש מספר רמות להוכיח תוצאה – התאמה מעשים לתוצאה.

מהי תוצאה? כשמנסים להגדיר תוצאה, פרופ' פלר וקרמניצר ניסחו תיקון 39,
ושלא ידעו בדיוק כוונתם פונים לספרות.

פרופ' פלר מגדיר תוצאה כפגיעה בעולם, תהליך או שינוי של האובייקט הפיז'
נשוא העבירה. לפי פלר ההגדרה צרה, רק כיש פגיעה פיזית, רק אז אפשר
לומר שזוהי תוצאה.

הדגמה: הודעות מזויפות לקהל הגורמות הכנסה → פגיעה בקופה ציבורית אינה תוצאה כי
אין פגיעה פיזית.

פרופ' קרמניצר, מגדיר תוצאה צריך מימד הזמן, כל מה שהינו התרחשות חיצונית
ושונה מהתוצאה. כל התנהגות שגורמת לשינוי להתרחשות עצמית כלשהי הינה תוצאה.
אם קיבלו משהו בעקבות ההודעות המזויפות – זוהי תוצאה.

פ"ד גרוסמן הוא מגדיר תוצאה בנתונים שדבקים הנובעים מן ההתנהגות.
יש מעשה / $\overset{\text{התנהגות}}{}$ שגורם לשינוי כלשהו בנתונים, אך רק כשנתונים אלו הם חלק
מהעבירה הפלילית – צריך להוכיח אותם. בפועל: קיבלה מהמדינה.
כל מה שהושג בעבר עצמו, וחלק מהסף הינו תוצאה.

288 לחוק – העלבת עובד ציבור
$\text{המעליב}\ \overbrace{\text{בתנועה, במילים במעשים,}}^{\text{מעשה}}\ \overbrace{\text{עובד ציבור}}^{\text{נסיבה}}\ \overbrace{\text{כשהוא ממלא את תפקידו}}^{\text{נסיבה}}$ –
יש כאן מעשים ונסיבות, אין תוצאות. מדובר בהתנהגות ולכן עבירה התנהגותית.
במשפט צריך להוכיח שהפקידה אכן עובדת ציבור, ושהיא מילאה תפקידה ושהנאשם
אכן פגע בה בתנועה או במילים או במעשה בפקידה.
זוהי עבירה התנהגותית ולא תוצאתית ולכן לא צריך שהפקידה נעלבה, למרות שיתכן ושומר

קללות ואז את תפשת לדקרים. זה פתשר שמלה אובייקטיבית השמשה במילים מגיבות ולא פרין להוכיח שאכן הפקידה נהרגה.
אולו היה רשום "שורם להגדה" במקום "המגיב" ← יכולה מ להיות תוצאה גרימת מהמן.

רשלנות פציעות, כוונה, כוונה תחילה ← יסוד נפשי

378 לחומ"ע: המכה אדם בלא הסכמתו קינו ...
מעשה נסיבה נסיבה
עבירה התנהגותית, אין תוצאה.
אם ראובן הינה את שמעון ללא הסכמתו ובכך - בהו תמה חוקת ההוכחה
בפרט שמעון נתקל ופגעת את הטוש - ניתן להשוות עבירה תמורה יותר או
להוכיח המעשה בלבד בלי קשר לתוצאות - איננה נמדדת לסעיף הנ"ל.

380 לחוק"ע - הגרם חברו ושורם לו קרן חבלה של ממש.
מעשה נסיבה מעשה תוצאה.
אם ישנה עבירה תמורה יותר שבעבירה תוצאה, התבטאה תעבול להשוות בעבירה
התמורה יותר. קרן להוכיח שהתוצאה גרמה עקב המעשה.
אדם נסע במהירות מסוכנת, ורק אדם הפגוע לו הדמים וגרמה תאונת
דרכים. הנאשם אומר כי לא המהירות, זה הדמים שנרקע... קרן להוכיח
בדיוק את הקשר בין התאונה לגורם.

334 לחומ"ע - "הפוגע חברו שלא כדין ..." *בעיה שפגעה כדין
מעשה נסיבה נסיבה
גורם לפגיעה אם לא גרמת לפגע בזה לא פגעה.
מעשה + תוצאה
גורם ל... - תוצאות, אין, עדיין לא תמיד אם אנו אפשר לגורם ל...
בזה תוצאה הגורם לבעלה # לא תוצאה.
הגורם להגדה # לא תוצאה

333 - החמל חברו חבלה חמורה שלא כדין
מעשה נסיבה תוצאה נסיבה
וקרן להוכיח שהחבלה החמורה הנו אכן תוצאה מהתקלה הנ"ל

שבת

לתרו: E368 - התאלות
192 - אינומים.

התנהגותית/תוצאתית, ולפרק

28.11.10
(4)

פתרון שם: ○

I ○ 368 לחוק: הגרת פתו של קטין.

(ו) המגרש מקום הגרת פתו של הקטין או מעשה שעלה אחרת המאבטה ליפי הגרת פתו
מעשה נסיבה נסיבה נסיבה תוצאה נסיבה

של קטין בגיעוף להוראת סעיף 13 או לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות
נסיבה נסיבה נסיבה.

פינוי - שעה חופשי לשוטר. עבירה תוצאתית

II ○ 192 לחוק: איומים.

האיומים על אדם בכל דרך שהיו בפגיעה שלו רכוש בגופו, בחירתו, בנכסיו, בשמו הטוב
מעשה נסיבה ~~נסיבה~~ נסיבה נסיבה נסיבה נסיבה נסיבה
התנהגות - מעשה.

(בתנאים לעיל)

או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו,
נסיבה נסיבה נסיבה נסיבה נסיבה (~~תוצאה~~) נסיבה (~~תוצאה~~)

פינוי - משוטר 3 שנים. (עבירה ~~תוצאתית~~) עבירה התנהגותית.

III 368 ג: התעללות בקטין או בחסר ישע.

המעשה בקטין או בחסר ישע מעשה התעללות גופנית, נפשית או מינית, פינוי
מעשה נסיבה נסיבה ~~נסיבה~~ ~~נסיבה~~ ~~נסיבה~~ תוצאה / התנהגות.

(בתנאים לעיל)

משוטר שבעד שנים נעשה אחריו על קטין או חסר - ישע, פינוי - משוטר תשע שנים.
נסיבה נסיבה נסיבה נסיבה

עבירה התנהגותית. ✓

12.12.10

1

סמירה הנהגתית: מעשה+נסיבות

סמירה תוקפנית: מעשה +נסיבה + תוקפנות. אם אין תוקפנות נשים סמירה הנהגתית אחרת.

368 ג' לחוק:

מעשה ההגזלות בפשע (אופני) או מינית ← תוקפנות. או הנהגתית.

פסק שפה-אור, ענינה כאן לפיה: 3-9 שנים, הוחלט שהפגיעה בת סביר רק אם הקדים הגזלה. בינתיים המחוקק ביקש את הנשמה מהגזלות בקטין היא סמירה תוקפנית 368ג לחוק, ויסודות הסמירה כללים עקרון שופטים או נסיבות בקטין אך, גורם לו הוכחה.

בינתיים הליכים- הסום לא סמירה תוקפנית או הנהגתית.

ב' פורנר (חשיר הסכימו לדעתה) סמירה הנהגתית, שהבלתה איננה מוגנת בהונחה תוקפנות מסוימת. לא נכון לטעון סמירה הגזלות בקטין כתוקפנות כי מאחר ויש סוגי הגזלות שלו משמרים עלן שופטי או רשי מיידי, אלא הם נפש שקשה להוכיח.

ב' פורנר מרוסמת הסמירה להגזלות - ואין כבר בחוק.

הניכוי נגרר מ בנו, אולהיא מעשיה את שלמאונה לתקיפה רגילה, לכן הגזלות קיים ספק. אם בסיבה כמעט לו נתת מונח ההגזלות. יש כאן הנהגתית מבר סוגיות של אנכרוניות. הב' פורנר מעבה 368ג, אין הגבלה הוכיחה תקיפה הקטינים.

192 לחוק: אינוסים.

אם איננה סמירה תוקפנית אין צורך להוכיח תוקפנה לא צריך שמשהו אונן פתח/הנקב מהאינוסים.

הגבלה צריכה להוכיח את ההנהגות והיסוד הנפשי - שמתכוון להפחיד/להקניט, אך הנוסחים המוקנים לא מחויב לחוש להקנה.

פסק שלליהו נהנו. שהה הגזמנית שויים טלפונית מ' המגלום בישרון.

צריך להוכיח שמקבל הגבירה בלבד בישרון לפן חוקה השסרטי לא על המנרה.

הנשי להתקיימות עבירת אינוסים, אינם לא אדם: לפי דברי בינתש.

לדברי הסיום צריכים להיות מוכנים לאדם מסוים ולוגו אדם צריך לקום גם לדברי הסיום, בל גוד צריכים לא נלקחו עלי המסוים, רק גם יש עבירת אינוסים.

הקיטת דברי הסיום חלק מהנסיבה חלו מתוקשרה. לדברי הסיום הקיטת הסיום לו הנסיבה.

אם כסיום נקט מ' האדם כשלפין בישרון - יש תתלה של העבירה בישרון ולא חוקה. עבירה הנהגתית וצריך להוכיח לדברי הסיום + הקיטת.

נסבה היא דבר אובייקטיבי, אין כאן הנטיה קיימת.
פה הם כשהם גורם ל.. ברור שיש תוצאה.
אבו נרצה לשנות את הס"ך שיהיה תוצאתי במקום בכוונה להפחיד.-
ושרו להפחיד...
אם זו עבירה תוצאתית די שהאחריות אין נפחד מוקדם.

[~~קשר סיבתי משפטי חלק מיסוד~~ המעשה.] [illegible]

ישנה ביקורת A קיום עבירות תוצאה:
אדם נוהג במהירות 90 קמ"ש, מדבר בטלפון הוא נוסע מאושר ומגיע למקום.
חברו נוהג באותו, הגיע רק קצה לפני באותה מהירות + שוחח בטלפון ולו -
קרה כלום.
עבירה תוצאתית תלויה במזל. התוצאה לא קרתה, אין העבירה בוצעה בדרך
זהה.
אנשים יכולים לבצע אותה דרך ולאותה התנהגות ויהפוך לתוצאה או אין
תוצאה או תוצאה אחרת - סופו של יום יוצא אחרת.
אותו מקרה ← אותה נהיגה ← הריגה, פגע מוות בכוונה וכו'.
↙ אותה הבולה ← מהירות מופרזת וכו'.
אם אותנו כדי משלימים עם המזל, למה שנדון את המזל?
יש תוצאה - עבירה חמורה יותר.
נניח תוצאה למה משהו צריך לשלם את המחיר?
למה באותו מקרה פה תוצאה שונה עונש אחר?
- גורם ההרתעה, יש להרשיע בשני המקרים כי אותה התנהגות לקויה הייתה
בשני המקרים.
- מצד החברה התוצאה חשובה לנו, ~~[illegible]~~ כחברה ההתנהגות אין זה התוצאה
חשובה לנו.
המשפט הפלילי יש גבול, לתוצאה יש ערך כי יש נזק חברתי,
לא רק סנקציה עבור אותו, A התוצאה המשפט הפלילי מגיש.
המשפט חמור ולכן היום למצב של תוצאה.
התוצאה לא תמיד מראה שהמעשה חמור יותר, בתחילה ← בקיפה
↙ נפל ושבר את הראש ומת.
אך, יש גם אפשרות להיפך, המצב ש' נושא האדם בנוסף לרצח, כמו בכל עבירה

12.12.10
2

נוסף להמשיב לדין לא נסיון אסיון לשנות נסיון לתקפה. ניסרון המגן.
הטענה לא נסיון נהה לטענה לא בידוד ומכאן שמאמאן מדבר את המגן.
צריך לטעון להאשמה להתבטא כדי להיות מוכשר לא משה "שווה" שהבטיח בו.
דרך נוספת להתאבד לא המגן - לנטר את הפעולות בדרך שונה.
הצרה לאמונו של אדם - להכיר שמר.
הצרה לפעולה - שנגרם אוכן פלא.
עבירות תנאיות קלות. המשכות לא המגן בנוסח הפעולות בדרך שלא
מודגש קיומה של תנאות בפועל אולם לי כך שהתנאה בדרך הגלה לגרום
לתנאות אסורה. נשאר עבירות כאלו שהתנאויות שבהן שמות בסיכון את
השוונים המוגן. אין דרך להניח שנפגעו השוונים המוגן. לי כך שהמעבר
בסיכון את השוונים המוגן.
עבירות של "תנאות בכות" - עבירות של המעבר בסיכון. מאמיות בסיכון את
"תנאות בכח" - תנאות שגלה לתרות. דרך ההתרתי המוגן.
תנאות בפועל - " שקרתה, לשה לפועל.
עבירות אלו מנותחות כעבירות המנהגות. למות, אמירות שונות בספרות
והפסיקה, לעת מזו אין תנאות בפועל צו המעבר בסיכון.
תנאות בכח - הזו נסיבה, נסיבה היפותטית.
נסיבה היפותטית = יש נסיבה שקורים אבל לא קרתה בפועל, לי כך
שנסיבה היפותטית המקיימת.
ס 494 לחוק: עבירות רחוב.
המשה אותה מגלה
(6) עצה אין קשר מעשה חיה נסיבה שיש בו כדי לגרום הפעולה בדרך שבדרום...
התנאות נסיבה היפותטית.
אין כאן תנאות למות שבשום (לגרום) מתישהם כאן לא התנאות לנסיבה
היפותטית לפי המבחן הדיבורי; בהנחה שיש בו פוטנציאל.
יתכן וגם לא קרה ההפרעה הדיבורית אבל יתכן ומקרה
סיכנת את הסדר המוגן. כדי להפוך לעבירה תנאותית יבין נגרמת
בדרך יש ניסרון של המגן.
ס 286 לחוק:
מעשה הגזל להפיל מחלה
המעשה בהתאבדות מעשה הגזל להפיל מחלה שיש בה סכנת נפשות. אינו מאמר - 3 שנים
מעשה נפש נסיבה, היפותטית
עבירות המעשה בסיכון - שונות כעבירה המנהגות.

בפרקטיקה נשתמשים בסי' הנה בתוך חוזים שמדברים בחוזים ע' קיום יחס מין.
אפשר להמציא לה רלה אם משה אות בכוונה.
יבין ולא הדפיק אותה, אין בכלל מה שייחק כאן גם המלן, מה אחרת
לא שדפיק נושה, חשוב חוזים ולא אומיד אותו לדין? לא, אומיד לפי ס' 218
שנוש לא קל. 3 שנים, אבל התפלות ולא יקבל אם במציר = המודעות
ובלי קיומת יחס-מין ללא אומדן הפנה ולא נקבה אפשר לפי ס' 218 - 3 שנים,
אבל מות בפלונות - 3 שנים. לא גמיד הגדלה מעידה לא חומרת המונש
את מוקד מספיק שהיה פגע ביחס לתוקפה מדה ביתמ"ש.
לא הגשמת באומדן הפנה במוקד, לחרות שיקבל שהינן תולה.
ס' 338 לחוק: העשה אות מעלה בדין נמתרת או פלונות שש דה כדי לסכן חי
אדם או לגרום לו חבלה.
(א) תוקפות בכנות.
נסיבה היפותטית או תוקפה בכנות.

פסק סולקין: 1997

הנשמה, נכנסה לחדרון עם תולדה לאורלה של "בקי" עם כדורים בלי תוכן פועל, חצר עוקב
שקורר לא הקונסון. הנשמה פעל לפי הרגש לא התיר כגון בשביל ולאולי - מוחמד עוזר מוחמד בקמו
נתפסה כשבידיה הכדורים ובקה. הודעה בנטיון לפגוע ברגש פחד כי היה ספק
אם באמת הפילה את הכדורים.
בהתאם הוחלט משפט 43(ב).
הטענה הטעונה שהסיכון נגרם בהתאם
הגדה אחד מעולה ... מפרסם פירסום שש לו פגיעה בשמה באמונה
או בדעותיהם הדעות של אחרים - קינו מעשה שנה אחר.
השאלה המשפטית: האם ס' בה - עבירה התנהגות או תוצאתית?
התנהגות - לא שנה אם משהו נפגע, אבל הוכחה שעשה מעשה שש לו כדי. לפגוע
בדעות תוצאתית ← להוכיח פגיעה בדעות בדעות פחות כי לו התוצאות כלו אנשים מוסלמים
ראו הכדור ונפגעו.
ולכן לו עבירה של תוצאה בכנות/המאדה בסיכון/נסיבה היפותטית
אל אחד לא נפגע כי אחד לא מגבה אבל, אדם המדבה שעשתה מעשה
כל פוגע בדעות פחות לא כן תשלומי. עבירה עם פוטנציאל פגיעה.
בהתאם ל אור פוסק: 43(ב) אינו דרש, פגיעה בפועל בדיוק דת, אל בה אומר
בהתאם מבחן דרשה להתנהגות אשר יש לה פוטנציאל לפגיעה בכלו.
לא כן מדה הפחדת העבירה אין מדובר בדברים תוצאתי, מדובר בנסיבה התלוחמת אות
סיב ההתנהגות האסורה.

10/12/12

לדמוקריט ולפרסם כרוצים לה חלק מחופש הביטוי אין לא כולה שיש להם פשעה.
ופשיטה בסה.

פשיטה בסה, אומר היהאשי, מוצאי הכרטיסי לפשיטה רשה ומשמעויות וזה פירוש
שהמשפט פוסק שהפרסום הכרוכ היינה שמונע פשיטה המזהרים את סף הסיכון
לפיכן אומר הש אור מקיים היסוד הנסיבתי שבלשהיה לו.
לעניין הטיין אין בכך שמישהו מהמוסלמים יכוה ויפגע מהכרוכים.
מסב יפת:
ש שטרסברג-כהן אוכחנה היין מפרכה תרשגות לפרכה הגנתגות ומוגנה בכוח.
רק מאוים בגנטיים.

ענית ש כאוהן רולה לידות את שמעון ולכן לבוא חשד רק לא תולה שיין לדקר
הוא מרמנ הכיתה מלה כרכ ומכין שפשר במשהו, טוב יודעו מהרכב וכמו שמעון.
הוא ניתן להשמיע כולה של שמעון?
מעשה היה - ✓ יסוד מוחדתי
יסוד נפשי - ✓
הוא אופשר להשיג?
עכרון הסימולטניות: (בו-זמנית)
יש יסוד נפשי מוחדתי נתפר הקשר ביניהם. פעלת הפשיעה לא נעשתה בשביל לפגוע
בשמעון לאחות שבגלל איך לבוא אוזן בעוון הזמן.
יש דרך שבאקיים בו זמנית=מציאה=סימולטניות: המעשה הפלילי צריכה להנביע
את המעשה. מתפשים מקרה בו המעשה הפלילי המרילה קיבלנה את ההגנתות
של היסוד הנפשי. יסוד נפשי המרילי קושם ליסוד המוחדתי.
יסוד נפשי ← יסוד מוחדתי
כשר ההגנתות הסוטרה לדמא למעשה הפלילי ונשמרה לפי הטעורות המעשה
הפלילי לפי מדרון הסימולטניות - אין להגשיע!
כן גם אין להגשיע כשר הייתה מעשה פלילי ולכן של צרוף מקרים
אמה אותו ההגנתות הסוטרה.
ההגשיעה לא נעשה מעשה הפלילי.
פס"ד ורטר: ורטר היה מתנאים שנשאר על סנימורים, אם מגיר לעם שיגרם תמונות
מתיק מסוים. ורטר הסנה לתת שלו-דם כדי שיעזור לה, הדלם בגלם וורטר דיקש
שיעמיד לו את הנעדיה. מסתבר שהטיאוטאי פרסם בתבה על הנשפ + תמונה
מהנשלים, והתבר מהיכן הגיע. השלים ס"ל 416: קבלת דבר בתחבולה.

בישוב שלום ← מתתיו ← אליון.

* שלום: הושם בקבלת דבר בהתבוללה, כפי שבאמיד. שאמש בהמונות לדרכן בתבה. צבה אות נרטר. סמ שורטר לת פמ אושיות לקבלת התמונה ולנו ידר קשו עם התבילה. נילם הנפמנות של משהו שהיה אופלו אין כאן יסוד של תתבוללה. פהקיסיר ← עד מר למתיני

* מתיני: מכשיר. יפה מדין שהבלומים הטלו נודדו להשנת הלקוח. והמאמונות לת ניתנו לן למטרה מרגושיות. הפנהסגו כשנה תתבוללה, ונילמה מטונות של הטלמת. הפנה לחדר שלו כפי שיכל לקבל המאמונות.

* אליון: מלבה אות ורטר.

ש ברק אומרן, צורה כי לנו הייתה סימולטניות בין יסוד מדבקי לנפש. אין מציאה. יסוד מדבקי לנו נבדל מיסוד נפש.

כשהיה יסוד מדבקי לנו היה יסוד נפש.

היה יסוד מדבקי – הפנה לדלם לקבלת המאמונות.

נרק אחר כשהמאמונות הין בידין – התלוי לנהוש בדרכן לנו חוקית.

רק שהבטיים הנחה הזו השנ. כפי להשיר אות ורטר היינו דרכים להוכיח שמפנה לדלם כפי לקבל אות המאמונות – להוכיח מציאה בין מדבקי לנפש.

ש ברק אומרן ורטר לנו מפר אות הסבירה כי שלה שיוש עדה לטיאוריות לא רשר לא התחבולה ושהיה יסוד נפש הבלומים הין אופלו מסון שלנו היה יסוד מדבקי. יש הנהגות אותכ מתשלה פליות.

* מה פמלות במטרה אחת?

במבנה פמלות שמטרתן אותה הטוב הנפש יכל לשמלה כמה שלא מפלה. נפשיימה, ללת קשו לדבקה שמבנות הפמלה הנשה בנמן אומר מצה שעשנר.

פסל Thabo Meli (1954) אנגלי.

4 אנשים תכננו לרצח אדם ונסו לשוות לרצח אופן של תאונה. הקו לשנרה את הקרבן במסלה ואחר הכנהו הרשע וכסתמן שנפטר השלכנהו מצוק גבוה. הקרבן היה בחיים כשהשלן מהצוק ונפטר מהתנגשות ותשובה לשמש, כי הית מנסל לא הסלם.

הנשמ בודה, ובמנמרם טענו שש לאדחן:

(1) מנישמ הקרבן שלוהה בכוונה לדה, ואין לנו הסבימה בדות הקרבן.

(2) הפלת הקרבן מהצוק. שגרמה לרצח אם לנו לוהה בכוונה לרצח.

המנמנים טענו שאין מציאה.

הטענה נדחתה לא כי הנשלן, מאש הנשמים הנו סברת פמלות אחת שתינגנה הטוב מנשנשבגיה לגרום למות הקרבן אומ גרמה לרק בהמלה.

12.12.10

יש כאן הנחה של עקרון הסימטריות, יש הרחבה יש שכירה של פעולות שמלווה היסוד נפשי אחד במערכה אחת, אינה לא עקרון הסימטריות.

פסל ג' אומה: 1965

~~בלא~~ הנשפט מאורגן למנהלה הירכה אותה עד שתשב שמתה נוכל השלין אותה לאור הכוונה להגיע הסוגים ולאותב נתיבת הנשמה הסגיר שמתה מטפלה ולא מה מנות.

ג' אומה: כשהתכוונתי להרגה – לא מתה.

כשהכוונתי להגיע נופתה – מתה.

לא הייתה מציאה. המוות לא נמרה מיסוד נפשי. יש עדיה פעולות אך, לם מערה אותה. בהמשך משגיע בהלכת שאומן מלי האנגלית.

לא משנה מתי הנשמה הגוסה, אבל מתה מהמנות אז מתפלה.

ש לנפוי – מה f כוונה להרוג הייתה בלי מקום והשיג המעדר את מערתו. בהמשך מעמדם הארתק בין הפעולות, כי שוחר ונעשה מתוך מערה אחת, מה זה משנה אם השיג את המערה דרך זו או אחרת. בהמשך הסיע אותו.

עבירות נשגבות ?

עבירות שבה הרכיב ההתנהגותי נמשך לאורך פרק זמן מסוים, והרכיב הנפשי מתפרש אליו בתוך זמן מסוימת ומשתנה עמו, בעבירות אלו אבל הנשמה איננו מפסיק את אותה התנהגות אלא משנה אותה כדי שמשתנה התנהגות בסלולה מתיחסים ליסודות הסימולטניים כמתקיימים לא רק שוותו רגע ואולם, אלא מנגע תחילת עד סוף הפעולה.

התנאי סמים מסוכנים. כל עוד הזמן מתוך סמים מסוכנים, עבירה נמשכת, היסוד הסובייקטיבי נמשך לפרק זמן מסוים.

בזמן הרצאה הסם הייתי מודע לכך שמתוך סם. אבל אין כלום.

יסוד נפשי + יסוד עובדתי ✓

במהלך הגורמת פרטים העברה שבתוך סם ולא בקבוק / מסרת למשטרה, בגלל שאתה מחזיק עדיין את הסם גם אחרי ההרגה של הסבא.

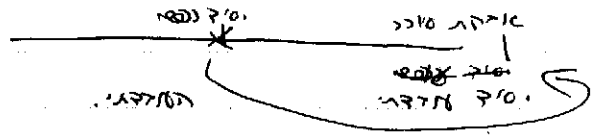

מוגדים לאחור את הסוף הנפשי עד ליסוד העובדתי.

כלומר שוב. נגיע את הסנגור בעמוד. אין יסוד נפשי – אין כלום שם.

אם פרצה אולי לאומה שנגיע, ואני אומר עונה עדיפה שתשאר נחלה עדיף זמן מה. מחאה שנית יסוד נפשי נמצא לזמן היסוד העובדתי והם מתקיימים דו זמנית.

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] > [illegible]
[illegible] [illegible]

מרשים.

סוכות 19
(1)

סיבתיות - הקשר הסיבתי

א. תולשות - חוידים להיות גם תולשות, ובנוסף קשר בין המעשה לתוצאה
לפירות ← התנהגויות - אוסרת כל ההתנהגויות אסור לתקוף/לגנוב/לרצח ללא הסכמה וכו'.

פסיקה תולשות פא:

ראובן, מתכנן לרצח את שמעון, הוא אורב לו ומצפה לביתו, ורה
הוא 3 בקרוב, בסוף מסתבר ששמעון מת מהרה.

מעשה - יש

נסיבה - כן, אדם.

תוצאה - מוות, צריך להוכיח קשר הסיבה המוות התרחש מהירות. כן (ניתוח
לאחר המוות)

מהרה אחר, ראובן ורה 3 בקרוב בשמעון, לפי הנתונים, מת שלמיום רוצח
מתחרט - לא. אין קשר סיבתי בין המעשה לתוצאה התולשות לא נגרמה
בסקבות המעשה. לכן בכל פרטה תולשות נסיקוק מעשה נסיבה תוצאה וכן
שהתוצאה נגרמה מהמעשה.
- את ראובן נשים בנסיון בלתי-בדיק (רוח סערה)
הקשר גורם מקלר בין ההתנהגות לתוצאה קשר רק הפרות תולשות!
דרישת קשר חלק מיסוד מדדתי, לא מיסוד הפשע.
הדרישה של קשר היא הכרחית ובשרה רק הדוק לדרוש השמה.
לא נדרש להשלים מעשהו בהשתו שהיה לא גרם לו הנוסף נשיר.
דרישה לקשר - לפי ס' 18, מוחלט בחוק.
כל תוצאה כשהיא היא היא תולדה של גורמים רבים שהובילו לתוצאה הנוכחית
מבחני הקשר מצוים לבדוק גורם משמעותי ומכריע שגרם לתוצאה
כשהמוות נגרם ע"י הירי - בדיקת גורם המוות בפועל.
לגרום הבדיקה מענה בפועל. לוחצים ובכנו מורמים שינוים צרים שלפיהם
לאתר הגורם המכריע.
מבחני קשר נועדו לבדוק סיבה מתאימה לתוצאה.
הוא שלמה תמרה אותי ומי הייתה נגרמת התוצאה. כן אולי בן 8
שלמה המוות כן אולי אולמרט

Causa Sina Quanon סיבה בלעדיה אין. אם קשר מדפתי, מבחן הסולמות -

(+) אם קשר משפטי, מבחן הלפיות / מבחן יחוס האחריות -

מאמיר לבדוק את שני המבחנים. שבו אם אחד מהם לא יתקיים

קשר מדפתי:

קשר בין המשה לתוצאה מבחן הסולמות עבדוק קשר פיזי אובייקטיבי בין

ההתנהגות לתוצאה. האם ההתנהגות הטעם היינה חלק משרשרת החלקים

שגרמה בסופה של דבר לתוצאה.

האם אולולו התנהגות הטעם, התוצאה הייתה מתרחשת?

אבל השאלה שלילית - (בהתנהגות אובייקטיבית) יש קשר. נוכל לומר לקשר משפטי

את השאלה חיובית - התוצאה הייתה מתרחשת בין כה וכה,

הקשר מתנתק. אין קשר בין המשה לתוצאה. עבדוק האם ניתן להכניס

המשתנה אחר. לא משנה אופה החלק נמלקות -

לא בהכרח. הפעלה האחרונה הטוב איכה לתוצאה אין, רשות להכניס לא חלק

מנרמה.

קשר בתחומים:

אולולו ← פעולה אובייקטיבית.

בתחומי: השאלה שונה בתחומי לא בהתנהגות גרמה לתוצאה אלא תקבל ההנאה

אדם לתוצאה.

לפיך אולבש:

אם המורה הכניסה אותו הלמידה - יש קשר.

אם המורה / המדריך נדמו ולמידה הקשה ← מחקר = הנאות מרשה לש

חוקה לעשות. בתחומי יש להכניס לא חוקה אחרות פליליות.

לא המדריך שנה חוקה להדגיל וגם המורה חוקת אחרות כלפי הלמידה.

הפעלה: אולו בטעם היה מעניים חוקתו התוצאה הייתה נגרמת מרחש?

אם המדריך היה משלים התוצאה הייתה קרוב - לא, קשר מתקיים.

לא - והתוצאה בכל מצב הייתה רחוק - כן, קשר מתנתק.

לא ניתן להכניס לא אחרות פליליות למשלה הלא - מות הלמידה

אלו: מקבלה אחרות

לפיכך בלעדי: נגיע הסולמות + נגיע המונים לפי מחקר הנתיחה מות המנוח כתוצאה

מעשיו טבעי ארוכים וחלש נפשי. בלבד הנשמה בהרים - 6 שנות מאסר.

בית המשפט העליון - קובע שהמבחנים הובילו לטעם הנפשי והובילו

למוות. בהתרשל בהמחלה הלב, לא המבחנים גרמו למות בפועל. שיר

ובלעדי

19/12/15
(2)

אין, הם כן היו סיבה בלעדיה אין לאורגניזם התנהגות

פיגוש בלקרבי ההלך הפיזיולוגי אות שאינו מתחלון, מתה מוות מוחלט ובלוגיה נתרמו, וכל עיקרה מהמפורסם לאחר 2 ימים.

בלקר טען, שהתנהגויות הנוסחאים גרמו לאיתה אם לא היו מונעים אות מעשיו. התנשמה הייתה היה אולי חד כמתבנים.

הרעש מוות מוחי היו מוות לא קרה.

ש שהרגיר כבר מעשי המעצ סיבה בלעדיה אין לאורגן החיים משום כן אין נפקא מינה אם היה גורם יחיד אולו.

מבחן הגולמלו לעיתים טוב, חזר לחדר הוליה מבחנ-, ולעיתים נמקו קשיים, הרחפרו מבחן לה.

* **ריפלי אורגנים:** יחד מגרם אחד שהוכיל לתגובה הוסורה.

אורגנים משלימים

אורגנים מדכאים.

אל אורגנים משלימים לפי פרוס פלר התגובה המוקה היו בדומה ובלו של אורגנים שכן מהם נמצאו שכשרה אורגנ אין כיול אחד מהם לא ב כדי לקרות לתגובה רק חיבן השלמתם כלל תגרם התגובה הוסורה. פוגל המורה לרמיה וקבון הנחתן של פוגל פלר.

שני אורגנים שנשלמו כדי שתגרם התגובה גם המורה לרמיה שרשיר דחיבן נרתן + מדם אחד המיון שהגיע סגריה.

רק הקבוק נרתן ← אין פיגוש רק הגעה ← אין פיגוש.

הם שלבונם תגרום לתגובה הוסורה.

הסרת אולמלו המורה השווה בקבוק נרתן הייתה נגרמת התגובה - לא

" אחד המיון הגיע סגריה " — " לא

נשמר היה להשמה אות המורה ומחקר הנמין.

פיגוש ליבטרשטיין: מהירות סבוהה + פיגוש בגלל ← תגובות בתים הטלנים ומות הנושאים.

כדי להתגובה יקרה כל אחד מהאורגנים סיבה בלעדיה אין לאיונה, כל אחד מהם לבדו לא יגרום לתגובה.

כך גם לפיגוש - הוה.

גורם אנושי + גורם אחין / רשויות נתם נוסף גורם אנושי אחר ← כיתמש יקבוק אחריות כללית של שני האורגנים הנוגשים.

באורגנים מדכאים... התגובה המוקה המתחה אך אורגנים שגם כל אחד בנפרד היה כדי לגרום לה.

קודם, ראובן מפרט היום והוא כשמה יום שמעון מפרט את הדברים ושניהם אונס שונים.

ראובן - אז האם הם נהנו או מאשה אנטיפו? - אנטיפו.

ר' - האם אלמלא היה ראובן שופט בדינו מפרט הדברים נשוא ← כן, כי שמעון.

שמעון - אותו דבר.

מדין הגדרת - אין אחד איננו אחראי להדגה, כאורמים מקטרים מדין הגלגל לגו טלה.

סרוב פרי הדעת מדין הדיבור המאוחר, ובודקים כל אחד בנתונים אם הפסיד על המדשות כיפיך תוך המקומות מעבדים השדה האחר לתוצאות כשמאמלמים מהחלון של שמעון; האם אלמלא פרחת ההדגה של ראובן הדברים היה אלה אשר? - לא. ואז יש קשר.

ובשביתנים אם שמעון מקטרים את ראובן.

<u>פסק בדין ראשון: ג' שמעון:</u>

מדין דברים הפוגה (מלשון דין)

אין לשאול הכום כי בהשפה של פרנו לגרום לתוצאה המיוחלת.

שני שנמים שבנו וקודמן, לא מהקרוים קטלנים וכן הנשק את השוטל הנני.

לא שמעד מנתה השרגד לפי מדהן הדברים:

האם כי בפוגה הקטלנים של הסמים לגרום לתוצאה? - כן.

" " " " " " " " " ? - כן.

שם הנו הנגנים שנתפסים, לראובן ושמעון רונים שנתפסים לפי הפומבי.

יש פרנו שנתפסו שלמדו בהנגן - להוכיח שתפסו

גורמים מקטרים יכפנים אינם שנתפסים.

קשר הסברה:

הוצאת הסברה להתרשם התוצאה לפשר הוצאת ההסברה היא בקבר

טיבה בלבדיה אמן. קשר מסבירה כין הסברה לתוצאה מאיים כשהסברה

הוא מקה קיומן מוחלט לתוצאה הנוסרה. כן/לא. מונחים מוחלטים.

לעומת בדרור הקשר מדברי נשר על המאמרים למונחים שאינם מוחלטים.

דיון: מפגש ידרני, מאמקם לפסוקי יסוד מאוחרים, ופנה אל לאויר ע שלת לש אדם

מאדם שבר ליד המפגש ומאין שעניים בדברי בקבר הנידונים.

בסמכות של בדר הדין הדבר של המפגש עפר טיבת המוות טרטן הדבר. יפנה מחרים

המגיעים הוצאת ההסברה לחלוט בטרטן הדבר בשיטור מ"ט כשובם ובשל

לגב שהופנה פרנו. כמחקר כלי: בדרכשה שלו לדרכה למפגש - לא דרוה

10/12/10
3

רוצים להאריך לפין את המנגנון של המפקח למות האדם.
לפי הדפינה אין מוחלטות לגבי מדוע המוות של האדם. אך טרם הדם
הרשמית לגבי הקיבה את הסתרבות לגבי הוצאה. טרם הדם הרשמי 65%.
לרשמי טיין: מהירות מופת לחלמים מפורסמים אין כדי נטיה הרוסתרות לאונה
לשמשה ימות שלה. קשה הסתרבות, לא תמיד יודעים בדיוק כמה מגיל
הלוי המפרנות השפטית יתפן, ובהמשך יזומר תרומה מחדר של 65% טיבוי לגוף
בטרם אז שמאר שמשפט רם 5% להקבר טיבוי לטרם הדם הינו אלים.

קשר משפטי:

מבחן הלפיות

הפסיקה השיבוליים בדבר המבחן האובייקטיבי והסובייקטיבי לא ישנה הדרישה למבחן הלפיות
שנתתי לבחון את יכולת הנשם בזמן ההתנהגות לפני את אופיות מעשו.
מבחן זה הקשר משפטי מחדר אתי שאלות:
1) המוח מבדר במבחן סובייקטיבי - לפיות הנשם מעל מבטו של הנשם לאופיות המוות.
2) " " אובייקטיבי - לפיות הסדרה הסבירה לאופיות המוות
בדגש נסיבות.

1) הפסיקה קבעה, כי מבחן הלפיות הינו אובייקטיבי של לפיות סבירה היינו
מבדר מעל היבט אובייקטיבי מה פרנסות הלפיות של האדם הסבירה בנתוני הנשם.
אופים מן השוק בנסיבות הנתון.
המבחן יכולת הלפיות של הנשה בהשאם לפני אדם מן-השוק בנתוני הנשם.
פסק יסקוביץ - בהמשך יבדין מעמד בעניין ההיסם, בשל השר, בהפסיות המאומן
מה הלך מפיות הלך ומשם הטוויה לחבלה בהקומתיות.
אדם הפין אמת מהתלון / תוקל מוט הלוטה לקפוץ מהתלון.
הוא מהלחיפה הייתה קופצת ומתה? - לא. יש קשר
הוא הסבירה היה בדפת שהם בהפסם אשת מוומר ל הוא הלה
למות? אמות המידה כמבדיות לגבי לפי פס"ד יסקוביץ לפיות אובייקטיבית
אבל, יש סבירות של מתשבה פליים, בודדים מוקנות הנשם מעמו, לאופיות
הסבירה. בהמשך יוסף ונסי בהמשך בודקן לפיות סובייקטיבית.
הוא הנשם מודע לכך שיורה? שיורה בודאי? האם הקיומם אוב המוות? כן
הוא מודע לכן שהוא יורה כ רקורים בלבד של שמעון ימות? כן.
מבחן הלפיות הינו אובייקטיבי:
פסק לורנס - הרוסה אדם סבירה היה פנים לפיות שמשהו אשמי למות.
לכן שהנשם מעמו לפה את המוות, כי לא מופיות המלון.

אם האדם הסביר לפה שם הטעם.
בלורנס גרם מוות בשלנות אם לורנס לפה ומטון שלא הצב רצון.
אין, היהשב לא ישנה סדר הטבע, להחמרת, להקל אפשר.

מה אלו מאפיני התרבות פרין לפה?

הפסיקה קבעה כי לא הלפיות להתייחס לשופיינים האינדיאנים של התרבות
מלולה / הארתשר התרבות הן לפיה התרבות.
והרי דקדים כללים - לא דפיק שיין המוות התרתש (פסק קדר).
הלפיות איננה נפשר להתייחס להיבט הדומה של התרבות. למלוא היקף
התרבות, לדרך קדות התרבות ולדרך המשגרה.
סיים התרבות ניתן לפיה יכפו למשמן קשר משפטי.
סוג/סיד התרבות:
הדרכים לפה אות סיד התרבות הן לדיטוי שאתנה הן נלק גול, כנגד
בלחון המדינה.
פסק מלכתי היהשב רוצה כי הלפיות ברכה להשתנה לוקח לא מלולה אולו
שם סיד תנלק. הלפיות מארתשר לפיד הנלק בקדים כלליים.
פסרומנלו: אנה תיק שטה לא מדפיי, הנוחה, בהלה, הרגלש יבר, מוות
היהשב קבר, כורה מאפירת בדיבה, אין סון שדר- הטפירות הומרו לנקבה.
היהשב בלין קבר כי לא נתן לחם לפסרומנלו חוב מטע שהקרקן מלו
לנלק מאופן כתרבות מאפיר שנידה/רכש לא מוקן כפי שאוק בטקרה
לה. היהשב מלגשר כי לו ההטעה הייתה נוצרת על כנה = שובה נתן הוא
לחם. אות שרומר המוות.
בשנידה שין הפלת אלימות ומטון שאין לפיה להמתה אז פגיעה בגוף הקרן
שנידה - רכוש. נלק * אדם שבור לא היה בוכה שבתרבות מאפיר רכוש היה
מוות - נלק גוף. נגרם נלק גוף.
פסק הלכה:
הלפיות - מתקוממת, קשר מדינתי מתנוים לכן עם קשר משפטי:
הטשם יכול היה לפה אות מותה לכן יש לפיות אורטיקטיבי -
אדם סביר לכן הטעם הטשם לפה אותו והוטש ירדה כרוכה תחולת
אם הוא סדמו בכפה לא דרין לשמוע לשאול אות האדם הסביר.
פסק לורנס: הרלטה הרוסית.
הטעם הגרם מוות בכלנה, האדם הסביר בעולמו של לורנס דרין היה
לפיות הארתשר התרבות בשל הפגין הכרון במשפט ולכן מדינתי
לורנס לפה אות אשמות הטשרן.

19/12/10
(7)

המעגלות היא חלק מהמשחק ולא צפוי.
סיום המעגלות, אודפו דורן לדפוס את סיום המעגלות, כרשו אולי, כלומר
המפיצה סיים הנוק שאינו כפוף שינה מסיים הנוק שלהו
לפה - מעגלק קשר סיומי.
סמירת הגנוזה היו המנהגאות, אין נקודת כנות לשוף לחריגה ← פטרומלו.
פרק הרוב המעגלות ואופן התרחשותה:

* קשר ✓ מלבד משפטי + קשר משפטי ← יש קשר ונוסף למשנו אחרים פלוס לאופורה
✓ + (−) ← מפורה אחרים.

אופן התרחשות שונה של המעגלות, אין כדאי לנתק
אין כדאי לנתק קשר שיש בין ההתרחשות לאותה מעגלות
הסיבה הקשה כי גם בנתיבים רבים שיהיו תלוי המעגלות
היה יהיו קודם לא ינותק הקשר בין המתרחשים המשפט לאופולה רק
משום אופן הסדרת השינוי של המעגלות הלפנות.
פסק בלבד - רדיו לשמוע למאה נמעגות מקום שנרקב אותה מתחלון
אפל מאה למה שנוסף אותה הרופאים מאמינים הנשלמה - לו מעגל קשר.
פסק המרכזי: הנשמה הבוקרת נהפך דרכי, כרס הלוחות הכל מבוקרת.
נהפך כמהירה מופתית, ש אוקלוד - פפ לצ;
אין דורן שהנשמה יהיה מוכן לדרך המקוים של השלבים הסדרים
אין דורן שיכל הנשמה מהו בהמו של הקרקע.
הקפה וממדיה של המעגלות:
לא, דרכים לדפוס, הדרה אם הקרקע רבים נוק X ונגרם נקק X ב,
לא יכל להגיד רבים רק X. הכל - לא דורן לדפוס
לפני הדפוס הנשמה, ההלכה הפטוקה לא דורן לדפוס פרק המעגלות המוקדם
כפי שנתבטלה ומיד תומרבה.
ההנחה היא שהכל הנוק הנמרים הפעל אופלו אם שונה מהנוק הדפוס
← היו כמה דורן שהנשמה נוטל לא לפנו
לסיום ל ריגלר - הדפוס אוונה סוגר נולד במקום אחר כלומר
הדפוס דרכה להתייחס לאופנו הכלי של הסדרות
← נשם פסק גדול בין הדרך להשלמת המעגלות לטאמת הדרך שבה המעגלות
ונשלחה כרגות, אז, לדפוס לא דרכה להתחשב

הכוהן יעשם אחד לחטאת ואחד לעולה: כדרך

26.12.10

פרנשץ.

(1)

קצר סיבתי ...

"אולמלא קמה".

עסירת תושביות להנהיג אישה ותושבות שנמרמה בלא המעשה ונסיבה אבדנש.

קשר ראשי – מיתון הקפיות

קשר משפטי – מיתון הקפיות / יחסי אחריות. הסם אדם טהור בנגלי הטשם דרין

או ינגל היה לקפות אור תושבות הקפירה.

לקפות סיב התושבה, פטרומיליו – משך רשם

הינל הנעק ודרין קרות – לא דרין לקפות. דרין לקחת בחשבון, כמה ביקש הקפיה.

שולשלת קרה

לעיתים נמנים פעמים או נפשים המיתפסים אור הקרבן מתאוים להוולדתו של

נפק הסקרות אשה נשים אשר אולן בולט בסולם אחר לא הייתה נמרמת

תושבה מקיימת.

מיתון הקפיות אדם לא דרין לקפות הינל הנעק, אם נגרם לעק מקרו יחס,

דרין היה לקחת בחשבון החמרה בנעק.

סם תושבה – עק שול אורלסתון המקינה דרין לקפות

לעיתים הנעק נוטפת למימשם בלתי קפוים בשל מוסר שני של הקרבן שלא

הוומר לו יכל הטשם. אמרים שהם הקרבן בעל רשיות מילחמת ובכל

נסתרב ולא שקיה לדין שבלעדיה לא היה רורה התושבה.

פסק מלבה – ש נולדים; קשר סיבתי לא ינותק בשל שולשלת קרה של

הקרבן למרות שלא קפה אור הינל התושבה.

שולשלת קנה תלק מהינל הנעק ולכן לא מנתק קשר. דרין לקפות התחרה בהינל

הנעק.

הטשם לא פותר אור הקרבן או ינר נכון אור אכונתיו ודרין לקבל אור

הקרבן כמו שהשו. אדם סביר דרין לקפות שהקרבן הכי רגש שש.

אבל אעם! סבל ממוסם בלה. היה תולה לה לקבל מכורה, בדרך לביה"ח מת.

3 מאמרים; לורדה להתפנות מביתו השכור של אל-אעם. טרם שלא התקיים קשר

כי תולה לה. כושות המוות לא נמרמה מהמכות – פלגי שפשוט אולו ממהלת הלה.

סבירה הרגה תושבות – כי אשה אכן מת.

יסוד סיבתי ומשפטי ← בשו לא סישון לפי מיתון קפות סבירה. אבל סביר יכל היה לקפות

תושבה הקונים, הו מעמם למחר הלה ומצוה כל-צורה.

אין הגיה: הרגשה הימנה סיבה בלעדה אין. וידא כי תולה לה – אין תפקיד רקע

מעולפן מלא.

מעדפתי מתקיים קשר.

ולכן היו מועלים סובייקטיביים לגושות המוות.

בפסק אבו מעמר הגיע ויקלין מהחוק יותר ספיפי לתחום - סובייקטיבי, בריבה עבירה של מחלה קטלנית, האם היית מועלה לגושות המוות, הם הגיבו את המנות ויקלין שמשו לו מחלה לא ולכן היו מועלים שם סיכוי שגושות המוות אלה.

כשיש אדם מועמד לגזענות קיצוני אין בדמות המבחן הסובייקטיבי.

בפסק בלזר - הנאשם הרשע בהריגת המנה (נתן האוטובוס) התאבדות בתאונה המעורה ומת בדבק לביתה מחלה לא שלו הקרבן האדם לפני סבירה.

* האם רואה של גלגולת פקה משפיע על הינף או סיום הנזק?

גלגולת פקה נכנסת להיקף הנזק והנאשם לא דרוש לפצות את הינף הנזק לדו סיכון שלקח לו עדמו יקרת בגלל הקבירה. דרוש לחת התשובה. סיום נזק דרוש לפצות ולכן אם גלגולת פקה הוא הגיע הנזק והריבה לתפיות אז, יש ניתוק קשר. אבל לא לפיות סיום נזק מתנתק קשר.

לפי הפסיקה גלגולת פקה מאפשר על הינף ומיפת הנזק שצריך דרוש לפצות אותם. גלגולת פקה בינונית חלק מסיום הנזק שכן דרוש לפצות.

בפסק מלכה של בלדרן קבע יסודות של גלגולת פקה

מלכה נהג בשכר עמוס ארטיחים ודרס לפני נפטר בטטנוס ומת.

ביהמש הלוין מנהה את מלכה נתן בלדרן בחן את מבחן הלפיה והיסוד שהפרין המופלאה בה כלל המבחן הנורמטיבי המגיע אינו רשאי לפיות.

אפשר על סיום הנזק - כלומר יש גבול למה שדרוש לפצות.

הרופאים לא מיריקים אנטי-טטנוס כי לא היה פליך פתוח במגע עם הקרקע ולכן נפטר הלך בטטנוס, ומת בטופס של יום.

ב בלדרן אומר, שלא הייתה דרוש לפצות את תגובות הנזק.

בפסק לאון ג רינגלר - רשלנות נגיקות, רינגלר נפגע בת. דרכים מלאון וגרם לנזק בגבו. הפסדת שיקול סרטני בגיל המבוגר הפגיעה, מאוד נדיר ושכיחותו 1 למליון אוש לנות בשיקול הנ"ל.

בהמשך פסק נשב הפגיעה בגבות רוב בבנין וולמרון מול קבע מיעוט של בלדרן (סיום שנמנע קשר) הנמשקת בינה. דרוש נוסף ושור ובתה עניין הפגיעה ב בלדרן - סבר שאין לפצות/לדרוש מנהגים פגיעה כל נדירה ובגלל שהיה הקבע מיעוט בעבור אנרחי) גלגולת פקה ב הקרבן גרמה שנוי ב סיום הנזק ולכן לא היה דרוש לפצות. אבל סבור לא דרוש לפצות ב בגלל מאוד דרכים יתפסת שיקול סרטני מאוד נדיר.

בעקבות הדור: נהפיכת דרכים לפצות פגיעה בגלל הנגיקות וכל גלגולת פגיעה בבדר עלה בר-לפיה. הגלגולת הדקה של הקרבן גרמה שנוי ב סיום הנזק לא סיום הנזק.

26.12.10

②

שלשלות קלה – סוף הנצח לא היה דרוך לפעמים אור צה. הינף הנק דרוך לפעמים. עצם הדרוך אומרת שכן היה דרוך לפעמים לאחרונה שהיפוך נפרוך שלשלות קלה ולהיות חלק מהיפוך הנצח ← עצם הדרוך, כי פעמה בדרכים אולי להמיר ולכן אם לאות דרוך לפעמים.

נניח דרוך לפעמים שמאפשר אולי להפעל אור, לא אות תושאות הפעולה.

ש ציירנו שאיתן בינו מיני פעולות לאחרות שיקפו מעוטן פעולות נפרדות ופעולות נפרדות. לא דרוך לפעמים מתלות נפרדות אור נפרדות מאד ולכן הפועלים לא היו דרוכים לפעמים אות הסכמן בשל הקרמן.

שלשלות קלה מאד מאד – סוף הנצח לא יכולה מאד נשה לפעמים.

שלשלות קלה – הינף הנצח, שלשלות דרוכה מאד מאד – סוף הנצח ← מאתן של הש ציירנו שלא נעקב עי עצם הדרוך.

בפסיק אולה: הדגשתי לעצמו של ציירנו. אלה שלות אחרות פעולות ולא שלות נצח אור תשלום עיקרן.

עצם הדרוך הלשון ר רינאי אינה מאתינה הינו סוף כמעוניות לפי נפרדות כי פעמ ופל נגות באור שלו בשבר לפעמים סבירה.

פטרוניליו – רצה לבנות אסוף של דבר התקשרה ומתה. בהתאם אומר שלפעמים סוף נצח וקרת נצח אותו לא בשבר לפעמים סבירה.

← צוף אלה פסיקה: שלשלות קלה מתיין של מצבת הנצח.

שלשלות קלה חלק מהינף הנצח לא דרוך לפעמים.

שלשלות קלה מאד מאד; דרוך לפעמים, כי סוף הנצח אם לא לפעמים מעוגל סרטני נפרד בסקבות תאונות דרכים –

שוני הסוף הנצח ← מתנתק הקשר ר שלשלות דרוכה מאד ש ציירנו בשעות מעוגל שוני הינף הנצח ← לא מתנתק קשר ר $\underset{\text{נצח}}{X}$ + $\underset{\text{בלי}}{\text{מנה}}$ ← $\underset{\text{נצח}}{X}$ $\underset{\text{קיבלת}}{E}$. לא מתנתק קשר.

דרוך לפעמים אור המרוכה אור המאותם המרוכה מכיל התכנן אם אות המעוגל.

אלה נכנה איך רינאי לא יכנה? אולם, אחד פעולי לאחד הלין אנרגיה דומה המימית:

שניהם רשם אמת לו. – אחד גרם לאות.

הראמן – לא המימית. לו ← מת מתגייסות, אחרי שזה רצה

שמעון – מנקה המימית. מנוסה בדיוק לשאות לא היו מים המימית.

לפני בדיקה – יש נפש לאות ששניהם רצו להתחל (את לו).

יש לדיוק קשר מגדלי מהחן הגולמאן לא קשר משפטי.

שמעון – ישעם הבדלה ראוקן הנשין לרצת.

מתפללים שרק מיקדם והשרם הפרי נייחס לו את הקפירה.
לקרטו: פסק אלוהים: האדם לבדו אינו שלם ליצור נפשי.

גורם דר מתערב - אדם.

גלגל הטו: יהו חוקרים שקשר המריאה בין התנהגות תנשם לתולדות האוטיסטית.
כל שעולה מכוונת אוטיסטית אין בלתי מוקף של שרם אנושי לרחוב לו
של הקרבון, אופנור טיקון בעל מתלה וכפומה אשר מנתק את הקשר הטבעי.
כשסוגר המצם חלק מקשר סיבי מלפני, וחלק ממיתן הלפיד הסבירה
האם אדם סביר בגלל התנשם יכל ודרין לקבוע את התקבוצו של הגלגל?
הסם המנהגות הגלגל הקדו לקבוע סבירה?
אם הקדר לקבוע סבירה - קשה לו מנשק.
אם שם אדם סביר לא היה בוסר הנקבר גלגל יש כן כדי לנתק את
הקשר הטבעי, מאז שאדם בר ינתק גלגל יש לכון שהיה ארוך שמתוך לקבוע
הסבירה (של האדם הסביר).
פסק לינטנשטיין: פיזיקלי דמים + מהירות מופיעים.
גלגל בומם פיזיקלי הדמים, והמשך בודק לקבוע סבירה.
הקדר לקבוע סבירה במקרה כזה לא מנתק גלגל.
הנחש היה דרין לקבוע איבוד שיטה לא הכמה כשל מהירות מופיעים
ומשיכת פיזיקלי כך. לא מנתק קשר אדם סביר היה דרין לקבוע.
פסק אלמנש: נמורה הייתה לרמה לקבוע שהלבם יפגע למים.
הקשר מנתק רק כאשר הנזק הנגרם לתכון לתולדה אז שהכשל דמידה
מאוחה = הכשלות רבות. המשך בודק יסוד נפש של הגלגל,
קשה לו הנתק למות שהתלמידה קפלה
למים. אם הייתה רוצה מתן כוונה להמשיך אז מאשה מכונן מדר
לרחן יש כן לנתק קשר - פסיקה ישנה ולא נגין לפסיקה הקשה.
האם כוונה קפדה או שהתשלם/פגיעות יחד.
הלם לא בודקים יסוד נפש של הגלגל אולא בודקים רק מבחן לקבוע.
פסק יטנובוקי: המנוחה סבלה מאוגלות שנים, הגלוגנה נדפן, ואולי לא ידעו מכן
לבר, המשכן לשאול ובסוף המשיכה - קפלה מהחלון
בהמשך הגלגל הגיעה בהסרמות מות כשלנות. אין יסוד נפש לא תכון, לא
הכון. המשך ראה שהיה ריים קשר בין ההתאלות שלו לבין הנפ
שלה; ש תשין: סבלה מכוונת של גלגל לבות המשיכות גיונה שלות קשר בין
המשה לתולדה הפיזיות מקום שאדם מהשך היה בוסה את הגלגל הנל

26.12.10

(3)

ההאדרה אין בה לנתק הקשר בין מעשה לתוצאה. שאלה היא הנסיבות, הלכות ושודם הסביר. עמ' 397, 398

ש' רשאי מעביר את המקל מ.ש.מ - יסוד נפשי למניעת הלכות, הם שמשים יקבל.

במערכה קנון, ההאדרה הינה כתוצאה מהתקלות השמש בנשק כל השנים.

סיבות נפשיות ופיזיות; מעשה של המתר הוביל גם ההאדרה ומכאן קיים

הקשר, המתר חולה מהוגים כתוצאה הנ"ל.

<u>בסך שטרייכנט</u> - נגיע האופנוע, השתגלל, מהירות מופרזת, פרס הלבש רק

עם שחרורה הלבש הרגל לא הייתה לפניה. בית המשפט אומר שלא נגיע סביר

היה פרסה רגל רגל שחולה את הכבש.

אם אדם היה משה להתאבד / נפל בכוונה לכבש סטון ואין מהו שעשה

בכוונה, אבל מנתק קשר לפי הנסיבות

שאתה לפניה סבירה. הטבו הנחות הנלחמת בשדר המנהגות סבירה

צריך לבדוק את <u>מבחן</u> הנסיבות לא נסיבה נסיבה.

שטרייכנט בית המשפט מדבר על התרחש מכוונת שלא מנתקת קשר.

קש"ר סטאטוטורי: ס' 309 לחוק

מה מדבר שבהם לא מנתק הקשר, כל מקרים מלוגים בו:

כוונת הסגל: מתיים אחר הם רק לאות; אך, בית המשפט בדרך הפסיקה מחיל את

ס' 309 A על הקבוצות הרשומות צריך להגיע גרפיות, לא רק אות.

נמשיך לפי קשר ברור, כשיש הרגעות רוסיות - קשר לפי 309.

אותנו: אם מתחנים רגילים וכבר 309, הנאמנות של המקרים לא סתורה מבחינה

הנתה שבמחד המקרים ל-1 דיים קשר לאורות הרגעותו של רוסלא.

ס' 309: תשמה לבדוק את הם שם מה קבעה הפסיקה לגבי אחד מהם.

אשרי שם לבן קרסם ב-309 ואחר בקשר טוראי ומשפט.

309 (ב):

סיפור רפשוי לקבוע בעקבות מעשה הטשם, מקבה טעות הרוסיים מת. ~~לבקשה~~

הם מעיר אחריות רחבה A נעשם שאדם לנלק שופני לקבוע שם את המוות

אירע מהסיפור הרפשוי שהיתק לקבוע לא בהכרח יש מה תוצאה של הבאירה

הנעשה אדם לסיפור הרפשוי ולכן יתהו חוץ השחריות לנלק שנאדם.

לא ינתק הקשר בין מעשה הנשם לתוצאה אם אדם לא נאדה בהכרח יש אלו מלק

הסיפור הרפשוי בשני שהסיפור הרפשוי ניתן בתום לב ובדיעבד ומומנויות בלות.

אם אולו הולה רשנות כל מדר לא לפי פעלו תמוך בסיפור הרפשוי, קשר לא

ינתק. מתי שהקשר יינתן בין המעשה לתוצאה מלא הסיפור הרפשוי יש שוק

(פסק חסין)

לדעתי שני תנאים מצטברים: (1) הטיפול הרפואי היה עילה יחידה מיידית למוות. + (2) הטיפול לקה בפגמים מקצועיים חמורים.

פסק חסין - אות שדרך אות אחות מס' רא של פקידות. בפיתוח קרה משהו שלטענת השופט ניתק את הקשר. אופרה פה...

בית המשפט העליון אומר שלא מתנתק קשר, ש אנלרד - בזכות הזום מגיעים קשר ישיר - מתקיים. זו משנה זום הטיפול גרם למותה או לא, הנקודה הרלוונטית בדיר גבה לגז ניתוק קשר כי בוקעה בזום לא ובמומנט ריקה. בפקידות שלוו לוסף הנפש חזרו לנושאת המוות של המנוחה.

הנקה היחידה והמיידית למוות ← הדקירות, לגז הינה שולבת פה לא מתה בגלל של דרך, בית המשפט בודק גם את הקשר עם ס' 309.

בפסק חסין - בית המשפט שלא דרין לכת ל-309, אין, אם זום כן בודק לאה המשפט להלן.

פסק בהלר - מות אותי, שבתל אביב מהתלון.

נוסף נגד גופני לקרון שבוקרב אבחנה רפואית נגד מות נותן, והנחה אז כאב ימים מונשמת לגרוות כלים ליל מתה.

בית המשפט אומר שמתן/שלילת טיפול שני לפי אותו מסמך ושנמה נגנים ל-309 דרין להכריע הזום ההלטה לתת/לא לתת טיפול היא נשיתה בגום לבן, ולפי פגמים מקצועיים חמורים, וגם נגד גם הקשר מתקיים. לבסוף שתשי הסיל מתקיים.

309(2) - נשפר גרם לחלות גוף אולו נוקב טיפול נכון או נהג להיות מפשעה בחיל. טיפול רפואי בפקדי הקרון. גבה ← הקרון עדמו.

הקרון נמשך מלפנים להקטע הנכון שגרם לו והמחפה הגיע לאלגזה הקטנה קשר לא מנתק. קרון נהג בחוש אחריות כלפי גופו.

ונמשך מלפנים להקטע הנכון שגרם לו הנשם, כן שהכניס את פגיעתו, כמו שזר לקבל טיפול רפואי וכן הגיע את האלגזה הנוכחית.

פגיעות אלו יחיפו את הפועל כגורמת התלה שמנמת לקרון לגוון תשובות לשאלה. אם הקרון תנים את פגיעתו או סרב לקבל טיפול רפואי.

פסק בלאו: סרבה לקבל מרוו דם ומלמים פרטיים, לאחר אירוע תנישה לוינוס, הגיע נפטרה והנשם הנשם בהריגתה.

בנסיבות ההלכה לפיה אין חיובה של הנשה למנוע קשר.

קשר רגלי: פוקר נמה ומסרבת לקבל טיפול רפואי.

מתן אלגלה ← מתקיים.

אדם טפיר דרין לפיות שבאלגזה נוכחיה לא אלן לגיהה? כן

קשר לא מנתק

309(2) לחיוב טעתנו.

26.10.12 (4)

פסק הדין – דיקר את אשת הירך לאחר שהבחין שאשתו בא, רצה לבנותה סרבה, טענה שנטפלו אליה ולשו מהדירה אמה.

מוגה נגרם לה סרוגה לבלי טיפול רפואי וכן מתה בשילוב מהדי ה.

309(2) אין ראיה הגה מלבד אמו מתחילה רפואי, בלבד לפי סבירה.

אדם שלא מוכן לקבל עזרה בפה כי מפחד מפירוש מין שם "פולשות שקה" ואדם הסביר היה דרוש לעשות זה את בה.

309(3) – התשובה האסורה נגרמה מצב נפשי שהוכן למשלח הטלימות או לגרוי הטלימות שבהם נקט הנשם.

המשפט נטוה לנגוסם דרך הסבירות להתרחשות, המטרת מהטלימות איננה בלבד בלבד. הנשם יתוך בהתרחש לפי תולשות המנשה.

פסק לגרי: בהיעדר קומץ, אנשים שרדפים אחריה תשה מסוימת, רוצה לברוח דרך החלון ומושמה את מותה תשס לא מתנגן.

האם הייתה סביר לפם מנשת הטלימות, הסבירות היו אובייקטיבית או סובייקטיבית? הס אומר הוא בם אני הייתי מנסה לשבור מהחלון או מחפש מקרון אחר. אובייקטיבי – כי מדת לאדם, הוא היו אופציה נוספת.

סובייקטיבי – הקהל עדמה, סובייקטיבית הוא הייתה קופצת מהחלון כאוטרנטיבה יחידה?

ש' חיים הדן.

2.1.11

1

עונש.

קשה סיבתי.

קשה סיבתי סטטוטורי ס' 309 לחוק.

1. ✓

2. ✓

3. ✓

4

5. ✓

המחוקק קיבל כ מדברים בהם קשה לא מגיען.

אם מדובר לגבי נפגע מאדם אחר מהתיקים לא דרין לפי פסקה.

309(3) –

מדובר שבו הקרבן גרם לעצמו שזו בעלימות גם פגיעה.

מדברים בבהם הנאשם הוטרד ברמה מהמקום אוטרה של הקרבן.

בסך הכל – קבלה מהתלון ונעלה מהשבורים שבקבו לו הפעם הדרך שנוצרה

לה הגיונים לדרות מהתלון, פלה ומגד.

של חיים כבר קן ב 309(3) ואומר שהקשר אינו מגעתק. לפי הלאט ל 309(3).

הדרך נסותה הגיונים לקרבן בשאין נטפלת וזו לאדם הסביר. לו שטלים לא

הוכם הסביר, אלו בעיני הקרבן הדרך הייתה להמלט.

מאידך כן, ענה לא 309(3) וזו מגעתק הקשר.

יסודות אין הגלה של 309(3) ואיבה שמקומו לא משהו שנוסה להמלט

וכל נפגעת בסקולות היא קבלה מהתלון כדי להשגיב, ולהמלט עצמה.

גם הבאקות אינה מנגדת קשר בנסבות.

309(5)

הבוסטון מעשה או מחדל של הוכם שנגרם אז של אדם אחר.

סעיף סל.

בסך לרגע – הקרבן ברח בעצמו ברגעה רוסית. מעלים אחריות פגיעה לא

לדבר זה לפי 309(5). הנעשה נסות בזוגו מדם לאת המנות לפי 309(5).

בסך סטרוגי – לבדוקה שזו בדק סיע דם הגלה. עלה בסיע הדם, הוא לא כך

שמסר לאחות; בהמשך מייחס אחריות לסטרוגי למדות שזו נתן פגיע אז הקרבן.

אלגלא מעשה הפעלה אלו הייתה נדרשת, למדות שמעשה הפעיקו פעולה נוספת של

האחות, הרופא וכו'.

סיכום! המשיב לשאר להרגיש את המדרה לאחת התקופה של 309, אם (1) וגם (2)

ואולי יותר. המדרה נגפ לחפרו של 309(1) וכן 309(5).

309(4)

פעולה אזרחית פלילית

החשד המוות. במשפט או במחקר הרוש מנגו של אדם הסמל ממתלה/פיקה שהיה
זה גם אולולו יעשה הנשם. הבודק בהלין שריית המוות, שהיה גם כך מת
ממתלה/פגיעה. לדיון: המבחן חסר. עליכו הטיעה שהולה סיפרי ומוגי לפני איתה
ראה את מות. מדתן הבולמלו - הסס מנתק לם כשלה 309(4), אולמלה לו
מקיים וגם הקרבני לי היה מר ממולו, לי לשו למעה הנשם.

פסק חוסין (86/566 עפ) - בגל רדת אור אשמו שהויתה תולה ממלה כבד,
הרוגל ופרם למוגה. הנשם טען שמתלה הכבד שרמה למוגתה און, כה שרחם תולה
והרקעה אוגה לו מנתק הסס.

פסק יקיר - (93/04 אל) : רופאו שנמת הוסות להפסין טיפול בחולים
סופניים. אומה הנשם בהלין שריית המוות. אלו פיטר הנפש - ההרשעה ההעברה.

פסק רוסו - המרדימה נרדמה במתלן ניתוח תיקון פגיעה של ולדה קטנה
הלדה נפטרה והשאיר לנתחה למות שמגת. הנשמה בהריגה, ולו בשרם מוות
מפלגות אלו הרופאו הסביר, הנם בדוק ולו נוטל סיכון בלתי סביר.
חומרי המרדמה השיכו לחלל לשוף הלדת הרופאה כדאה המוניטור והטיה את
המסן ולו בדקה את המודמת. אופשרות הלו נשלנות, עקה המחקלים שלה

2.1.11

המחדל בפלילים.

היסוד העובדתי מורכב מפרטים, מצב חיוב, נסיבה ותוצאה אופציונלי וצריך להוכיח וכו׳
קשה עבירת התנהגות אין רכיב תוצאה.

ס' 18 ד' קובע מעשה לרבות מחדל, אם לא נאמר אחרת הרכיב ההתנהגותי של העבירה יכול לבוא לידי ביטוי בהתנהגות אקטיבית או פסיבית = אי עשיה.

רוב העבירות התנהגות אקטיבית - פעולה שעושה מוציא אנרגיה פיזית,
לא מוציא אנרגיה = פסיבי.

הנוטל ונשא - עבירת גניבה פעולה פיזית - יש עבירה לאחר שנשא ונטל.

רצח; המורה מטביעה תלמידה -> רצח במעשה.

תלמידה נכנסת למים, היא יודעת לשחות טובעת והמציל לא עשה כלום -> המציל. נאשם בהריגה, גרם מוות ברשלנות רצח בלי היסוד הנפשי.

תלמידה שהולכת לטבוע:
המציל והאחרים שרואים לא עושים כלום - יאשימו המציל, למציל ישנה חובה להציל, אותו מקבל כסף כדי להציל אנשים -> <u>חובה מכוח התפקיד.</u>

אשה יולדת בחדר לידה 4 נשים. התינוק הילד [illegible] [illegible] האחות, האם לא מניקה הילד. אחריות פלילית רק זו האם -> <u>חובת הורה לילד.</u>
(לנשים האחרות -> אין חובה כזו, אחריות פלילית)

אחריות פלילית למות התינוק במחדל רק על מי שחייב ולא עשה מעשה שקיימת חובה מכח החוק/הפסיקה/כו' רק אז אפשר להטיל אחריות פלילית על החייב.
שאין מקור חובה לא נוכל להשתמש בטענת ההמתנה ולהטיל על אחריות פלילית.

מהו מחדל?

<u>ס' 18 ב,</u> מעשה לרבות מחדל אם לא נאמר אחרת...
שכתוב מעשה זה גם מחדל, אם התנהגות פסיבית הגדר אותה תוצאה

<u>18 ג'</u> אומר מחדל = הימנעות מעשה שהיו חובה לעשותו לפי דין או חוזה.

מחדל בפלילים זה לא הימנעות מעשיה, בניגוד לחובה לפי כל דין או חוזה.

איזה דין? רק פלילי? גם הפסיקה קובעת חובה? חוזה? רק מי <u>שחתום</u> על החוזה? חוזה שבעל פה, גם מחייב?

קיים שוני בין מחדל למעשה. קיים קושי בענישה על מחדל.

מהו הקושי?

הקושי נמצא בכך שבעבירת מחדל קיימת פגיעה באוטונומיית הפרט, חירותו נפגעת,
בחוק העונשין יש עבירות שאומרות איך להתנהג וכך נוצר אורח חיים.

בלי לפגוע בל פגיעות אשה. במחקר אוכלוסיות שקיבלו שתי של האנרכיה, מלחמה, אוטונומיה של הפרט. בהתנהגויות אקטיביות אשה מה שאמה רולה בלי לפגוע בל החוק.
ואין צורך להגיה שאמו נפגעו האוטונומיה הכוחם שהיינו מאשרים.
חוק מאפשר: סמאום שמות בל אוונה בקלביות רק להפך. מפגעו האוטונומיה של הפרט. הפירה מחקלים - לשים לב לתערבות אנושית כפנס מעבר חוקה, אם לזו אומר להקפיץ בל מעבר חוקה, לזו נגד להאנשים בפקלים במחקר.

במחרה של מחקר ← קודם כל למשנו מעבר חוקה אם לא נמשנו שיש אחריות פקלים במחקר. ה מחקר מבר אוטונומיה של הפרט יותר מפירה הנהגטאנית.

קושי נוסף: קשיי סיווג.

לשוחה קל להפעיר מחקר ← אופס מאשה אין אנשה שוב מאוומה בכל נפלים לפנים אנטשוטיבים מחקלים. לא באיך אונטשוטיבים נפלים לסווג מאשה/מחקר.
מפגע שרשות אופם שחה. השחין מגלה סימני מדונה והמפגע שלקן אולין אוב החבל. ה שחין מסל החבל, המפל מפן החבל ומשפין הלאה - מחקר?
מאשה ← לזו צורך להקפיץ בל מעבר חוקה. הנהגטאנים אקטיביים שגרמה לתוצאה, אחריות פקלים.
מחקר ← צורך להקפיץ בל מעבר חוקה. חייב להכניס מאשהו לר שיר לא אולי הבייגה? אולי אופם בסל מת. אולי יושפם באשהו אחר.
המבחן של פרופ פלר להבחין בין מאשה למחקר:
מבחן הנאשה הפופולרי:
מאשה מוסדר כהוראות אנטיה פיניות. כמנטר של.
מחקר מוסדר כאור הדגש של פעולה כלשהי.
כמאפיין אונטיה פיניות מעבר בל מאשה, ופלאו גם מחקר.
ערך ידוע קופלר (אונ' העברית)
נצמד לאוכלוסיה הסומלית הנצר שרירים ומסביר שמאיך יש לאבר בין הפעולה שמשדה בבסיס הפסיכו הסיבתי שגרמה לתוצאה. אם הבסיס הוא אי הנאה שרירים ← מחקר. אם הבסיס הנצר שרירים ← פעולה אקטיבית (לא בין דוקן במקרה חומה). לפי קופלר צריך לבדוק מהי הפעולה הרשלנית.
המבחן שמשן אור החבל ונוגע לטלוף - מאשה ← הנצר שרירים ← מאשה.
פלוני שפפק בקלות וסרבר לתכניס - הנצר שרירים ← מאשה.
אם אין היכל אונטיה פיניות מבוזר במחקר: מערכת הגיון החכם.
פרופ קרמניצר ורוזם שלם (אונ' העברית)
מבינים מבחן משולב שאנו מכנים מבחן דומיננטיות. לפי עלינו לבדוק הנהגות דומיננטיות לאור בחינת הסורות כולן, תוך התעלם בכל השקלים המהווים אור בסיס להבחנה בין מאשה ומחקר.

2.1.11 (3)

מהו הסוקס הדומיננטי: קיזלר: מהתן מפומפם. כלר: מהתן סגמי.

לפי הרמיידר ושם להדרים אור הסיטטוסה.

קיזלר טוענ על עקרון החינוכיות - אי אפשר אלו אם יש מקור תורה.

הרמיידר מהתן רק שנתן שקול לבית הלל.

ישנם סוגים של ניסוחים של סבירות שניתן לסבור אותם במתפלל:

בניתוח מדרגת לפרוק קודם מקור תורה ואחר כ אור כ ושאר נגזרות הקשר מדרגתי, משפטי, סטטוטורי וכו'.

ניסוחים שונים של סבירות מתפלות:

(א) סבירות המנוסחות כמתפל ומפרטות גם אור מקור התורה וגם אור השוטר המנוסת כמתפל. כל המתפלים הישירים.

סבירות מתפל ישר ניתן לסבור אותה רק במתפל. לדוגמ: ס' 262 לחוק - אי מניעת פשע -> מרפלית הר-שפ.

לפלוני לומם לדעת פשע פיין לדעת מעשם סבירים למניעת הפשע -> נדרש בין גם מקור התורה וגם הטוטר, וגם הסנקציה

ס' בעייתי, שפוגע בחוקתיות פיין לפגע את המשמרת.

ס' 64 אך לפקודת העבודה, הפקרה לאחר פגיעה (תיק).

פגע ורצת. אי אפשר להסיר במעשה, כפי הפגיעה מעשם ההריגה כלומר, יתכן שמעשם ההריגה אבל והנוסף גם בהפנית.

64 אך קודם גם אור מקור התורה, אוטר

ס' 263 לחוק,

491 לחוק
339
340
361
362

קודמים גם מקור תורה וגם אוטר.

סך 4.1 לחוק לא מאוד לא דם כסף.

הסבירות הללו יסרו רק במתפל.

(ב) סבירות סריאה: הצרפ ל... הדגש לא התוצאה ולא לא התוצאה, כי יש הרבה פרקים להגיע לתוצאות המוות לא מתמקדים במעשה אלא בתוצאה.

סבירות סריאה ניתן לסבור במתפל אם יש מקור תורה.

דוג: סבירות הגבה 298 לחוק; אפשר להרוג במעשה - יריה, סבירות סריאה תוצאה - מעשה. הרוגו טוענ לה עשיתי דבר -> סבירות סריאה נגרם מוות של אדם, במתפל.

כל עבירות חמורות גם במשפחה וגם במחוץ ← נוגע להלכה א. מוות חובה.

(ב) עבירות המנוסחות במשפחה אקטיבי, קודם ט' עדיף שגם אומר ניתן לדיון במחוץ.

כל עבירה בתורה שניתן לדיון במשפחה, אופשר להטיל אחריות פלילית במחוץ, לפי

דיון 39 כל עבירה שניתן לדיון במחוץ ניתן להשתמש

דין חיפה במחוץ, חליתי כביסה בחדר-המדרגות הלכתי, הורדתי הכביסה

ומשכתי החבל, משהו נפל מהחבל ← חיפה במחוץ. אין, ניתן להגדיר זה

במשפחה לפי קוזלר: הנחת החבל נגד בדו משפחה.

מעשיק, יש חבל בכניסה שמאמר יש חבל משהו יפול ולו ושבר בדר.

אחד הקורבנות נפל, המעשן גשם. לפי קוזלר אם מתחבי החבל – משפחה.

אם לא אין מתחבי החבל ← מחוץ.

המקורות הנורמטיביים של החובה לעזור

ניתן להשיב בעבירה מחדלים כשהם נוגעים חובה לפעול, כשהם המשפחה נגזרת לחובה לגיטימיים לפעול, מחדל כפלילים, משלב המפתח מקור החובה לפעול.

מדוע דרוש מוגן חובה לפעול?

התשובה אם לא הייתה נוגעת חובה לפעול ניתן היה לייחס הקבורה מדתי אוקיינוסים לכולם. אל אחד לו הרעיון בהדרגה הטבעי, המבול, המשבשים, כל מי שלא הגיעו, וזה היה מקשה על החיים.

שני נשים שולפות, שתיהן שנות יקומה I הוא מרמזה הולד, השנה שומעת את הינוק בכה, יכולה להניחו כי זה היו לדבר אחריות פלילים רק אל הוא, כי הם לה יש מדור חובה. לשנה – יכולה לתנוק שם, אין אין אין חובה, ניתן להשיב בזוי מנוסח שאשר (גם שהשאר לא הושלם)

מה יכון שעומדים מעבר חובה?

ס' 18 מחוץ – המנוסח מעשיה שהיו חובה לפי כל דין אין תוצאה.

דין – אבותיו, מנהלי, משמעתי – הוא שם דין? דין – לפי טרין החיקוים, הגדרה מדומדמת ← מקרון החוקים. פורים לס' 1 לפקודת הפקנות, בשאלה מהו דין, דין ← כלל כל חיקים, בנוסח תקנות כללים, חוקי טצר וכדומה. ההגדרה אינה כללית פסיקה. אולם ניתן לקרוא המילה "דין" בכללים גם פסיקת המפשר תיקון ריבוי לנכנס לפי

(1) דין – חובות אשמה מכוח חקיקה פלילית.

(2) עבירות מסוג של מחוץ אשר. המנוסחות כעבירות מחדלים קובעות את מקור החובות הבוסר והסנקציה.

2.1.11
(4)

בסדר אופרטי - כמעט ואין. ס' 64 אז לפי הגמרא.

!!! בסדר ויקמן - ס' 64 אז לפי הגמרא, כמעט בפשטות והסברתו לגבי ההשוואה...

מרומז שגם אם ניתן לטעון במתפל. הוא ניתן להשיב בהסברה את היוספים ליפ הנתפ. בהתאם ויקר שכן. מקור חודה + סנקציה

כי חובות עשיה כלליות. מתוקן!

בהמשך ישנם מס' סעיפים הנוגעים חובות עשיה בילד יש מקור חודה שושר שין סנקציה אותן הוסרו מהוות מקורות חודה לפעל. כשו ויקרא מקור חודה לפעל, כשר אי מילוי אחרי החובות הקיימות בשאינן סעיפים, אולי להיות רכוש התנהגות פסיבי הפיחות בעומס של הנזקים.

322 - 326 לחוקה.

אחריות לחסר - נישמן הורה לקטין, ממונה על מעשה שעשה בו סכנה, וכך...

כאן נקבעת רק מקור חודה, ומוסיפים לו אחריות.

לגו שעושה לדברי מחייבו של קטין, ואוידה הכרחי.

מקור חודה חייב לדאוג לדברי + האשמה שנגרמה ילד מת ← הריגה.

מקור חודה + הסברה: האשמה שנגרמה ← תביעה אותסוי לבו מקור החודה מתן מעל לחוקה 322-326

ס' 322 מגיל אחריות לסיפון דברי הייד למי שיינו מגיל לדאוג לעצמו.

מישהו לא קשור יכול בקשה באמצעות לירשה. נוסף אותה ← מחפל. המנהגות פסיבית. 322 לחוקה מקור החודה, ונוגע לחשמים באחריות כלליות

ס' 323 - חודת הורה לקטין. חודת לספק לדברי מחייבו, לדאוג לבריאותו, לגו לחתם לרופא - מחפל. ואם לא שומר לקטין וקרתה תאונות נסיון עלין אחריות על האשמה שנגרמה לילד. בסוף שלו מונעת את הילד. קלוטי לס' הנ"ל 323 לחוקה.

325 לחוקה: המאמנה על מעשה שמאונה בו סכנה.

טיפול כפשוט, שלא שעה סכנה אז כרת, שתביה לו מיומנות ספירה בהיבטים ספירה.

בסוף רוס. יוקף הומאוסטטי, המקה לרופא, מעשה פציעה ופלגנה 338 (ד) 1 - 325 לחוקה.

338,ד כוחות בלבד, עבירות המעשה בסיכון.

מבלה רק מאכסנה ליפ נגד תרופה כרונית, נאשר אין להפסיק הטיפול הגרוסי.

מגיעים להפסיק הטיפול מחיתה והבטיח שיפור ילדה הדרגתי. הילד של הנגד הדרדר לאורה ביקש שיפסיק אין את התרופה. הילד הגיע לגיל:

סיכון חיי הנגד (ד)338 המיד בסיכון + 325 הדרגה להפסיק לקחת התרופה ← מחפל.

מת שהדרדר את מצבו הפסיק התרופה של בהתה לא הטיפול ההומאוסטטי.

לא פגע בהמאמנה ספירה לקחיות ספירה

אופן הילד היה מת 325 + המעשה.

326 לחומש: חוזת האמונה על דרך שש כי סבנה. חוזה כללית.

הטעם אותיות על דרך שמשיכן. פס"ד שכטר – מנהל מחלק ספרים הוסיף בשלום

בהגלה בפלנות במחוקק 341 לחומש + מקור חוזה 326 לחומש. הגלה שגרמה לנזק הבריכה

הבחינה, הלך נשאר לתקן הבריכה (בריכה גלים) מכסה שם פינה הינקה הוסר ולא

כוסה מחדש, נדרש לתקן הבריכה. הלך נזק, גרמה לו הגלה.

ידרת סיכון, לכן נמשו אנשים.

פס"ד אייזנבויים 26/58 – הטעם הלכה פוסק כפלני בתרים, שסדר קופה בקולנוע.

בתרים נפל לה על האדם והזיקו נחבלה. הגלה בפלנות + 326.

חיסי נהירות בהיקף בתרים. הגיון ציבת אומל.

הגיון אומר תרים לא מסיבת מטלה בריאל, בריכת גלים מסיבנת מטלה בריאה.

שם

וידמן, לוינס, שכטר, לם, פריידמן, גילה, "תוכן לא תמוך על דם רמן".

24/10/10

(1)

דיני עונשין - תרגול

עו"ד שרון ושמעון.
sharonww10@hotmail.com

עו"ד פרי פלילי.

המשפט לא מאשים כל אדם אין השמת תלונה המשטרה, אין עבירה מבחן משפטית כל אדם אין תלונה.

שלב ראשון: השמת תלונה המשטרה

שלב שני: המשטרה חוקרת. ניתן הנשלן אדם מבקשים, ליהנות אדם, אבטחת אזרחית. מתחיל בעת חקירה- מלא נכסי רופא.

עבירות אשורן לכן, אזרחי מוקלים בסיטואציה לכן מתחיל הנכסי רב. ניתן הקרקע, אשראי ראיל מירות הסירוב ונגיעת אין פלילי.

שלב שלישי: מעדר ומום, מעדר עד שעת להשוב, שמבין אינו נשמע, רבי שלו יחסים/ילדי עבירה נוספת/הקמת כוח ושיבש הליכי משפט. עבירות שימוש בסמים לא מדרים ל-24 שעות, עבירה מנהלית. עבירה שמלווה חקירה נוספת;

מאחר אדם לא מעדר השוב עד שעת? אם יש זמן פונים לביהמ"ש לבקש לא מעדר, אם שבר היה אדם לאורך ירון לעדר מיד. לדוגמא אזרחי ליד שעת אין מעדר אזרחי, כולם.

שלב רביעי: חוקרי לסיים שהם תיק לא הגרה לה ששפט בתן הסוכן ם. לם ← שחרור בתנאים מקבלים, מעדר בית, אזיק אלקטרוני.

שמפס תבין

הסרת מעדר.

שחרור לאמרי, אין לא אל ההליך המשטרה

השוב יכול להיות מוקם ע"י מעדר כבר בשלב זה, אז לא ומול השופט התיק טען הסיכה מול הנאשם/עו"ד שלו.

שלב חמישי: הגשת כתב אישום. לאחר סיום החקירה, תיק אחד לתביעה או לפרקליטות. ההבדל לרוב חומרת העבירה

לאחר אין במעשי המשטרה ע"י התביעה/הפרקליטות הסוף יש מספיק ראיות ← אם אין, למשטרה להשלמת חקירה, אם

אם יש, לבית משפט.

אחרי, אם לומר הקשרים לא עד יעלה
שהיא אינם מדברים אותם מדברים כאמיתי.
לכן ישנו לנושא 'נאמר' מדברים אומרים אך לשונות שייכים רק - אלעזר
מדברים שיחות ואינן כלים, בעוד אנשים נעים רק - ונר מה
נאמר רק לאמר - לאומר מדוע
שקפון בודאי רק מדובר רק מדבר ישנו נאמר אם - כשהאמת מדוע
אמר אומרים אומרים.
ורק כ' שהמדברים מדברים ואומר אם נוכל לדבר אומרים 'מפקודים'
בעבר מלאכים ואם מדברים 'מדברים' אמר אמרו אומרים אמרים
אומרים אנשי -> ישוב
קונים מוכרים -> אמר
. מסרים בך מדברים אמרו לאמרו אומרים. מסרים נם
אלעזר רק מבלי יכולים שמשמש שיכים מלאכים מדברים
מדברים. אמרים ישנם רק בנוסף נוסף אומרים ואמרו
. אמנם אמרים מדברים מדברים אנשים נגלה כמה: שמדברים אנשים
מסרים אמרים אמר.
מדברים שייכים מדברים - מדברים אמרים מדברים ' בעבר ומדוע לנאמר
אשכנז מה רק: אומרים מדברים אומרים מדברים -> אמרים ואמר
קונים לי לפי. קונים מוכרים -> אמר אמר ;מדברים
מדברים אמר אמרו מדברים אמר נמצאו מדברים אמר ומדברים
כמדברים רק אחרים מה' מדברים מסרים אומרים - מדברים לקנים
מדברים I אנשים

. אומרים בעבר אמרו מה מדברים אם אך אמרים מדברים
מדברים אמרים לפי כ' לכן ומדוע, כמו אם מדברים אמר מה אמרו
לפי-נגד אם אבדים לפי מדברים מה אמרים מדברים מדברים אמר
מדברים אמר.
אל אמרים מלך מדברים אומרים מדברים אומרים בעבר מסרים אנשים

סולוביב
(2)

חקירה ראשית - שאלות פתוחות ולא שאלות מכוונות/מנחות.

נניח שעשית ככה כי... / שאלה מנחה.

ובקצה עשית ככה וככה / שאלה פתוחה

אין צורך שמשפט תבעה הכן לפי הנחה לנעשה - מבנשת הגבלה

ושאלה של צריך שאלות מנחות.

פרשת התבעה הסגיימה - הדברים נתברר זה התבעה וההגנה. שאלה פתוחה ראשית חקירה ראשית שאלה מנחה חקירה חוזרת

ואז התבעה יכולה לחקור חקירה חוזרת. ורק היא בלבד

הגבלה לא הזכות להוכיח עבירה, עכו כל מה שהשאה התבעה

הסניגורים טוענים אין אשמה שאשאוס לא שפוס סח.

לא רוצה לפגיע תהליך של הגנה, לא רוצה לתקיר לאשמה, ולהיא עדים.

את הטענה הנבלה, כאשר יש לה בשר => ציבור.

לדבר הטעה לא תטען?

את הטיפה התיוס לבלבל-הסניגוריה => הקשת הגנה מתחלה

פרשת הגנה- עדי הגנה שיהיו רהוטים, יקשה להבין שיש עדים מהימנים,

אוזינים, שיעדים להגבשה, במעבדה הנמצא והאוכלס.

עדי הגנה לא ראיה סניגור חוזר חקירה ראשית, הגבלה - נגדית,

והסניגור יכול שה חקירה חוזר

עדי ההגנה הרשמין שיגלה הטו הנשמה, אין אם שומר על כבוד הסתירה

עדיל שלו נולה אולי לבוקן ואומר ויתכן את הגבלה

בפרשת הגנה הסגיימה

סיכומים - התבעה מסכמת, בכתב אור בעל פה למה צריך להגיש את

הנשמה. ההגנה אם היא מסכמת הטוענת מבוד הלקוח צריך להיל בכתב.

הכרעת דין - בכתב => הגיעה.

אשמה / אשמה אין אי-הכרעה => עבירות לפי בור.

טיעונים לעונש - התבעה צריכה לאמר לאמר העונש צריך להיות כך וכך.

1/2 שנת מאסר = עבירות שירות.

הסניגוריה צריכה לאמר שהעונש צריך להיות הכי קל שאפשר.

עבירות אופה לבית הנשמה.

עשוי טיון עד שלא נגר-הדין

נגר הדין - הטנישה עלמה.

התכישה מהאה ראוית וטיון התוכש אנ,לא תוכים בקהים תשלה הלה

בהיבש קוכש מה יהיה הטונש

אם יש דם מרולה והטונש לא תהיה משמוש לסלת טיון.

אחרי נגר הדין

<u>עדוזר</u> - אם רק ירדה יכול להיות עדוזר, אם אם התשאה

הנשים יקשו לבאו.

7.11.10
(1)

שיעור מס' 2 – תיאוריה חוקתית.

רטרואקטיביות

סעיפים 36-3 לחוק החוקתי.

רטרואקטיביות – חלק מעקרון החוקיות, מדברים על תחולה בזמן של הקבירה ולא תחולה במקום הקבירה.

כאשר אנו מדברים להסיר אותריות פליליות הדבר הפשוט שצריך לוודא שמדובר בחוק על מדת הזמן והמקום. כן גם ביחס לעניינה.

הסלכות שנוצרות לגבי שם להיסוג או לשינוי של קבירה, בהתאמת הקבירה אז בהיטלה.

נפקותו של היסוג הקבירה על המחוקק ולא הנאשם.

מעשים שנעשו לפני הכניסה לתוקף של היסוג/השינוי.

נשאל מדוע קבירה כפי שנמשכת בחוק החוקתי, לאחר מכן המחוקק היסוג שינה את הקבירה.

ולהי הנפקות המשמעות לגבי הנאשם?

עקרון החוקיות כמו ליבו ביטוי בסעיף 3 הקובע את הכלל, והכלל הוא איסור תקיפה פליליות רטרואקטיביות, כל הוראות תיקוק, פגיעה בנתון הקיים ולא פולשת לעבר/בדיעבד

הרעיון הכלל – פרסום כדין, החוק צריך להכנס לתוקף מיום הפרסום בעתונות, אם כשהר מפורסם כדין הרשומות עלולים יקבל זמן ארוכה יותר לתחולתו – ואז ההגבלה תחול ביום שהוקל בפרסום שפורסם.

דוגמה: חוק איסור הטרדה מינית 1.1.98 ונכנס לתוקף 1.6.98. כל עבירה שנעשתה לפני – מוקדם לה – האדם לא יועמד לדין.

למה יש איסור על תקיפה רטרואקטיבית?

– המיקוד אין לאדם מיקוד לגבי מותר ואסור אולם יש פירוש של הקול ט מה שלא מוגדר כאסור – מותר! (מבחינה פלילית).

– שרירותיות של רשות מחוקקת, המחוקק קבע שיש תקיפה למרפק; מגדירה את החוקים, משהו לא מושגחן בעניין שיש תחוקק נגד מעשה שעשה. חומר גלם של נסות מחוקקת, עבירה פלילית כחושב לאחר ביצוע עבירה, כי מכשיר הרחקה שבהי עבירה.

אם חוק מתאיר בעיגול על עבירה ויימשך לגו תחול על החמרה בעונש על מעשה שנעשה לפני הפרסום.

על המעלה x - 3 שנות מאסר, ל"שנה אותו המחיקה משנה את המונש 4 שנים אמור
אם יש חוק מחמיר - לא יחול רטרואקטיבי לפי סעיף 3(ב) לחוק העונשין, מיום פרסום
או תחולת החוק החדש.
גוף קודם סעיף 3(ב) שקבעו שיחול קנס - לגו נתקל התחרה בעונש, ולכן תחול
רטרואקטיבית. אם גם מחמיר שינוי הקנס - יחול רטרואקטיבית על העונש.
הרעיון חוק שיפור עבירה או עונשה וזה נכנס לתוקף אם הפרסום גו
במועד שווה יותר מהיום הקנוים.
רטרואקטיבית מ ח מ ב ר ה ס.
עקרון מרכזי בחוק העונשין לפי עקרון החוקיות.
הרעיה כפס"ד אייכמן, קדם לתיקון 39. תיקון 39 נוסיף את נושא
הרטרואקטיבית. לפני תיקון 39 לא הסדיר רטרואקטיבית - היה נוסדר ע"י הפסיקה.
עד תיקון 39 - 1994 לגו היו סעיפי רטרואקטיבית.
פס"ד אייכמן: בהמשך דן, השאלה המשפטית: האם ניתן להעמיד לדין את
אייכמן על עבירה שלגו הייתה זמן שביצע את העבירה? לפי חוק דין השופט.
חלק מהדיון - האם יש כלל בי"ל שאוסר רטרואקטיבית. בהמשך נבדק שאין כלל כזה
אבל, בהמשך נבדק שעקרון החוקיות מבטא רטרו - לגו יחול על מקרה אייכמן,
ולמה?
קודם כל מישהו הסמיך עם מסיים העבירות שבוצעו יבוצעו שאוסרות. אין תחולה
בזמן, עבירות שהלוי על כל תוך זמן.
דבר שני אין בעונשה כגו מישהו שבירות, לשבוי אדם משנים/מפינה מטיילת כי ברור
שהעבירה אוסרה, בכל עת ובכל מקום בו הלך.
יש הרגיעה בברורה לכולם מיהו אוסר ומותר. רק אם - מקרה גבולי אין, יש
לפתח קיים לקבל אחרת.
רטרואקטיבית מ ק ל ה.
חוק בוטל לאחר שעשה המעשה. מה נורה?
אדם מגיע עבירה. התערב טעם לבריכה עצמית (תיק להתבצע סמים שוכנים)
לאחרי בוטל החוק. סעיף 4 לחוק העונשין. לפי סעיף זה אין אחריות פלילית ולכן
לא יעמיד לדין את הנשם. כאשר מדברים על חקיקה רטרו מקלה, יחול רטרו.
עד 1988 הייתה חקיקה שאסרה שבבי-לכד; יחסים בין בנים ובהסכמה.

7.11.10
(2)

אדם שעשה לפני כן את המעשה אותו יגיע הפליל תצבעו.

אדם שנמצא בכלא - משוחרר מיידית.

זה דורש אם הנאשם לדין - המשפט מגיע ← ההליכים מתבטלים, הוא ויתר הנאשם מוסרים את ויתור הנאשם.

אין אמירה על פיצויים או הסדר מפורש, הפסיקה מהיום - אולי עליה להשבה או פיצוי על כך הנזק שבגלל הנאשם לא יהיה הרעב הקנס, אם תלוי שולם, לא יתבר הלוך שעולם ולא שולם ההפרש. אין נפקות משפטית לעבירה הנ"ל.

כל ההליכים הנלוים - יוסטון מיד. אוניק אוטרוני, מקדר בית דכ'.

חקיקה כדרך מקלה מותר להחיל ומחמירה לא - למה?

יש אמירה מפורשת של המדינה שהמעשה לא עבירה פלילית ולכן הוא הדרך, אין שרירותיות - לא לחומרא עשה אלא לצבור. אין יציבה - לא פעמה דו, ולכן אין כ עבירה או שאם חוקי ההחלת רטרוספקטיבית על העבירה. - ההתנהגות לא מתאר אי-עבירה של עבירה פלילית.

יתכן ומעשה הנאשם מביא בלבול בחברה, אבל, הדין הפלילי לא מעניש על בלבול על חוסר מוסריות וכשהוכלס שההתנהגות איננה פלילית ניתן להחיל רטרו.

פס"ד מנחי: בנושא רטרואקטיבית:

המעבר הושלם במחוקי בביצוע מעשה שנעה בכפיה, עבירה לפי סעיף 34ב(ג) לחוק הנוכשין. הסעיף היה בגוף בעת ביצוע המעשה המחוקי הטיל על מנהלי ליצ שנת אסור, 1/1 בפועל 1-1/2 על-תנאי. הלשון הקלת הנוכש נכנסו שמעגיים בעת הדין המשפטי ובדין על הנוכש.

בחוק שעסק בסבירות מין בפרק ב' לפי המון סעיף 34ב(ג) בוטל. הסעיף הגדיר גיל ביגר 348 אז הלו מקל יותר, עסק בסיכה מינית ונוכשה המיתי 3 שנות מאסר בלבד המעבר טמן, הוא כפיים בנוכש, נוכש דין לרמות תקיפה כדרך מקלה; הסעיף הגדיל אליו מקל בנוכש. בהמשך דן בשאלה זו ומבין את הפיגוי בגין עבירות המין.

התקיפה היום מחמירה יותר מבעבר, המגמה הייתה להחמיר, עם עבריינ המין וגם להקל. אי יום הוטמע בעבר - אינה להקל עם עבריין המין אלא אנשיות של תקלה במעשה התקיפה ומאפיים להתנהגו לחוק חצרה. תקלה טכנית. אבל, מצחי טמן מהחינם מבדר בסעיף שלא קיים בחוק הנוכשין ומהחינם תקיפה רטרו מקלה- והוכלס שלאחר תתוכ ו ויגל 1/2 בפועל ו 1/2 שנה על תנאי. בפועל ישב בכלא וזוגי לבן.

~~סעיף 5 – [illegible] העבירה~~

זה היה לפני תיקון 39, גם העקרון היה פסיקתי.

פס"ד חלוט – לא ניתן לערער עליו, אחרי 45 ימים לבימ"ש למעלה.

סעיף 5 – מדבר על מקרה שבו העבירה לא בוטלה אלא שונתה לאחר שהעבריין עבר אותה. שינוי מקל חל רטרואקטיבית.

נחיל את עבירת הסעיף אם לא ניתן פס"ד חלוט לגביה (לא עברו 45 ימים) אם עברו דינו נגזר. כל שינוי שמקל על הנאשם נחיל אותו כל עוד פס"ד אינו חלוט.

היום מדבר:
סעיף 345 אינוס ← אם דרך השימוש בכח, אין צורך ~~בשימוש~~ בכח, שינוי בעבירה שמקל על הנאשם יחול רטרו' אלא אם פס"ד חלוט (שלא ניתן לערער, ניתן גזר דין ומאז עברו 45 יום).

אם השינוי חל לפני שפס"ד הפך חלוט עניין העונש יחושב לפי הדין המקל מבין השניים. אם השינוי נכנס לתוקף אחרי שפס"ד הפך חלוט נבוא בחשבון רק שינוי בעונש שמקל עם הנאשם, כאשר העונש שיהיה נתון לרצות לא יעלה על העונש שנקבע לעבירה לאחר התיקון המקל, אחרת, ההפסקה תשאר.

דוג':

- הנאשם מבצע עבירת גניבה, סעיף 284, בזמנה עונש 3 שנות מאסר, לא ניתן פס"ד חלוט. היום העונש הוחמר ל-4 שנים. לפי הדין המקל מקסימום 3 שנים
- עבירת גניבה. מ-3 שנים ל-2 אין פס"ד חלוט, העונש שנתיים.
- העונש הוחמר. פס"ד חלוט ← לא חל רטרו'.

? העונש הוקל פס"ד חלוט ← ירד לעונש מקסימלי לפי ההקלה

שינוי בהגדרת העבירה בפס"ד חלוט השינוי לא תופס.

לסיכום:

* עבירה בוטלה – הביטול חל בכל שלבי ההליך (סעיף 4)

* עבירה שונתה – לפי סעיף 5 פס"ד חלוט או לא חלוט.
ההקלה בענישה. יחול המקל, העונש המקל.

היבטים פרוצדורליים האם תחולה מלאה תחת רטרו או לא?

שינוי מהותי לעומת שינוי שהוא דיוני, כאשר מדברים על סעיף 5 – שינוי בענישה.

3.11.10

שינוי דפוס מהותי – אחולה פרוספקטיבי – משהו לקיים

אדם – טבירה אינו ← אותה בדומה שבולות הטבירה ← שינוי מהותי ← מהמון לבולן.

מקל את הטבירה

איזון בסדרי דין או רציונל:

נכנס לתיק מיד ומחייב שם שיפוט בית"ם לטבירות שבקבר.

ההבדלה בין מהות לפרוצדורה?

המהות – מה מותר ומה אסור. לעומת זאת הדין הפרוצדורלי תלוי בעד

מבחן בית"ם הטבירה.

להלין – הערכות המשפטים שיפוטים בהרכב, ובכל לא מעניין את הנאשם.

לנאשם אין דרך לקביעה אין ענה המשפט אין לו זכות ענייה, אין יש לו

← זכות ענייה לסמוך שאם היה איסור פלילי אז לא מספיק לא בית"ם ההתנהגות.

כלל איני ניתן להחיל רטרו.

כלל מהותי לא ניתן להחיל רטרו.

כל סעיף 6-3 לחוק העונשין, לא הוא בחוק העונשין לפני תיקון 39.

5-3 מתייחסים לעניינים מהותיים ולא פרוצדורליים.

26.12.10
1

שלום לכולם - שתן

החזקה, החזקת סמים.

עבירות החזקה:

עבירת החזקת סמים, ס' 8 לפקודת הסמים המסוכנים. וס' 8 קובע כך:

הקשר של הנשק ...

אם בהתאם ס' 34 כב' ישנה האפרה של אחזקה.

שני סעיפים שמאפרים את החזקה. 34 כב': החזקה בכלל: נשק, כדור וכו'.

ס' 8 מגייחס לאחזקת סמים ספציפית.

האחזקת סמים אם אינה ס' לבד?

כשיש חזקה ספציפית קודמת לפי חוקי הפרשנות.

בפסק מטוסיאן 80/611 - עסק בשאלה אינה האפרה הלא נכונה לאחזקת סמים לא אוטומטי, אין הגדרה! החוק שם לקרוא את שניהן יחד.

הוא לפי ס' אחד בלבד שלא שם ההפרדות לגבי המנה הלא נכונה מתאים לשניהם.

(ס' ד' ואם ס' 8 יחד. הוספה! לשם דגש.)

עבירת החזקת סמים איננה עבירה מוחלטת ערך בלי פרקליט לזה ל מבי, שם דורש את אחזקת נשק. ושם נפסק שבי עבירת החזקה שאינה עבירה מוחלטת ולכן בכל מקרה שעסק בהחזקה צריכים לקרוא בעיקר את המחוקק הפלילי. נדרשים לידיעה/מודעות MENS REA.

עבירות יסוד נפשי.

חוקה בשופטלבן - כנס לו בוקרים אם יפעלו/שמעו לך לעוד.

אם אדם הרגיל סמים - לו מספיק בכדי להשיג את הסם אם לא יקח.

בפסק WARNER - עושה מעשה נשמתיין אדרה. מתן שלמיסה יפעלו להו טיל.

האדרה שלה הרשיון והשמה בהחזקת סם מסוכן.

מה סוג הידיעה שנדרשים היה כשמדובר בעבירות אחזקה?

בעת הרוח בקבה שבנסיבות מסוימות נוסף לסוגי החזקה חפש כחזקה לא יקח אבנו. מעבר החזקה הסם המסוכן נוסף לחזקה שהוא יקח שמקור הסם מסוכן.

עפ"י מדיניות החיים ותפיסת השפה כנטיה יוקדם בדיון מה מקודם.
אולם, התמה הזו איננה מוחלטת ונוגעת לסגירה.
בהווה נקבע שהגדלה לא דרושה להוכיח מודעות, למרות שמקודם לא
הוכחת המודעות. יושבים מנקי הנחה שאם מתגיים - יוקדם מה יש שם.

בארלי ס' 31(2) לפרקליט הסמים

מקבל עמדת הדוד של וורנר, בארלי מפעלים חנוכה.
כלל כאיגו שמפיר אור נטל ההוכחה לכתפי הנשם הגדלה דרוש
להוכיח מעל לכל ספק סביר, התנקה לחלוטין תוצאת הוכחה שבתיק
מונחת לא הגדלה ולתיין ספקות מקבירה לנשם - ודרוש להוכיח אור
תפוח.

הגדלה מוכיחה מעל לכל ספק סביר 96%-97%
הנשם דרוש להוכיח אור תפוחי לא מעל לכל ספק סביר אולם
ההסתברות מעל 90% הנשם דרוש להסיר ספק.
בפועל כמעט כל תיק פלילי מסתיים בהרשעה בבית המ'.
בדיפלין ← לא דרוש להוכיח, מוכח מכוח ס' 31(2) הגדלה הנשם דרוש להוכיח
שלא יפל.

ע"פ 7362/01 מדינת ישראל נ' מדי: המערער הוטל ההתנגדות סם שלא לדרישה לפי
נתפס כשנוהג ברכב, שרוול מ 2 שעות הרשין ברכב.
טוען שהרכב לא שלו, שלא מדן המעשן לדרכי עבודה. השרוול הוטמן בתא.
כסאו ללא ידיעתו. אין עדויות שקשרות אותו לסמים.
בית המ' מגייתם לס' 8, 34 כפ' 31(2).
שיטתו של אדם ראתה בו הוא שוטר
ולפי כרך שעיין חיים ותפיסת השפה מורים שאם אדם מתעין מעבדו מכיר ווי
מת נמצא בראתה בו שוטר וגם טוב הוטל בהחלטה.
31(2), אין צורך להוכיח הידיעה, רק לנשם תוצאת ההוכחה שלא יפל
שבסמים מפורר.

ע"פ 706/74 שבתי נ' מדי: מישהו סם בתוך שינה שם בין גוף, בגדי
נשה בחשיבה הארון. הנשה שמורכב סמים יכלה להכין שם סמים
הדגש: דרוש בהתנגדה משותפת, 34 כפ' יכולנו להוכיח מודעות.
מקרונות ובכל מקום יכות נמצאו לא דרוש להוכיח ידיעה רק CTUS REUS
יכלה יכולת הנשה שלא יפל. אבל, בית המ' אומר שבדי לעמוד בנטל הידיעה
נדרשים שם לכך שבשעה הגדלה שהסם נמצא **בחזקתו** שמוחזק ע"י אדם

26.10.12
(2)

אה לא מספיק לדרוש להוכיח טוב שהם ברבי למאמר ביסוד הדיפקטה.
אפשר הסכר מהווה יסוד פיזי ACTUS REUS או לא של הדיפקטה.
יסוד הדיפקטה יכולת רק אם נמוך בדבר מה נופל (הוויות לדוגמא).
במקרה הזה הגל נקלה אחריות נוקבת אות בלה שותרות.
מקום מוסגר התפקה הרושמים, דרין למעשו אולמנט נופל שיתקן אות הקלו
ביט לדין הסם.
אבל עשלם פיטין ל מקרי: סמים במסלה של המקרר, הבית של בני נוח.
מקום שמותק על בני נוח. דרין להוכיח מעבר נופל עפר בלבי.
בבר מה נופל יפס לפי נטיבר הנדרש שיוכיחו שדרין לאי.
במקרה הזה אין לה כלום כי המסלה בחקרר מקום משפל ובלבוי
פסיקות לא ברורות ולא מדיירות מבלי ברור.
מבלבי ובטין לקחת מקרין: מקום שמותק על שניים, לקחת בבר מה
נופל שקשר אל הסכר. סמים שהוטמנו במקום, אי אפשר לעשר שימוש
ה וב(2) לדרוש התנגה בלבד. למעשו רוויות.
לפי בטין, מדרין יש מקומות שלו נבטקן למעשו בבר-מה נופל.
כשסם נמצא מותק בהתקנו ושיטתו של סם ← מבלבי ובטין.
טיקה אחרת: פסק אשבריה: מסקת סמים שלו מחייבת הסבה בפונה,
או אחנה בפונה, ב בהסכמה בבי להשתמש.
פלוני מבקש מעולמנו לשים בתיו לפ בבמן מעוים סמים. הסם מוך לו ישב
לסם, המשטרה מבר מיבר מודעתו פשטר מ הנשמים.
אין אחנה - אין סם. אפשר להפיל בעסקה אחרת.
פסק הנשטר - מבנו ומיקרי שעוסק בהשבבה של התנגה.
תיבים להתייחס לפסק לה בשאלה מ התנגה סמים.
פסק נה יבוא מנק הנתה לדרוש הטלה בהתנגה, נבשר התנגה ממשית
שבוטר שיטה ויסוד נפש ו/או התנגה קונסטרוקטיבית.
והתנגה ממשית: האם מתנק ממשי?
התנגה ממשית פוטת שיטה ממשית. שיטה ממשית מה? מוכרת מיסוד פיזי
- שהוא I יכולת לעשייה בהפל במהלך הטיפולים הרגילים, בדומים יש לעשות יכולת לעשר
עם התפל (סם בתוק - להביא אותו ממקום למקום, למכור, לבלק וכו').
או II יכולת לקבל את מוכן התפל - יכולה לבלבן למעשו שיביא את התפל מ-X
ל-Y, טענה מ רכיב פיזי של המדרת השיטה

אחיזה ממשית בילד:

רכיב פנימי + יסוד נפשי ← המורכב מאופציות לפעם ההתקפה בסם עם הנשלם
שם לעולם הסם המסוכן, אבל ויש הסם המסוכן.

אחיזה ביד של פעמון ← הירכה לקבל שלה פעמון וכן שאנחנו
הנשלם צריך להוכיח מאבנן הסתברויות שלא היה מוקדם להתנגד הסם ג.
לכך שהוא סם מסוכן, אם רוצה להוכיח בעבר.

שאלת הבלעדיות?

אפשר שמחזיק בסמים מעבר לעולם של הרכיבים הנוספים שקשורים בהחזקה ממשית
(פיזית ונפשית) רכיב שהפיזיקה מבקשת לחשוב עליו כבלעדיות;

בלעדיות ניתן לחלק ל-3 מישורים:

1. שליטה ביחד: שליטה אמיתית שלכל אחד מהמרכיבים של הביחד יש יכולת
חשיבה פיזית בנפרד. שאפילו שלכל אחד מפתח לכספת, לכל אחד יש יכולת לקשר
בנוסף רק בחלק. לכולם שליטה בכוונה מודעת.

2. שליטה אופקית: שליטה של הבורחת לאחד יש שליטה במהלך מינימום רק,
ולאחד אז יותר ביין. אחד מחזיק ומאחר שמאפשר אך לא יכולת לקשר במהלך
מינימום רק ← אם מקבל רק מזנה לא הפרטת הבלעדיות

3. שליטה אנכית: מפקד + שומר. המפקד שולט בשלב החפץ, השומר
מחזיק בחפץ אחזקה ממשית אך המפקד אומר מה לעשות עם החפץ.
אם לא מזנה לא רכיב הבלעדיות.

- מקום לכולם יש מפתח לשיטה למקום, בהנחה ומקום שם שם סם,
אבל כולם יודעים ← שליטה ביחד. אחד יודע ומקום והשאר פסיביים אך יודעים
← שליטה אופקית.

למה הרכיב הזה כל כך בעייתי?

כדי מעיין בעיות ראשה לא רכיב לה ומעין כי מיותר.
כי בלעדיות הסחבה לא שוללת אופציה שמה אנשים יחזיקו, אלא
להוכיח ביקש הנשלם מול הסם, ולכן אין ברכיב הזה לא כלום
הבלעדיות לא מתקבל את הטענה. עצם הדרך שדרין לדבק בלעדיות.
ישנה לדין, שנדבר פרטנבוט עשייה. הפרטנבוט הוא הטיעון לא האחזקה עדיפה.
אדם עה יודע שהסם שם במקל עבודה, אך מאחר ולא יכול להגיע - לא נתן
כלל לאמר שלא מרשיעים. נרשיע כי יודע ששם יש פרטנבוט הגעה
אום ש סם שנמצא ממני - עצם מהנשלם, אוגי נעשם לא ניתן להרשיע כי מתנק.
כי כבר לא מחזיק בו, למרות שש לו אבוות משפטיות עליו. אין ACTUS REUS

26.12.10
(3)

אחלה רונטרוספקטיבית:

ברור המקרים הללו לאדם אחד שיטה פיצית ממשית, כאחלה קונס יש רשי
של אנשים שפוגעים ביחד, ש דריכים שמקיימים מס רכיבים:

(1) אחד מהם התנהגה חייב להחליק ממשית בחפץ.

(2) האחלה דרכה להיות בידעה ובהסכמה של מחזיק קונס, הם יודעים
מי מחזיק ובמה. אחרים יודעים והסכימו.

(3) דרין שהיה אונסים ממש בין המחזיק הקונס לחפץ המוחזק כלומר מקבר
ליעדה ולהסכמה מקבר לתכנון המשפטי, דרין אונסים. מדרם בדבר
טרכת הנזה- כסף או שימוש בסם. אבל ניתן לדבר על הזקה קונס.
אונסים ממש שקושר את האדם לסם.
שאקלוריאם יש עסירה או לא?

מהי הבורה?

הבדלת אנשים, הדברות משותפת תכנון מתן משפטי, עסק משפטי, לאחר ההחלקה.
בסיס רמבשי: כמה משבים יחד בחדר בו נמצאו סמים, האדם מתן שהסמים
לא שלו, הביר את החוקן, ודיקש שיסלון הסם מהחדר, לא היתה הסכמה
אין הונעה באחלקה רונטר. סיטוציה: לשבור החלקה רונטר. חושד בסול בשל
כוונת שקשרו אותו בכל-אות לסם.
ניתן להסיר באחלקת סמים שם מי מחבל.
קבלת חלק הבייעה, יודעת מה יש, לא עשה מה צה כלום. יודעת בדוקאות מה
יש שם. אחלקה מ מחבל: לא מגנדת לחל, אין לא מקבירה ולא כלום.
כוונה - אופר להסיר באחלקה שם בהקדר סם.

290/90 אופלו נ מד': נדון שם שהסוגיה שהתבקשה דרכה להפסיק הסו
סם, מספינה הישנה של הטשם שאכן התיק, איין דרישה פיצית של הסם.
840/79 שבריאלי נ מד': שבריאלי נתן לנרקומנים קופ של סמים ובינש מאקה
לשמור על הקופ. הנ"ל שמרה את הסמים. שבריאלי אומר לא שאדם לא יקבל
סמים אז כסף בתמורה יתרום אותה הנרקומנים הלכה למשטרה.
נדון להכרעה באחלקת סם. הסניגור אומר: אין בסון סם.
המשטרה מדברת לנרקומנים מספר ציהוי של סמים - ולפ "טעימה" לקחת את
הסם שנתן לה שבריאלי.
לא בהכרח דרין סם כדי להפסיד, אם אדם יכול להוכיח שהיה שיש סם.